

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Στην Αθήνα σήμερα, 5 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 10.08' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων» σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου της Βουλής κας **ANNAΣ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, αρχίζει η συνεδρίαση της Ολομέλειας της Ι' Συνόδου της «Βουλής των Εφήβων».

Πριν προχωρήσει η συνεδρίασή μας, θα διακόψουμε για δύο λεπτά για την προσέλευση του Προέδρου της Δημοκρατίας κ. Καρόλου Παπούλια, τον οποίο θα υποδεχθούμε μαζί με τον Πρωθυπουργό στην είσοδο του Κοινοβουλίου. Κατόπιν, θα συνεχίσουμε κανονικά τη συνεδρίασή μας.

Στιγμιότυπο από την επίσκεψη των εφήβων βουλευτών στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Κατά τη διάρκεια της διακοπής εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής.

Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν.

Επίσης, εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κάρλος Παπούλιας, συνοδευόμενος από την Πρόεδρο της Βουλής κ. Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα.

Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν.)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωνηρά και παρατεταμένα)

Ο Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής συγχαίρει τους εισηγητές των Επιτροπών της «Βουλής των Εφήβων»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ειδική ημερήσια διάταξη της σημερινής συνεδρίασης:

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής, των προτάσεων και του συνόλου της σύνθεσης κειμένων των μαθητών της Β' Τάξης των Λυκείων της Ελλάδας, της Κύπρου και της αντίστοιχης τάξης των ελληνικών σχολείων του εξωτερικού και των μαθητών της τελευταίας τάξης του Α' Κύκλου των Τεχνικών Επαγγελματικών Εκπαιδευτηρίων (ΤΕΕ) της Ελλάδας, όπως επίσης της Β' Τάξης των Τεχνικών Σχολών της Κύπρου που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων».

Σύμφωνα με το Πρόγραμμα, θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές των επτά Επιτροπών, στις οποίες συζητήσατε τα θέματα που περιλαμβάνονται στη Σύνοψη Κειμένων. Μετά τους εισηγητές, θα δοθεί ο λόγος κατ' αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των Επιτροπών στους Έφηβους Βουλευτές που κληρώθηκαν σε κάθε Επιτροπή.

Οι εισηγητές θα έχουν χρόνο ομιλίας οκτώ λεπτών ο καθένας, προκειμένου να αναφερθούν στις απόψεις που διατυπώθηκαν στην επιτροπή τους, αλλά και να διατυπώσουν τις προσωπικές τους απόψεις. Ο χρόνος ομιλίας των ομιλητών της κάθε επιτροπής θα είναι τέσσερα λεπτά.

Θα παρακαλέσω θερμά να τηρήσουμε το χρόνο των οκτώ και των τεσσάρων λεπτών, σεβόμενοι το δικαίωμα που έχουν όλοι όσοι έχουν κληρωθεί για να μιλήσουν και να μπορέσουν να διατυπώσουν με άνεση τις απόψεις τους.

Θα ήθελα να χαιρετίσω εκείνους που τιμούν τη «Βουλή των Εφήβων» με την παρουσία τους στη συνεδρίασή μας, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια, τον Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή και τα μέλη της Κυβέρνησης, τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Γιώργο Παπανδρέου, τον Πρόεδρο του Συνασπισμού της Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο, το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος κ. Ιωάννη Πατσιλινάκο, ο οποίος έρχεται από στιγμή σε στιγμή και εκπροσωπεί την Πρόεδρο κ. Αλέκα Παπαρήγα, η οποία δεν μπόρεσε να παραστεί λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων, τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους των κομμάτων, τον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο, τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Ιωάννη Γρίβα και τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη.

(Χειροκροτήματα)

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής του Νομού Αργολίδας Εύα Καζάκου, εισηγήτρια του Α' Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΑ ΚΑΖΑΚΟΥ (Νομός Αργολίδας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, προσπαθώντας να μεταδώσω το κλίμα ή καλύτερα αυτή την αύρα που επικράτησε αυτές τις δύο μέρες στα έδρανα της αίθουσας της Γερουσίας θα έπρεπε να σας μιλήσω για χίλιες δύο αρετές, την ευαισθησία, το πείσμα για αγώνα, την εφηβική ανησυχία, τον αυθορμητισμό, τη χαρά του απροσδόκητου, κοντολογίς τη δική μας αλήθεια, την αλήθεια που υπερασπιστήκαμε όσο το δυνατόν καλύτερα και που ελπίζουμε να μην απορρίψετε όσο το δυνατόν ευκολότερα.

Άλλωστε ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής και εμπνευστής αυτού του προγράμματος, κ. Κακλαμάνης, μας διαβεβαίωσε ότι ακόμα και αν κάποιες από τις προτάσεις μας δεν είναι σωστές ή εύκολα εφαρμόσιμες, ωστόσο συζητούνται. Έστω λοιπόν και αν κάποια από τα εφηβικά μας σχέδια δεν είναι πραγματοποιήσιμα, εμείς δηλώνουμε έτοιμοι να αγωνιστούμε για τη δική μας ουτοπία, να παλέψουμε για τον προσωπικό μας μύθο.

Όλον αυτόν τον καιρό η αλήθεια είναι πως απομυθοποιήσαμε κάποια πράγματα που στα μάτια μας φάνταζαν ανέφικτα. Ήταν πραγματικά σαν να περάσαμε από το δισδιάστατο χώρο στον τρισδιάστατο. Έτσι λοιπόν και εμείς, μικροί επιπεδοχωρίτες, που είχαμε την τύχη να γνωρίσουμε την τρίτη διάσταση, ξαφνικά νιώσαμε διχασμένοι.

Από τη μια ο φόβος για τα καινούρια καθήκοντα του Έφηβου Βουλευτή, που μας κρατούσε πίσω στη δεύτερη διάσταση, στα νερά μας, από την άλλη η φλόγα της πολιτικής, που σπινθηροβόληζε στις καρδιές μας, μας καλούσε να κάνουμε ένα βήμα μπροστά, να περάσουμε στην τρίτη διάσταση.

Αυτές τις δύο μέρες είχαμε επίσης την τύχη να συναναστραφούμε με μαθητές από την Κύπρο και τον απόδημο Ελληνισμό. Σε αυτούς απευθύνομαι:

Φίλοι μας, ειλικρινά σας ευχαριστούμε που μας μεταδώσατε την πραγματικότητα της ζωής των Κυπρίων και των Ελλήνων που ζουν στο εξωτερικό. Μας συγκινήσατε με τα λόγια σας.

Επίσης, θέλω ιδιαίτερα να ευχαριστήσω τον τσιγγάνο φίλο μας που μας απέδειξε ότι οι κοινωνικά μειονεκτούσες ομάδες μόνο μειονεκτούσες πνευματικά δεν είναι.

Και να αναφέρω χαρακτηριστικά τα λόγια του, ότι σ' αυτό τον αγώνα πρέπει να σκεφτόμαστε ρομαντικά, αλλά να διεκδικούμε ρεαλιστικά. Γι' αυτό στέκομαι εδώ τώρα και με μεγάλη μου χαρά σας παρουσιάζω τις προτάσεις των φίλων μου.

Όσον αφορά στα θέματα του πολιτισμού, οι ενοποιητικές στάσεις στο χώρο της Ευρώπης εγκυμονούν τον κίνδυνο της πολιτισμικής αφομοίωσης των μη συνειδητοποιημένων εθνικά χωρών από τους οικονομικούς και πολιτισμικούς κολοσσούς. Για τη διαφύλαξη, λοιπόν, της εθνικής μας συνείδησης, προτείνουμε την υποχρεωτική επίσκεψη των μαθητών σε αρχαιολογικούς χώρους και μουσεία, καθώς και τη συνεχή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα μουσειολογίας. Επίσης, η καταγραφή των μνημείων της Κύπρου και η συνεργασία Ελληνοκύπριων και Τουρκοκύπριων εκπαιδευτικών και μαθητών θα μπορούσε να αποτελέσει γέφυρα επικοινωνίας για τη διαφύλαξη της αρχαιοελληνικής κληρονομιάς μας.

Ακόμη προτείνουμε την ίδρυση δίγλωσσων διαπολιτισμικών σχολείων που θα εξελιχθούν σε μορφωτικά κέντρα για τη γλώσσα και τον πολιτισμό Ελλάδας και Ρωσίας.

Ως έφηβοι με καλλιτεχνικές ανησυχίες δεν θα μπορούσαμε βέβαια να παραμελήσουμε την τέχνη. Γι' αυτό το λόγο θα θέλαμε να διορίζονται ειδικοί καθηγητές οι οποίοι μέσα από τη διοργάνωση θεατρικών παραστάσεων και άλλων ομαδικών δραστηριοτήτων θα υποβοηθούν τους μαθητές στην ανακάλυψη των καλλιτεχνικών κλίσεων και ταλέντων τους.

Στη συνέχεια, μετά από έντονο προβληματισμό πάνω σε θρησκευτικά ζητήματα αποφασίσαμε ότι το σχολείο δεν θα πρέπει να αποτελεί χώρο κατήχησης, αλλά να βοηθά τους μαθητές στην ελεύθερη επιλογή θρησκεύματος. Και επειδή κάθε άνθρωπος έχει το δικαίωμα να προσεγγίζει το θεό από το δικό του μονοπάτι, πρέπει επιτέλους η ανεξιθρησκία να κατοχυρωθεί στα σχολεία.

Στο επίπεδο του ενδιαφέροντός μας βέβαια βρέθηκαν τα θέματα παιδείας. Αγανακτισμένοι πλέον από τα κακογραμμένα βιβλία και την έλλειψη βιβλιοθηκών, προτείνουμε την αναθεώρηση των σχολικών εγχειριδίων ανά πενταετία και τη δημιουργία ηλεκτρονικών βιβλιοθηκών σε κάθε σχολείο, τη λειτουργία των οποίων θα αναλάβει βιβλιοθηκονόμος και όχι άπειρος καθηγητής.

Και επειδή η εξέλιξη της τεχνολογίας και της έρευνας δεν μας αφήνει αδιάφορους, θέτουμε υπό ψηφοφορία την πρότασή μας για τη χρήση ηλεκτρονικών και εποπτικών μέσων κατά την παράδοση του μαθήματος, τη δυνατότητα χρησιμοποίησης λογισμικού από διάφορες πηγές, καθώς και τη διοργάνωση

εκπαιδευτικών εκδρομών στα μεγάλα ερευνητικά κέντρα της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Με αφορμή τώρα το φετινό ζήτημα της Φυσικής στις Πανελλαδικές Εξετάσεις, συγχωρέστε μας, αν ούτε εμείς σκεφτόμασταν ότι τελικά το βλήμα σφηνώνεται ολόκληρο στο σώμα, όμως επιτέλους πρέπει να υπάρξει αντιστοιχία της σχολικής ύλης με τα θέματα των εξετάσεων. Αν και για μένα είναι άδικο, η δωδεκάχρονη εκπαιδευτική μας πορεία να κρίνεται σε μία σειρά τριώρων εξετάσεων, γι' αυτό ελπίζω κάποια στιγμή οι συζητήσεις που γίνονται για τη μετατροπή του λυκείου σε αυτόνομη εκπαιδευτική βαθμίδα και την απόσυρση των Πανελλαδικών Εξετάσεων να φέρουν καρπούς. Προς το παρόν θα πρέπει να υπάρξει αρτιότερη λειτουργία των τμημάτων πρόσθετης διδακτικής στήριξης, καθώς και των σχολείων δεύτερης ευκαιρίας, δωρεάν χορήγηση των ξενόγλωσσων βιβλίων, δυνατότητα προετοιμασίας στα αθλήματα που απαιτούνται για την εισαγωγή στις στρατιωτικές σχολές, κατάργηση των ΤΕΕ με ταυτόχρονη επαναφορά των ΤΕΛ. Και μήπως θα έπρεπε επιτέλους να αξιολογείται το εκπαιδευτικό έργο των καθηγητών;

Γεμάτη έμπνευση και πρωτοτυπία η Επιτροπή μας προτείνει επίσης την εισαγωγή μαθημάτων για την ενημέρωση των μαθητών σε θέματα υγείας, πρώτων βοηθειών, κυκλοφοριακής αγωγής και σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης.

Τελειώνοντας, θα αναφέρω τις προτάσεις μας για τα ελληνικά σχολεία του εξωτερικού. Συγκεκριμένα να υπάρξει πρόγραμμα χορήγησης βιβλίων και εποπτικών μέσων στα ελληνικά σχολεία της Ρωσίας, να αυξηθούν οι ώρες διδασκαλίας στις ελληνικές γλώσσες, να εγκατασταθεί ελληνικός τηλεοπτικός σταθμός στη Ρωσία και να γίνουν αδελφοποιήσεις σχολείων.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους συντελεστές του προγράμματος της Βουλής των Εφήβων, που μας έδωσαν το δικαίωμα να ακουστούν οι φωνές μας. Όλον αυτό τον καιρό ειλικρινά ένιωθα ότι μια αόρατη δύναμη έστεκε πάντα δίπλα μου και μου άνοιγε τα μάτια, να βλέπω καλύτερα τον κόσμο, αυτόν τον κόσμο που πολλοί άλλοι αντιμετωπίζουν με υψηλούς βαθμούς μυωπίας, σχεδόν τυφλοί.

Και θα κλείσω την εισήγησή μου με μία ευχή. Όπως όταν ανεβαίνεις στη σκηνή είσαι υποχρεωμένος να πεις την αλήθεια του ρόλου σου, έτσι κι εδώ είσαι υποχρεωμένος να καταθέσεις την αλήθεια της ψυχής σου. Τα φώτα των προβολέων, τα βλέμματα των θεατών που μοιάζουν όλα παιδικά –στην προκειμένη περίπτωση είναι βέβαια- δεν σε αφήνουν να κρυφτείς πίσω από ψέματα και υποκρισίες.

Μακάρι η Βουλή να ήταν ένα μικρό θεατράκι. Μακάρι το κάθε σχολείο της Ελλάδας να ήταν ένα καμαρίνι. Μακάρι οι καθηγητές να ήταν σκηνοθέτες μας, εμείς οι ηθοποιοί και όλος ο πλανήτης οι θεατές. Και τότε όλοι θα βλέπαμε την αλήθεια και χαρούμενοι θα τρέχαμε σε αυτήν.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κα Καζάκου.

Καλούμε στο Βήμα την Έφηβη Βουλευτή από το Νομό Μεσσηνίας κα Φραντζέσκα Νανοπούλου, ως εισηγήτρια του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΦΡΑΝΤΖΕΣΚΑ ΝΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Ν. Μεσσηνίας –): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι,

Ως εισηγήτρια της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων θα μιλήσω για θέματα σχετικά με την εκπαίδευση, την παιδεία, τη μόρφωση των νέων σήμερα στην Ελλάδα, τις ανάγκες και τα προβλήματα του εκπαιδευτικού συστήματος, καθώς επίσης θα παρουσιάσω τις προτάσεις της Επιτροπής μου.

Στη σημερινή εποχή το σχολείο καλείται όχι μόνο να διδάξει τα μαθήματα μέσω καθηγητών ή δασκάλων στα παιδιά, μα και να τους δώσει τα απαραίτητα εφόδια και πρότυπα, ώστε να βγουν αλώβητοι από τον καταγισμό των πληροφοριών που δέχονται τώρα και στο μέλλον.

Το έργο αυτό το έχουν αναλάβει οι εκπαιδευτικοί, που ως παιδαγωγοί οφείλουν να δίνουν όχι μόνο τις γνώσεις τους, αλλά και την ψυχή τους στα παιδιά. Είναι αυτοί που οφείλουν να καθοδηγούν και όχι να εξουσιάζουν, να διδάσκουν και όχι να παριστάνουν ότι διδάσκουν. Είναι αυτοί, οι οποίοι τελικά γίνονται πρότυπα για τα παιδιά.

Όταν όμως εξαιτίας δικών τους προβλημάτων ξεσπούν ή βρίζουν τα παιδιά, τα κάνουν να μισήσουν το μάθημα και τον καθηγητή στο τέλος. Μερικοί απ' αυτούς, προκειμένου να βρουν παιδιά για να τους κάνουν φροντιστήριο, κάνουν εξωπραγματική διδασκαλία του μαθήματος, κάνοντας τα παιδιά να στραφούν στους ίδιους για βοήθεια. Φυσικά, υπάρχουν και εξαιρέσεις.

Για όλα αυτά δεν απαιτείται έλεγχος; Και έλεγχος και κατά τη διάρκεια της θητείας τους και πριν μπουν στα σχολεία. Πώς θα επιλεγούν χωρίς ψυχολογική εξέταση. Αλίμονο πια, σε νέα παιδιά διδάσκουν! Γι' αυτό προτείνουμε πνευματική διδασκαλία των καθηγητών με εποπτικά μέσα για καλύτερευση της παρουσίας της ύλης.

Προσωπικά πιστεύω πως το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας είναι και η πηγή των προβλημάτων του. Διότι εφόσον το Λύκειο έχει γίνει χώρος προετοιμασίας για τις ανώτατες και ανώτερες σχολές, η εκπαίδευση έχει χάσει το νόημά της και έχει καταντήσει στείρα εκμάθηση συγκεκριμένης ύλης, χωρίς την κριτική σκέψη των μαθητών.

Το αποτέλεσμα; Τελειώνουν μια σχολή, στην οποία εξειδικεύονται και επιδίδονται εκεί μετά από λίγα χρόνια. Γίνονται επίσης ειδικευμένοι εργαζόμενοι, όπως βέβαια το σχολείο φρόντισε μια χαρά με τις κατευθύνσεις από το Λύκειο. Άλλοι στρέφονται στη διασκέδαση χωρίς μέτρο, μιας και φοιτητής σημαίνει καλή φοιτητική ζωή και πετούν στα σκουπίδια τον αγώνα τους για να φτάσουν εκεί που έφτασαν. Έτσι, τα πέντε χρόνια της σχολής γίνονται επτά, τα επτά δέκα και ούτω καθ' εξής, και με την ανοχή των πανεπιστημίων. Άλλοι, με τα φροντιστήρια δίνουν άλλη μια φορά εξετάσεις, πάλι απ' την αρχή. Αυτή είναι η κατάντια της εκπαίδευσης.

Ως αντιστάθμισμα σε αυτό, έχουμε να προτείνουμε ως Επιτροπή να δημιουργηθούν νέα συστήματα, με διαφορετική διδακτέα ύλη και τρόπο διδασκαλίας των μαθημάτων. Επίσης, θεωρούμε πως η φιλοσοφία ως μάθημα γενικής παιδείας θα δώσει βάσεις στη συλλογιστική πορεία και σκέψη του νέου, ώστε να λύσει και μόνος τα δικά του προβλήματα. Επιπρόσθετα, η επαφή του μαθητή με τα καλλιτεχνικά, τα οποία θα διδάσκονται από επαγγελματίες του είδους, θα κάνει αυτόν να είναι πιο ήρεμος, πιο ξεκούραστος, πιο γαλήνιος, αφού η τέχνη γαληνεύει την ψυχή του ανθρώπου. Επίσης, εάν το μάθημα της ιστορίας διδάσκεται με βάση το διάλογο και από ιστορικούς και όχι φιλόλογους, το επίπεδο διδασκαλίας ανεβαίνει ψηλά και ο μαθητής κατανοεί το μάθημα και δεν το «παπαγαλίζει». Και με δεδομένη την ελευθερία επιλογής του ατόμου και την ανεξιθρησκία, μια πρότασή μας επίσης είναι να διδάσκονται το δικό τους θρήσκευμα οι αλλόθρησκοι την ώρα των θρησκευτικών για τους ορθόδοξους.

Τέλος, τα αθλητικά λύκεια θα πρέπει να έχουν διευρυμένο ωράριο, ώστε να καταφέρνει ο κάθε μαθητής να ασχοληθεί τόσο με τον αθλητισμό όσο και με τα

μαθήματα. Επιπλέον, προτείνουμε την ανάληψη διαφημιστικής εκστρατείας για τα μεταπτυχιακά στην Ελλάδα.

Αναφέρθηκα πριν στα φροντιστήρια, τα οποία θεωρώ ότι καλύπτουν τα κενά του σχολείου, ενώ ο γονιός βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Έτσι έχουμε την παραπαιδεία. Η παιδεία, όμως, αναιρεί την παραπαιδεία. Πώς να μιλήσουμε, όμως, για παιδεία όταν τα σχολεία δεν διαθέτουν υλικοτεχνική υποδομή και έμπυχο δυναμικό, όταν οι οροφές είναι ετοιμόρροπες και οι βιβλιοθήκες λειτουργούν; Γυμναστήρια δεν υπάρχουν. Μόνο αν οι νέοι έλθουν σε επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό θα καταφέρουν να νιώσουν το νόημα της εκπαίδευσης, αρχής γενομένης από την προστασία των μνημείων με πρόσληψη εξειδικευμένου προσωπικού, όπως προτείνουμε, καθώς και θέσπιση μέτρων για το χαρακτηρισμό κάποιων περιοχών της Ελλάδας ως παραδοσιακών.

Τα μαθητικά συμβούλια τώρα πρέπει να εκφράζουν τα «θέλω» των μαθητών. Γι' αυτό η πρότασή μας είναι η κατάληψη, επειδή ακριβώς θεωρείται παράνομη, να θεωρείται νόμιμη σε ορισμένες περιπτώσεις, όταν οι μαθητές έχουν δίκιο.

Επίσης, το πρόγραμμα των εξετάσεων να κατατίθεται από τους μαθητές και όχι από τους καθηγητές.

Μία αλλαγή στη λειτουργία των μαθητικών συμβουλίων, όπως η αλλαγή δύο τρίωρων συνελεύσεων σε τρεις δίωρες συνελεύσεις, μπορεί να φέρει σημαντικά αποτελέσματα.

Στα πλαίσια της προστασίας των μαθητών προτείνουμε, αφενός, τα σχολικά λεωφορεία κατά τη διάρκεια των εκδρομών να κινούνται με συνοδεία αστυνομικών οχημάτων, αφετέρου, τα σχολεία να έχουν γιατρό παθολόγο σε κάθε σχολική μονάδα. Αλλιώς, πώς μπορεί ο νέος να νιώθει ασφαλής, προστατευμένος και έτοιμος να μιλήσει; Πώς όλοι μας θα συζητήσουμε με τους μεγαλύτερους που είναι χαμένοι στη δουλειά τους, στο κυνήγι των υλικών αγαθών;

Γιατί όταν ζητάμε ριζικές αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα οι αρμόδιοι, που υποτίθεται ότι ξέρουν καλά τι κάνουν, μειώνουν τα μαθήματα από εννέα σε έξι; Είναι λύση αυτή; Με κάθε νέο σύστημα φυσικά και θα υπάρχουν αριστούχοι και η Νομική και η Ιατρική και τα πολυτεχνεία για άλλη μία φορά θα γεμίσουν. Όμως, ένα νέο σύστημα είναι επιτυχημένο μόνο όταν κατορθώσει να κάνει τους νέους ευτυχισμένους ανθρώπους με ιδανικά, όνειρα, αξίες, έτοιμους να παλέψουν.

Αν το εξεταστικό σύστημα και οι πανελλήνιες ανεξαρτητοποιηθούν από το λύκειο και η λειτουργία αυτών γίνει σωστά και μεθοδικά, το παιδί θα λάβει γνώσεις και

πραγματικά εφόδια από το σχολείο και από τον ένα χρόνο ίσως μιας μεταλυκειακής εκπαίδευσης θα λάβει την απαιτούμενη επαγγελματική αποκατάσταση. Τα δύο, όμως, μαζί δεν ταιριάζουν.

Επίσης, η Επιτροπή μου, σχετικά με τα σχολεία του εξωτερικού, προτείνει το κράτος να μεριμνά περισσότερο γι' αυτά τα σχολεία, γιατί και αυτά τα παιδιά Ελληνόπουλα είναι. Πώς φιλοξενούμε τους τουρίστες; Δεν μπορούμε να νιώθουμε ότι και αυτοί είναι φιλοξενούμενοι όταν έρχονται στη χώρα μας; Γιατί και εκείνοι στη χώρα τους να μην έχουν τις ίδιες ευκαιρίες με εμάς εδώ;

Ελπίζω πως τις ημέρες που ήμασταν εδώ καταφέραμε να κάνουμε τη φωνή μας να ακουστεί σε αυτούς που καθορίζουν το παρόν αυτής της χώρας, γιατί το μέλλον ανήκει σε μας. Αν, λοιπόν, κρατήσουμε μέσα μας την ορμή που νιώθουμε τώρα, θα μας βοηθήσει να φτιάξουμε ένα κόσμο καλύτερο για τις επόμενες γενιές, έναν κόσμο με πρώτο μέλημά μας τη διαμόρφωση της παιδείας, γιατί η παιδεία δημιουργεί τον άνθρωπο.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Νανοπούλου.

Καλούμε στο Βήμα τον Έφηβο Βουλευτή του Νομού Βοιωτίας κ. Ιωάννη Αρβανίτη, για να εισηγηθεί τα θέματα που απασχόλησαν την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ (Νομός Βοιωτίας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμε κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ Πρόεδρε κύριε Καμπανέλη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, για μία ακόμη φορά εμείς οι έφηβοι με τις αγνές και ιδεαλιστικές μας δηλώσεις θέσαμε τόσο τους προβληματισμούς, όσο και τις ανησυχίες μας σχετικά με την παρουσία του Ελληνισμού στον ευρωπαϊκό χώρο, στην παγκόσμια σκηνή.

Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε σε θέματα που αφορούν την προάσπιση της εθνικής μας ταυτότητας, της ιστορικής ενότητας και της εδαφικής ακεραιότητας, όπως είναι φυσικά το κυπριακό ή το θέμα των Σκοπίων. Ακόμη, ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ελληνικής κοινωνίας, όπως οι μειονότητες, οι μετανάστες, αλλά και ο οικουμενικός ελληνισμός, συγκέντρωσαν και πάλι την προσοχή μας.

Ευρωπαϊκή Ένωση: Ένας οργανισμός στους κόλπους του οποίου η Ελλάδα κατάφερε να εξελιχθεί σημαντικά σε κάθε τομέα, ωστόσο δεν ήταν σε θέση μέχρι τώρα να ορθώσει το ανάστημά της επιδεικνύοντας ανεκτική στάση απέναντι στη στείρα πολιτική των άλλων χωρών-μελών, όσον αφορά στα βασικά της προβλήματα.

Παράλληλα επισημαίνεται η απειλή της πολιτιστικής μας αφομοίωσης με την υποβάθμιση της αγγλικής γλώσσας και τη φθορά των παραδοσιακών μας αξιών.

Ορισμένοι μαθητές αναφέρθηκαν ακόμα στα σοβαρότατα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι κάτοικοι του τρίτου κόσμου, όπως η πείνα και οι ασθένειες και με πολύ μεγαλύτερη ευαισθησία στα δοκιμαζόμενα παιδιά, αυτά τα παιδιά που πεθαίνουν αβοήθητα μέσα σε συνθήκες εξαθλίωσης και μιζέριας.

Ευδιάκριτη είναι η υψηλή ευαισθητοποίηση των εφήβων και στο θέμα της τρομοκρατίας. Κατά πόσο δικαιολογείται το φαινόμενο αυτό; Υπάρχει πιθανότητα η Ελλάδα να αποτελεί τον επόμενο στόχο μιας μεγάλης τρομοκρατικής επίθεσης από τους ακραίους ισλαμιστές μάρτυρες; Για πόσο ακόμη η ανθρωπότητα θα εξακολουθεί να κλυδωνίζεται από τις ποικίλες εστίες αυτής της κτηνωδίας ανά την υφήλιο;

Θεωρώ, όμως, πως αυτό που σχεδόν μονοπώλησε το ενδιαφέρον στις συνεδριάσεις είναι οι τεταμένες σχέσεις μας με τους άλλους λαούς της χερσονήσου του Αίμου. Έγιναν αναφορές για τη συμπεριφορά των Σκοπίων στο Μακεδονικό πρόβλημα και της Αλβανίας σε σχέση με τους Βορειοηπειρώτες. Οι Σκοπιανοί, έχοντας επεκτατικές βλέψεις διαστρεβλώνουν την ελληνική ιστορία της Μακεδονίας, τίτλο τον οποίο επιδιώκουν και τον οποίο μάλιστα αναγνώρισαν οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, ενισχύοντας τις εθνικιστικές τους εξάρσεις. Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, με τις οποίες τα τελευταία χρόνια έχουν επιτευχθεί άριστες σχέσεις, μέχρι το βαθμό που κάτι τέτοιο θεωρείται βέβαια εφικτό. Σε κάθε περίπτωση πάντως, το αίτημα των Σκοπιανών για οικειοποίηση της ονομασίας της Μακεδονίας θεωρείται από τη μεριά μας αδιαπραγμάτευτο.

Όσον αφορά στο αλβανικό ζήτημα, οι αγαπητοί συνάδελφοι αναφέρθηκαν στις δυσκολίες που δοκιμάζουν οι εγκατεστημένοι στη χώρα μας Έλληνες της Βορείου Ηπείρου, οι οποίοι απεγνωσμένα επιζητούν το διαχωρισμό τους από τον αλβανικό λαό και την πλήρη αποδοχή της ελληνικής τους υπηκοότητας.

Ο τουρκικός κίνδυνος τώρα θεωρείται πάντα υπαρκτός, καθώς επανειλημμένα η Τουρκία παραβιάζει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στο Αιγαίο, διεκδικώντας αυθαίρετα ελληνικά νησιά και βραχονησίδες. Η στάση αυτή αντιμετωπίζεται από τους ελληνικούς πολιτικούς κύκλους με σχετική πραότητα, όπως χαρακτηριστικά

αναφέρθηκε, γεγονός το οποίο είναι φανερό και από την απόφαση της Ελληνικής Κυβέρνησης να επικροτεί την ένταξη της γειτονικής χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μιας ένταξης η οποία ίσως να αποτελέσει ευεργετικό παράγοντα στην προσπάθεια επίλυσης του χρόνιου και τόσο αμφιλεγόμενου ζητήματος του Κυπριακού, για το οποίο μας μίλησαν εκ των έσω οι αγαπητοί συνάδελφοι από τη Μεγαλόνησο.

Επιβεβαιώθηκε πως η συντριπτική πλειοψηφία των Ελληνοκυπρίων τάσσεται κατά του σχεδίου Ανάν, ενώ εκφράστηκε με ζωηρότητα η απογοήτευση και ίσως η αγανάκτησή τους.

Τέλος, με ιδιαίτερη συγκινησιακή φόρτιση έγινε και αναφορά στη γενοκτονία των Ποντίων και στην αναγκαία μνημόνευση της ιστορικής αυτής στιγμής.

Λόγω του περιορισμένου χρόνου θα σταματήσω εδώ την εισήγησή μου, για να απαριθμήσω τις προτάσεις που ψηφίστηκαν από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Πρώτον, δημιουργία μουσείου σχετικού με τη γενοκτονία στον Πόντο.

Δεύτερον, να λάβουν διάφορες οδοί και πλατείες στη χώρα μας το όνομα ηρώων του Πόντου.

Τρίτον, ίδρυση νέων σχολείων στην περιοχή της Βορείου Ηπείρου και ενίσχυση των ήδη υπαρχόντων.

Τέταρτον, να ενισχυθούν οικονομικά οι παλιννοστούντες Έλληνες μετανάστες στις χώρες της Αιγύπτου, του Ουζμπεκιστάν, του Καζακστάν.

Πέμπτον, να διανεμηθούν μικρά βιβλία στις δύο κοινότητες της Κύπρου, με στόχο την αποτελεσματικότερη γνώση της ελληνικής και της τουρκικής γλώσσας.

Τέλος, να υιοθετηθεί και να εμπεδωθεί το δόγμα «διεκδικούμε όλα όσα με αίμα και κόπο αποκτήσαμε».

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Αρβανίτη. Τώρα σειρά έχει ο Έφηβος Βουλευτής της Α' Πειραιώς, κ. Δημήτριος Ενισλίδης, ο οποίος θα παρουσιάσει τις προτάσεις της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

Ο κ. Ενισλίδης παρακαλώ να έρθει στο Βήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΝΙΣΛΙΔΗΣ (Α' Πειραιά): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί και Βουλευτές,

συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, στη χώρα μας η φοροδιαφυγή, ο πληθωρισμός, η κερδοσκοπία, οι καταχρήσεις και η ανεργία είναι μερικά από τα προβλήματα που διαταράσσουν το οικονομικό μας σύστημα. Πρέπει λοιπόν να συμβάλουμε όλοι με τον τρόπο μας, ώστε να αλλάξει η εικόνα αυτή.

Πιο συγκεκριμένα, μια πρακτική λύση για την εξάλειψη του πληθωρισμού είναι η ενθάρρυνση για αύξηση της παραγωγικότητας στον ιδιωτικό και τον κρατικό τομέα. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να συγκρατήσει το κόστος και τις τιμές και να αυξήσει την παραγωγή και τα κέρδη, όπως και να αμβλύνει τη δημοσιονομική κρίση.

Στην πραγματικότητα, όμως, χρειαζόμαστε κάτι παραπάνω από αυτό. Για την καταπολέμηση του πληθωρισμού είναι αναγκαία η καλή εκμετάλλευση των φυσικών πόρων και των πηγών παραγωγής, όπως η γεωργία, η κτηνοτροφία, η ναυτιλία και ο τουρισμός.

Τεράστια οφέλη μπορούμε να αποκομίσουμε με την συνένωση των ελληνικών βιομηχανιών και των Ελλήνων παραγωγών κατά είδος υπό την αιγίδα του κράτους και με τη χρηματοδότηση ειδικών προγραμμάτων για τη σωστή παραγωγική διαδικασία.

Επίσης, με την ίδρυση βιοτεχνιών τυποποίησης και προώθησης των προϊόντων θα έχουμε σε λιγότερο χρόνο μεγαλύτερη ποσότητα, καλύτερη ποιότητα και χαμηλότερες τιμές στα προϊόντα, αποφεύγοντας τους κερδοσκόπους μεσάζοντες.

Σε αυτό θα βοηθούσε και η παρακίνηση των Ελλήνων ώστε να προτιμούν τα ελληνικά προϊόντα έναντι των εισαγόμενων, των οποίων η ποιοτική κατάσταση είναι αμφίβολη, η εφαρμογή σύγχρονων τεχνικών marketing στη διακίνηση ιδιαίτερα των αγροτικών προϊόντων, όπως και η προβολή των ελληνικών προϊόντων στο εξωτερικό, ώστε να αυξηθούν οι εξαγωγές. Μια πρόταση η οποία φαίνεται ιδιαίτερα χρήσιμη και καινοτόμος είναι και η διαφύλαξη των φυσικών σπόρων σε τράπεζα σπόρων.

Εκτός από αυτό οφείλει να κινητοποιηθεί το Υπουργείο Οικονομικών ώστε να ψηφιστούν οι νόμοι για προστασία του καταναλωτή και των παραγωγών από την εκμετάλλευση των εμπόρων, να καθιερωθεί ανώτατο και κατώτατο όριο τιμών, να απαγορευθεί η πώληση από τα super markets ειδών που διατίθενται από ειδικά καταστήματα όπως κρέας, πουλερικά, μαναβική, άρτος και προϊόντα ζαχαροπλαστικής, αρώματα, καλλυντικά, κεριά, ζωοτροφές, λιπάσματα, κρασιά και αλκοολούχα ποτά. Να καθιερωθεί ανώτατο ποσοστό διάθεσης εισαγόμενων προϊόντων 70% το stock ελληνικά και 30% εισαγόμενα και να γίνεται έλεγχος και δασμολόγησή τους. Ακόμη, να γίνει κατάρτιση και να διατεθούν στους καταναλωτές κατάλογοι με μεταλλαγμένα προϊόντα, κίνηση η οποία θα ενθαρρύνει τη συνεργασία

μεταξύ των περιοχών που κρίνονται απαλλαγμένες από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς.

Ακόμη, αν το ενδιαφέρον της πολιτείας στραφεί στη ναυτιλία τότε θα ενισχυθεί η απασχόληση και θα αυξηθούν τα συναλλαγματικά μας αποθέματα. Άρα, θα θεωρείται απαραίτητη η παροχή κινήτρων σε πλοιοκτήτες ώστε να παραμείνουν τα πλοία τους υπό ελληνική σημαία, για να φορολογούνται από το ελληνικό κράτος και να στελεχώνονται από Έλληνες.

Αν και η χώρα μας υπερέχει των άλλων ως προς τα φυσικά και ιστορικά πλεονεκτήματα, οι προσφερόμενες υπηρεσίες και υποδομές είναι ανασταλτικές της ανάπτυξης. Συνεπώς, απαιτείται η ουσιαστική αναβάθμιση του τουρισμού και η ενίσχυση των τουριστικών επιχειρήσεων που κρίνονται βιώσιμες με παράλληλη προστασία του περιβάλλοντος. Δηλαδή ανάπτυξη ξενοδοχειακών μονάδων και για τις τέσσερις εποχές, εξοπλισμός τους με εγκαταστάσεις για αναψυχή και με χώρους εκδηλώσεων για προσέλκυση τουριστών με υψηλά εισοδήματα όπως και δημιουργία ποδηλατοδρόμων ειδικά στα ιστορικά κέντρα των πόλεων.

Χρήσιμη προκύπτει η ενημέρωση από το κράτος για αξιοποίηση προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν ανάπτυξη, συντήρηση και βελτίωση εγκαταλελειμμένων οικισμών και περιοχών ή μεμονωμένων κτισμάτων που αποτελούν μνημεία λαϊκού πολιτισμού και παράδοσης. Επίσης, πρέπει να υπάρξουν οργανωμένα ταξίδια ειδικού ενδιαφέροντος, ολοκληρωμένες και προσιτές υπηρεσίες, ανάπτυξη χιονοδρομικού τουρισμού, αξιοποίηση παραλιών, ιαματικών πηγών, σπηλαίων, δασών, αρχαιολογικών χώρων και σε συνδυασμό με την οργανωμένη διαφήμιση και προβολή της Ελλάδας στο εξωτερικό θα μπορεί να ευνοηθεί η ελληνική οικονομία καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και να δημιουργηθούν χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Εξίσου σημαντική προκύπτει και η ίδρυση ελληνικών ταξιδιωτικών γραφείων σε χώρους του εξωτερικού με οικονομική στήριξη του κράτους.

Υπάρχει κάτι που ακούγεται συχνά από το στόμα του Έλληνα πολίτη. Είναι η επιθυμία για αύξηση μισθών και συντάξεων και μείωση τιμών σε είδη πρώτης ανάγκης. Δυστυχώς, όμως, λόγω παλαιών λαθών στην οικονομική διαχείριση και στη μη σωστή εκμετάλλευση των φυσικών πόρων η σύγκλιση μισθών στην Ελλάδα με αυτούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προσωρινά αδύνατη. Παρ' όλα αυτά, σημαντικές ρυθμίσεις μπορούν να γίνουν όσον αφορά το μισθολογικό και το συνταξιοδοτικό. Πρέπει να δοθεί δουλειά στους νέους, να υπάρξουν προγράμματα στήριξης ανέργων, αξιοπρεπής σύνταξη ανάλογα με το κόστος ζωής, νομοθεσία που

να ορίζει ότι η σύζυγος ενός εκλιπόντος ασφαλισμένου θα λαμβάνει ποσοστό σύνταξης 10% έως 15% ανά δεκαετία έγγαμου βίου ανάλογα με την οικογενειακή κατάσταση. Επίσης, να γίνει πριμοδότηση εργαζομένων σε παραμεθόριες περιοχές ώστε να καταπολεμηθεί η αστυφιλία, να γίνει άμεση οικονομική και τεχνολογική ενίσχυση των καλλιεργητών όπως οικονομική ενίσχυση και παραχώρηση εκτάσεων γης του δημοσίου σε νέους για ενασχόληση με τη γεωργία και την κτηνοτροφία.

Επιπλέον, θα μπορούσε να εξοικονομηθεί ένα σημαντικό μεγάλο ποσό από τον εξονυχιστικό έλεγχο της οικονομικής διαχείρισης των Ενόπλων Δυνάμεων και την καθιέρωση αναγκαστικής απογραφής.

Ακόμη, στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου της Βουλής των Εφήβων η οποία συνήλθε στις 3 και 4 Σεπτεμβρίου 2005 κρίναμε σωστό και ψηφίσαμε να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι επί των τιμών των ξενοδοχείων, τουριστικών καταλυμάτων, εστιατορίων κλπ., στην Κύπρο και το ΣΔΟΕ να καταγγέλλει και να τιμωρεί τους παραβάτες. Να γίνεται έλεγχος από το αρμόδιο για τον Τουρισμό Υπουργείο της Κύπρου του τρόπου διαφήμισης στο εξωτερικό των τουριστικών πακέτων για τα Κατεχόμενα. Να μεταφερθούν οι κτηνοτροφικές μονάδες, να κατασκευαστούν φράγματα και να αναδασωθούν τα βουνά της περιοχής Αθιένου της Κύπρου. Να δημιουργηθεί εργοστάσιο αφαλάτωσης του θαλασσινού νερού για οικιακή χρήση και για πότισμα των πάρκων. Να δοθούν κίνητρα για εγκατάσταση βιοτεχνιών και επιχειρήσεων στον Έβρο. Να γίνει προώθηση του οικολογικού τουρισμού στο δέλτα του Έβρου και στο δάσος Δαδιάς. Να δημιουργηθεί χιονοδρομικό κέντρο στη Γκιώνα. Να επανασυνδεθεί το υπερσύγχρονο λιμάνι της Ιτέας με την Πελοπόννησο και την Ιταλία. Να γίνει διάνοιξη του παραλιακού Ιτέας-Λουτρακίου. Να αξιοποιηθούν τα ιαματικά νερά της πηγής του Αϊ Γιάννη στο Δήμο Ευπαλίου. Να ληφθούν μέτρα για τη διάσωση του δέλτα του ποταμού Σπερχειού.

Να δοθούν κίνητρα για ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της επιχειρηματικής δραστηριότητας στην περιοχή της Βόρειας Εύβοιας, όπως και να γίνει απλούστευση των διαδικασιών του αναπτυξιακού νόμου.

Κλείνοντας καταλήγω στη διαπίστωση ότι η οικονομία μας χαρακτηρίζεται από αβεβαιότητα, έχει πολύ δρόμο ακόμα να διανύσει και απαιτούνται πολλές αποφασιστικές παρεμβάσεις για την ανάπτυξη της οικονομικής πολιτικής της χώρας. Εύχομαι να ενεργοποιηθεί η ελληνική συνείδηση για να συμβάλλουμε όλοι στην ανάπτυξη και την ευημερία της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον εισηγητή κ. Ενισλίδη.

Καλούμε στο Βήμα την κυρία Αποστολία Κουτσιμανή, Έφηβο Βουλευτή του Νομού Μαγνησίας, ως εισηγήτρια του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ορίστε κυρία Κουτσιμανή έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΑ ΚΟΥΤΣΙΜΑΝΗ (Νομός Μαγνησίας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι, για ακόμα μια φορά οι Έφηβοι Βουλευτές της πατρίδας μας έθιξαν τα πιο φλέγοντα προβλήματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας.

Γνωρίζουμε ότι η πολιτεία είναι γνώστρια των προβλημάτων αυτών, αλλά σε μας τους νέους έχει περάσει δυστυχώς η εντύπωση –που τείνει να γίνει κατεστημένο– ότι όσες φορές και να συγκεντρωθούμε εδώ τόσο οι πριν όσο και οι νυν και οι επόμενοι από εμάς δεν θα αλλάξουμε την πραγματικότητα. Καλώ λοιπόν την ελληνική πολιτεία να αποδείξει με έμπρακτες αποφάσεις ότι υπολογίζει την πρωτοβουλία μας αυτή να συμμετέχουμε στα κοινά, κάτι που είναι κατοχυρωμένο δικαίωμα στο πολίτευμα της δημοκρατίας.

Ως αντιπρόσωπος λοιπόν της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων θα ξεκινήσω με τη γνωστοποίηση των προτάσεων που ψηφίστηκαν από τα μέλη της δικής μου Επιτροπής, δηλαδή του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Πάνω στο ζήτημα των μεταφορών και των τροχαίων ατυχημάτων διατυπώθηκαν οι εξής προτάσεις: Πρώτον, η δημιουργία πάρκων κυκλοφοριακής αγωγής στους δήμους, δεύτερον, η διενέργεια αυστηρότερων ελέγχων από τα ΚΤΕΟ και, τρίτον, ο εφοδιασμός όλων των οχημάτων με σύγχρονα συστήματα παθητικής ασφάλειας με ταυτόχρονη μείωση του κόστους αγοράς τους. Ακόμα προτείνεται η διάθεση των εσόδων των διοδίων για συντήρηση του οδικού δικτύου, η κατασκευή αερογεφυρών και κόμβων στα αστικά κέντρα για τη διευκόλυνση της κυκλοφορίας και η καθιέρωση αεροδιακομιδής τραυματιών από τροχαία ατυχήματα.

Ακολουθεί το ζήτημα των ατόμων με ειδικές ανάγκες. Ομόφωνα δεκτή έγινε η πρόταση για κατασκευή μεγάλων ανελκυστήρων στις δημόσιες υπηρεσίες για τα άτομα αυτά. Επίσης, προτείνεται η έκδοση αδειών κυκλοφορίας ειδικών τύπων ΤΑΞΙ για τη μεταφορά τους και η επιδότηση εργοδοτών από το κράτος για την απασχόληση

ατόμων με ειδικές ανάγκες. Ιδιαίτερως σημαντική κρίνεται η προβολή των προβλημάτων αυτής της ομάδας ανθρώπων από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Τέλος, προτείνεται η ίδρυση κέντρων ημέρας με ειδικό προσωπικό για την υποστήριξη των ατόμων αυτών.

Όσον αφορά το θέμα της προστασίας των παιδιών, αναγκαία είναι η υιοθέτηση των δράσεων που προτείνουν οι ευαισθητοποιημένοι φορείς όπως η UNICEF γι' αυτό το θέμα. Εξίσου σημαντική είναι η υιοθέτηση εθνικού σχεδίου δράσης σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση για την προστασία των παιδιών. Επίσης, προτείνεται η ενημέρωση των ενηλίκων για τις δυσμενείς επιπτώσεις της παιδικής εργασίας, καθώς και η συμμετοχή των παιδιών στη λήψη αποφάσεων από τις κυβερνήσεις των χωρών.

Προτάσεις υπήρχαν και πάνω στο ζήτημα του αθλητισμού. Τέτοιες είναι ο έλεγχος της νομικής λειτουργίας των συνδέσμων φιλάθλων από την Αστυνομία και η ίδρυση ακαδημιών ποδοσφαίρου από τις επαρχιακές ομάδες.

Άλλες προτάσεις είναι η ίδρυση μαθητικών εστιών με κατάλληλη υλικοτεχνική υποδομή για αλλοδαπούς μαθητές που αγαπούν τον ελληνικό πολιτισμό, η καθιέρωση συστήματος ελέγχου σχετικά με τη διάθεση των χρημάτων που συγκεντρώνονται στους μαραθώνιους αλληλεγγύης, η ίδρυση κέντρων απεξάρτησης από τα ναρκωτικά με ευθύνη των ΟΤΑ.

Επίσης, ψηφίστηκαν η επιδότηση από την πολιτεία της εξωσωματικής γονιμοποίησης και η ενημέρωση των μαθητών στα σχολεία για το πρόβλημα των εκτρώσεων.

Οι τελευταίες προτάσεις αφορούν το θέμα της υπογεννητικότητας για το οποίο προτείνεται η χορήγηση μεγαλύτερης διάρκειας αδειών τοκετού και λοχείας στις εργαζόμενες μητέρες στον ιδιωτικό τομέα και περισσότερων γονεϊκών στο δημόσιο, καθώς και στήριξη των πολυτέκνων από την Εκκλησία.

Αυτό ακριβώς το τελευταίο ζήτημα αποτελεί το αντικείμενο της εισήγησής μου. Θεωρώ, χωρίς να θέλω να μειώσω μείζονα προβλήματα που προαναφέρθηκαν, ότι αποτελεί το μέγιστο πρόβλημα που αντιμετωπίζει πλέον η σύγχρονη ελληνική κοινωνία διότι εδώ τίθεται πλέον το θέμα της επιβίωσης του ελληνικού Έθνους.

Πιστέψτε με δεν είμαι εγώ που παρουσιάζω τόσο τραγικό το θέμα για να εντυπωσιάσω, αλλά οι μελέτες και τα στατιστικά στοιχεία που κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Τα αίτια του φαινομένου θα πρέπει να αναζητηθούν τόσο στη διαμόρφωση μιας κατ' εξοχήν ατομικιστικής κοινωνίας που ενισχύεται με την προβολή προτύπων με ολιγομελείς οικογένειες από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης όσο και

στην αδυναμία των εκάστοτε κυβερνήσεων να λάβουν ουσιαστικά μέτρα για τον περιορισμό του.

Σημαντικότερη αιτία είναι επίσης, η αύξηση των σύγχρονων απαιτήσεων. Σας ερωτώ, λοιπόν: Για ποιο λόγο να αποκτήσει έστω και ένα παιδί ο γονιός που αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες ή ακόμη χειρότερα ανεργία την ίδια ώρα που άνθρωποι με δύο μισθούς αρρωσταίνουν και στη σκέψη της ύπαρξης παιδιών μέσα στο σπίτι που θα αναστείλουν την καλοπέρασή τους; Για να μην έχουν τη δυνατότητα να τους προσφέρουν όχι μόρφωση, για την οποία πρέπει να δαπανήσουν μεγάλα χρηματικά ποσά, αλλά ούτε τον άρτο τον επιούσιο;

Θα πρέπει κάποιοι επιτέλους, να κατανοήσουν ότι οι πολύτεκνοι δεν είναι ούτε μεμφίμοιροι, αλλά ούτε και επαίτες. Αλλά όσα και να τους παρασχεθούν από την πολιτεία, όσο πρωτοποριακά και αν είναι, είναι λίγα. Είναι οι βασικότεροι εθνικοί αιμοδότες και θα έπρεπε να θεωρούνται μέγιστοι εθνικοί ευεργέτες γι' αυτό θα έπρεπε να εξασφαλίζεται το ευπρεπές επίπεδο διαβίωσης της πολύτεκνης οικογένειας.

Έχουν αναλογισθεί όμως οι ιθύνοντες και όλοι όσοι διαμορφώνουν τα πρότυπα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας τις επιπτώσεις των μέτρων που δεν έλαβαν; Άμεσος είναι ο κίνδυνος αφανισμού του ελληνικού Έθνους, ενώ υπάρχει ελλιπής στήριξη της άγαμης μητέρας στην οποία η κοινωνία οφείλει πολλά γιατί προτίμησε να δυσχεράνει την κοινωνική της θέση και να αναλάβει το τόσο δύσκολο έργο της ανατροφής ενός παιδιού που η ίδια η κοινωνία της χρέωσε. Γιατί σε μία υγιή κοινωνία δεν θα υπήρχε αυτό το φαινόμενο αν υπήρχε σωστή διαπαιδαγώγηση του ανδρικού πληθυσμού τόσο για την πρόληψη, όσο και για την ανάληψη της ευθύνης σε αντίστοιχη περίπτωση.

Τελευταίο άφησα το σημαντικότερο. Για να υλοποιηθούν όλα τα παραπάνω απαιτείται θυσία από μέρους των ζευγαριών. Πρέπει να θυσιάσουν τις προσωπικές τους φιλοδοξίες και να θέσουν ως στόχο τους την απόκτηση και ανατροφή υγιών τόσο στο σώμα όσο και στο πνεύμα παιδιών, διότι θα είναι χαμένος κόπος η ύπαρξη πολλών παιδιών που δεν θα μεγαλώνουν σε ένα υγιές οικογενειακό περιβάλλον, ώστε να εξελιχθούν σε συνειδητούς πολίτες.

Στο πνεύμα αυτό, της θυσίας πρέπει να μπει και η εκάστοτε κυβέρνηση η οποία αποτελεί τους εκπροσώπους του λαού. Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν να βλέπει το τεράστιο αυτό πρόβλημα να επιδεινώνεται, όλους τους ευσυνειδητούς και πνευματικούς πολίτες να διαμαρτύρονται και να παραμένει αδιάφορη.

Στο σημείο αυτό, λοιπόν, δεν θα παρακαλέσω αλλά θα απαιτήσω από την Κυβέρνηση την ύπαρξη κονδυλίων για την παροχή επιχορηγήσεων στις πολύτεκνες οικογένειες. Ας σταματήσουν οι περιττές δαπάνες, χρήματα που σπαταλούνται άσκοπα και δεν χρησιμοποιούνται για το καλό του Έθνους. Ας θυμηθούμε τι μέτρα εφάρμοσε η Σουηδία, όταν αντιμετώπισε το ίδιο πρόβλημα. Αξίζει συγχαρητήρια η εκεί κυβέρνηση που δεν χρονοτρίβησε καθόλου στη λήψη αποφάσεων πάνω στο ζήτημα.

Και αν ορισμένες φωνές θεωρούν ότι το δημογραφικό μας πρόβλημα θα λυθεί με την αφομοίωση των αλλοδαπών πληθυσμών που κατακλύζουν τα τελευταία χρόνια την Ελλάδα είναι εκτός τόπου και χρόνου η άποψή τους αυτή γιατί λησμονούν ως φαίνεται τη γεωγραφική θέση, όσο και την ιστορία της Ελλάδας και τις βλέψεις προς αυτή των γειτονικών χωρών.

Καλώ την πολιτεία να αλλάξει πολιτική στο σοβαρό αυτό ζήτημα γιατί θα είναι υπόλογη περισσότερο από οποιονδήποτε άλλο καθώς η αδιαφορία μπροστά στην φθίνουσα πορεία του Έθνους συνιστά εγκληματική πράξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε θερμά την κυρία Κουτσιμανή.

Το λόγο έχει ο έφηβος Βουλευτής από την Α' περιφέρεια της Αθήνας κ. Ιωάννης Τσολάκης, ως εισηγητής του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΟΛΑΚΗΣ (Α' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμε κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητές κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι έφηβοι Βουλευτές.

Στη σημερινή καταναλωτική κοινωνία όπου οι ανισότητες και η δολιοφθορά βασιλεύουν, μέσα σε μία κοινωνία η οποία δείχνει παγερά αδιάφορα το σκληρό της πρόσωπο, εκεί που η φωνή του πολίτη κλονίζεται και χάνεται μέσα στο πλήθος η Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καλείται να δώσει απαντήσεις, να εκπροσωπήσει το λαό και στη συγκεκριμένη περίπτωση να μεταφέρει την οπτική πλευρά των νέων, καθώς και να προβάλλει τη λύση στα άλυτα προβλήματα τα οποία ταλαιπωρούν, διαβρώνουν και ξεθωριάζουν τόσο τον κρατικό μηχανισμό όσο και την κοινωνία.

Επιπλέον, ο ρόλος της συγκεκριμένης Επιτροπής είναι να θίξει θέματα τα οποία διχάζουν και ίσως αποσιωπούνται ή παραγκωνίζονται, υπενθυμίζοντας στην Κυβέρνηση τη χαλάρωση και την αποσύνθεση των αρμοδίων φορέων, αλλά και τους οργανισμούς καταστολής και πρόληψης, οι οποίοι ολοένα και περισσότερο μένουν θαμμένοι κάτω από τα άτυπα και ανεκπλήρωτα σχέδια των κυβερνώντων κομμάτων.

Οι Έφηβοι Βουλευτές, ευαισθητοποιημένοι, παράλληλα με την αιδώς, το δίκαιο και την πολιτική αρετή που τους διακρίνει για τα σύγχρονα προβλήματα, τα οποία μαστίζουν τον ελλαδικό χώρο, θέλησαν να εκφράσουν καίρια θέματα τα οποία διαταράσσουν την κοινωνική τάξη και το κοινωνικό σύνολο και αποτελούν θανάσιμη απειλή για την οργάνωση της κοινωνίας, προβάλλοντας τις προτάσεις τους.

Αρχικά, ένα από τα θέματα που παρουσιάστηκαν στη συνεδρίαση της Επιτροπής ήταν ο ρατσισμός και γενικότερα κάθε είδους τάση και στάση που υποβαθμίζουν το άτομο. Γι' αυτό το λόγο, αποφάνθηκε η άμεση δραστηριότητα των διεθνών οργανισμών, με απώτερο σκοπό την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης σε θέματα ρατσισμού.

Επίσης, ιδιαίτερα σημαντική ήταν η συμμετοχή των Εφήβων Βουλευτών, η οποία είχε ως επίκεντρο προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Χαρακτηριστική ήταν η πλήρης αποδοχή του θέματος και η ανεύρεση ουσιαστικών λύσεων, κυρίως η ανάθεση σε υπαλλήλους της εξυπηρέτησης των ατόμων με ειδικές ανάγκες στις δημόσιες υπηρεσίες, η διαπαιδαγώγηση από ειδικούς παιδαγωγούς των παιδιών με σύνδρομο DOWN, η δημιουργία ειδικών σχολείων, ο διορισμός διερμηνέων νοηματικής γλώσσας στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα, η μεγαλύτερη διάρκεια των δελτίων ειδήσεων στη νοηματική γλώσσα, με παράλληλο υποτιπλισμό, αλλά και προτάσεις σχετικά με τη μεταγλώττιση των ξένων ταινιών, αλλά και των δελτίων ειδήσεων, εκπαιδευτικές εκδρομές σε ιδρύματα κωφών, η ίδρυση ειδικών σχολείων, η εργασιακή κάλυψη των κωφών στο δημόσιο τομέα, η εκμάθηση της νοηματικής γλώσσας στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η πλήρης μόρφωση αυτών των ατόμων.

Επιπλέον, κρίθηκε ιδιαίτερο το γεγονός των αστέγων με ζωτικές αποφάσεις οι οποίες αποσκοπούν στην παροχή οικονομικής και ψυχολογικής στήριξης από το κράτος, συμπεριλαμβανομένης της οικονομικής βοήθειας και της δωρεάν περίθαλψης.

Ένα μέλος της Επιτροπής ασχολήθηκε και με την υγεία, επιδεικνύοντας λύσεις, όπως η παρότρυνση των γιατρών σε απομονωμένες περιοχές, η εθελοντική προσφορά, η ανέγερση κέντρων βοήθειας, μέτρα και διατάξεις για τη λήψη οργάνων

από δότες, διορισμοί γιατρών στις σχολές και συνοδοί στις ημερήσιες εκδρομές των σχολείων, οικονομική βοήθεια σε αφιλοκερδείς οργανώσεις, όπως είναι οι «Γιατροί χωρίς σύνορα» και περισσότερα κέντρα αιμοκάθαρσης.

Ακόμα, στο πρόβλημα των ηλικιωμένων, αναδείχθηκαν οι εξής τοποθετήσεις σχετικά με την απαλλαγή από ορισμένες οικονομικές ανάγκες, όπως η ψυχολογική υποστήριξη και η συμμετοχή στα κοινά, σε συνδυασμό με την ασφάλιση και την κρατική πρόνοια. Επίσης, αναδείχθηκαν η ασφάλεια και οι οικονομικές συνεισφορές, η καταβολή του ΕΚΑΣ σε συντάξεις κάτω των 600 ευρώ, καθώς και ο επαγγελματικός προσανατολισμός, με βασικό γνώμονα την ενημέρωση και την εργασιακή ζήτηση.

Βέβαια, ένα θέμα που απασχόλησε την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων ήταν η σχέση μεταξύ δασκάλου και μαθητή, προτείνοντας ως μέσο αντιμετώπισης την ενημέρωση γονιών και εκπαιδευτικών για το φαινόμενο του εκφοβισμού από τους δασκάλους και την εύρεση τρόπων της μη θυματοποίησης του μαθητή.

Όμως, υπάρχει και ένα επιπρόσθετο θέμα εξίσου σημαντικό με τα υπόλοιπα, το οποίο είναι τα ναρκωτικά. Είναι ένας φαύλος κύκλος που κατά τα άλλα, αποτελεί μία μεγάλη επιχείρηση, καθώς ζούμε σε μία κοινωνία όπου οι ανθρώπινες αξίες παραγκωνίζονται με ευκολία, λόγω των οικονομικών συμφερόντων τα οποία συνδέονται με τα ναρκωτικά, τόσο τα νόμιμα όσο και τα παράνομα.

Το κόστος του εγκλήματος, το κόστος της προσπάθειας επίλυσης, το κόστος σε αναποτελεσματικότητα, το κόστος σε ζωές, οι οποίες σέρνονται κάτω από την παραλυτική επίδραση των ναρκωτικών, δεν μπορεί να υπολογιστεί ακριβώς, επειδή το θαύμα της ζωής είναι ανεκτίμητο.

Εκτενέστερα, ο Πλωρίτης αναφέρει ότι οι σημερινοί νέοι τρέπονται και τέρπονται με τα ναρκωτικά σ' έναν κόσμο που τους δίνει τα πάντα ή σχεδόν και οπωσδήποτε πολύ περισσότερα απ' όσα έδινε στους νέους των προηγούμενων γενεών, τρόπος με τον οποίο υποδηλώνεται το κατά βάση πρόβλημα της Επιτροπής, δηλαδή το πρόβλημα των νέων με τα ναρκωτικά, δηλαδή την ψευδαίσθηση των νέων ότι τα έχουν όλα σε μία πληθωριστική κοινωνία της φαινομενικής υπερεπάρκειας, νιώθοντας την παντοδυναμία και την αυτοτέλεια, χωρίς όμως να δίνει νόημα στη ζωή τους.

Εξάλλου και η πολιτεία διαπράττει ένα καθοριστικό λάθος. Δεν ενδιαφέρεται ποτέ να συμπαρασταθεί στον έφηβο έξω από το σχολείο και να τον βοηθήσει να οργανώσει δημιουργικά τον ελεύθερό του χρόνο. Δεν μερίμνησε ποτέ για τα εξωσχολικά του προβλήματα, για τις ανάγκες και ιδιαίτερα για την ψυχαγωγία του.

Έτσι για ακόμα μια φορά οι Έφηβοι Βουλευτές επικέντρωσαν τη γνώμη τους και στο πρόβλημα των ναρκωτικών, προτείνοντας ομόφωνα ως κύριο μέτρο τον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για τα ναρκωτικά, καθώς και την πραγματοποίηση επισκέψεων σε κέντρα αποτοξίνωσης, παράλληλα φυσικά με την ενημέρωση, την αστυνόμευση, την παρέμβαση στους χώρους που ευνοούν τη μύηση στα ναρκωτικά, τον έλεγχο ακόμη και των απλών φαρμάκων και θεραπείας των τοξικομανών, χωρίς επιφανειακή αντιμετώπιση, συμπτωματική ή με περιορισμό αντιμετώπιση των πασχόντων.

Κάτω απ' αυτούς τους όρους, η ολοκληρωτική απώλεια του νοήματος της ζωής καταντά υπόθεση ορισμένων τυχαίων αρνητικών συγκυριών, οπότε και η αναζήτηση της ατομικής λύσης και η καταφυγή στο κόσμο των ναρκωτικών γίνεται ένα πολύ πιθανό ενδεχόμενο, το οποίο μόνο μια βαθιά αναθεώρηση της τοποθέτησης του ατόμου και του συνόλου απέναντι τη ζωή μπορεί οριστικά να προφυλάξει. Αυτό, όμως, προϋποθέτει και ριζική αλλαγή των δομών και της οργάνωσης της κοινωνίας.

Τέλος, όπως είπε και ο Μποντλέρ «τα ναρκωτικά δεν μπορούν να προσφέρουν στο θιασώτη τους τίποτα περισσότερο από τον εαυτό του». Όπως όλες οι χαρές των ξεμοναχιασμένων κάνουν το άτομο ανώφελο για την κοινωνία και την κοινωνία περιττή για το άτομο. Όποιος δεν παραδέχεται τη ζωή και τους νόμους της και ζητάει γιατρεία έξω από την πραγματικότητα πουλάει την ψυχή του.

Ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Όρθιοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τσολάκη.

Καλούμε τώρα τον εισηγητή της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης κ. Ηρακλή Μηλάκη, Έφηβο Βουλευτή του Νομού Ηρακλείου.

(Χειροκροτήματα)

Κύριε Μηλάκη, έχετε το λόγο.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΜΗΛΑΚΗΣ (Νομός Ηρακλείου): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, «νέος θα πει να θέλεις να αλλάξεις τον κόσμο» είχε πει ο μεγάλος Κρητικός συγγραφέας Νίκος Καζαντζάκης και η Βουλή των Εφήβων, ο πρωτοποριακός και μεγαλεπήβολος αυτός θεσμός επιβεβαιώνει τη διαπίστωση αυτή, μιας και 14.000 μαθητές φέτος προθυμοποιήθηκαν να εκφράσουν τον προβληματισμό και την αγωνία τους για την κοινωνία που ζουν και για τον κόσμο που ονειρεύονται να δημιουργήσουν.

Προσωπικά νιώθω μεγάλη συγκίνηση που βρίσκομαι αυτή τη στιγμή στην ιστορική τούτη Αίθουσα μέσα στην οποία διαμορφώθηκε η ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας και πιστεύω πως ο προβληματισμός, τόσο ο δικός μου, όσο και όλων των συμμαθητών μου θα εισακουστεί και θα δικαιωθούν οι προσδοκίες μας για ένα καλύτερο μέλλον αυτού του τόπου, της Ελλάδας, με τη μακραίωνη ιστορία των 2.500 χρόνων.

Στην εισήγησή μου θα καταθέσω σκέψεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ελληνική δημόσια διοίκηση, η δημόσια τάξη και η ελληνική δικαιοσύνη και θα προτείνω τρόπους επίλυσης που ελπίζω να εισακουστούν, αν και καταλαβαίνω ότι τα θέματα αυτά είναι δύσκολα και δυσεπίλυτα, κρατάνε χρόνια και σαν τη Λερναία Ύδρα προσπαθούν να καταβροχθίσουν τη μικρή πατρίδα μας.

Χωρίς να παραβλέπουμε το γεγονός πως ζούμε σε μια κοινωνία δημοκρατική, πως απολαμβάνουμε τα αγαθά της ειρήνης και τα οφέλη της τεχνολογικής προόδου, μας ενοχλούν και μας αναστατώνουν τα συχνά κρούσματα διαφθοράς στο χώρο της πολιτικής, της δικαιοσύνης, της εκκλησίας και των υπηρεσιών του δημοσίου.

Η ευνοιοκρατία, η αδιαφάνεια, το ρουσφέτι, οι πελατειακές σχέσεις, η κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος, η κοινωνική ανισότητα, ο λαϊκισμός, η γραφειοκρατία, ο εκφυλισμός του κοινοβουλευτισμού είναι τα κακά μηνύματα που προσλαμβάνει η σκέψη του Έλληνα εφήβου και τον κάνει να επαναστατεί, αν και 2.500 χρόνια πριν ο μεγάλος κωμωδιογράφος Αριστοφάνης καταγγέλλει τα ίδια φαινόμενα διαφθοράς και κοινωνικού ξεπεσμού στη κωμωδία του Αχαρνείς.

Είμαστε, όμως, νέοι κυρία Πρόεδρε και δεν κάνουμε συμβιβασμούς. Ονειρευόμαστε έναν κόσμο με αδιάφθोरους και αδέκαστους δικαστές που να καταδικάζουν τις αντιδημοκρατικές αυτές συμπεριφορές και να απομακρύνουν οριστικά και αμετάκλητα τα διεφθαρμένα αυτά άτομα από το κοινωνικό λειτούργημα που κλήθηκαν να υπηρετήσουν.

Επίσης, προτείνουμε να βελτιωθεί ο κανονισμός των μαθητικών κοινοτήτων και να τοιχοκολλούνται τα στοιχεία των οικονομικών συναλλαγών για να καταπολεμηθεί το πρόβλημα της διαπλοκής στα μαθητικά συμβούλια, όπου υπάρχει, και να μην συνηθίζουν οι μαθητές από τα μικρά τους χρόνια στη διαφθορά, αντιγράφοντας τα κακά πρότυπα της κοινωνίας μας.

Ακόμα, για να αντιμετωπίσουμε το υπαρκτό πρόβλημα της πολιτικής αδιαφορίας των νέων, προτείνουμε μεγαλύτερη δημοσιοποίηση των προγραμμάτων και των πολιτικών θέσεων των κομμάτων, καθιέρωση διδασκαλίας μαθημάτων με

πολιτικό περιεχόμενο στα σχολεία, κατοχύρωση του δικαιώματος των νέων να μετέχουν αναλογικά με εκπροσώπους τους σε φορείς ή συλλογικά όργανα, όπου λαμβάνονται αποφάσεις από τις οποίες εξαρτάται η σταδιοδρομία τους.

Ένα σημαντικό θέμα που μας απασχόλησε, επειδή η επίδρασή τους είναι καταλυτική στην ατομική και κοινωνική ζωή, ήταν τα προβλήματα που δημιουργούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Η παραπληροφόρηση, η προπαγάνδα, η διαπλοκή οικονομικών και κομματικών συμφερόντων, η προβολή αρνητικών, υλιστικών και ευτελών αξιών, η κακοποίηση της ελληνικής γλώσσας, ο δογματισμός και η μισαλλοδοξία, η παράλυση της κριτικής σκέψης, η κινδυνολογία, η αποχαύνωση και η εκμετάλλευση της γυναίκας, η εμπορευματοποίηση του αθλητισμού, το star system, η βία και η εγκληματικότητα, η λασπολογία, τα reality και η αντίληψη του εύκολου πλουτισμού δημιουργούν επίπεδους και ανόητους ανθρώπους, εξαρτημένους από το ναρκωτικό με την πρίζα, όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί η τηλεόραση.

Οι προτάσεις μας πάνω σε αυτό το θέμα είναι πολλές. Θα ξεκινήσω με πρόταση προς την κυρία Υπουργό Παιδείας κα Μαριέττα Γιαννάκου. Ζητάμε την εισαγωγή ειδικού μαθήματος για την τηλεόραση, έστω μία ώρα την εβδομάδα. Όπως μαθαίνουμε να διαβάζουμε ένα λογοτεχνικό κείμενο, κατανοώντας τις τεχνικές λόγου, έτσι πρέπει να μάθουμε να διαβάζουμε μια είδηση, έχοντας υπόψη μας τους μηχανισμούς καταγραφής και διαστρέβλωσης της πληροφορίας. Υπάρχει, βέβαια, αντίστοιχη ενότητα στην Έκφραση-Έκθεση της Β' λυκείου, αλλά είναι ανεπαρκής. Θα θέλαμε ειδικούς, δημοσιογράφους και επιμορφωμένους καθηγητές που θα αναλάβουν το δύσκολο και υπεύθυνο έργο καταπολέμησης του εικονικού αναλφαριθμητισμού.

Επίσης, προτείνουμε αυστηρή τήρηση του κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας, ουσιαστική και αυστηρή παρουσία του Εθνικού Ραδιοτηλεοπτικού Συμβουλίου, αξιοκρατική επιλογή και αξιολόγηση των λειτουργών Τύπου, έλεγχο των ιδιωτικών καναλιών, παραδειγματική τιμωρία των παραβατών, δημιουργία Συμβουλίου Τηλεόρασης από εκπαιδευτικούς, γιατρούς, δικηγόρους και ακόμα δημιουργία ευρωπαϊκού καναλιού με ενημερωτικές εκπομπές γύρω από την καθημερινότητα των ευρωπαϊκών λαών.

Θα ήθελα να επαναλάβω την πρόταση που διατυπώθηκε από τους περσινούς Έφηβους Βουλευτές. Θέλουμε να ιδρυθεί μαθητικό κανάλι της Βουλής των Εφήβων, όπου όλα τα σχολεία θα έχουν πρόσβαση και θα προβάλουν το έργο τους που σίγουρα είναι καλύτερο και αξιολογότερο από τα υποπροϊόντα και τα τηλεοπτικά σκουπίδια που έχουν σκοπό την αποχαύνωσή μας.

Το επόμενο θέμα που απασχόλησε πολλούς από εμάς ήταν τα θέματα δημόσιας τάξης και ασφάλειας του πολίτη. Η τρομοκρατία, η λαθρομετανάστευση, η κατάσταση των φυλακών, η ύπαρξή τους μέσα σε κατοικημένες περιοχές, όπως του Κορυδαλλού στην Αθήνα και της Νέας Αλικαρνασσού στο Ηράκλειο Κρήτης, η ανεπαρκής αστυνόμευση, οι επίορκοι και ακατάλληλοι αστυνομικοί, αλλά κυρίως τα θέματα των τροχαίων και των σχολικών εκδρομών μας προβληματίζουν έντονα.

Ειδικά στο θέμα των σχολικών εκδρομών θα ήθελα να διατυπώσω το εξής απλό, κατά τη γνώμη μου, ερώτημα: Γιατί δεν ιδρύεται ένας κρατικός οργανισμός σχολικών εκδρομών, όπως τώρα η φιλοξενία μας από τη Βουλή των Εφήβων, που θα αναλαμβάνει την οργάνωση και την ξενάγηση των Ελλήνων μαθητών, αποτρέποντας την κερδοσκοπική τακτική των κατά τόπους τουριστικών γραφείων τα οποία αποβλέπουν κυρίως στην εξυπηρέτηση του ιδιωτικού τους συμφέροντος; Νομίζω πως οι σύλλογοι καθηγητών, γονέων και τα μαθητικά συμβούλια θα συμφωνήσουν, για να αποφευχθούν φαινόμενα όχι μόνο εκμετάλλευσης και οικονομικής συναλλαγής πολλών μαθητών, όπως συχνά καταγγέλλεται, αλλά και θα εξασφαλιστεί η ποιότητα, η περιηγητικός χαρακτήρας και όχι η εμπορευματοποίηση των σχολικών εκδρομών.

Το θέμα που με απασχόλησε προσωπικά ήταν οι άσκοποι πυροβολισμοί, οι μπαλωθιές, όπως λέμε στην Κρήτη. Κατάρρα και μάστιγα της κρητικής κοινωνίας που κληρονομήθηκε από το παρελθόν, όταν όμως οι ανάγκες του πολέμου, της ανασφάλειας και του φόβου και επέβαλλαν την οπλοχρησία ως μέσο προστασίας, τιμής, λεβεντιάς και καπετανοσύνης. Σήμερα, όμως, τίποτα δεν εξυπηρετεί, παρά μια αρρωστημένη ψευτοπαλληκαριά και κάλυψη εγκληματικών προσωπικοτήτων. Δεν φταίνει μόνο οι δράστες, αλλά η ίδια η αστυνομία και η δικαιοσύνη που δεν κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Είναι απαράδεκτο να γίνεται υποδοχή πολιτικών και να ακούγονται ομοβροντίες λες και είσαι στο μέτωπο. Είναι απαράδεκτο να χρησιμοποιούν οι ίδιοι οι αστυνομικοί τα όπλα τους για επίδειξη στους γάμους και τις χαρές και να μην συλλαμβάνονται και να απομακρύνονται ως επίορκοι.

Προτείνουμε, λοιπόν, την άμεση και παραδειγματική τιμωρία των οπλοχρηστών, όποιοι και αν είναι αυτοί. Προτείνουμε, επίσης, τη συνεργασία των Υπουργείων Παιδείας και Δημόσιας Τάξης για την καθιέρωση εκπαιδευτικών προγραμμάτων στα σχολεία των ορεινών κυρίως περιοχών της Κρήτης, όπου η παράνομη οπλοκατοχή θεωρείται δικαίωμα και νόμιμη συμπεριφορά. Αστυνομικοί και εκπαιδευτικοί θα ενημερώσουν και θα διαφωτίσουν τις μικρές αυτές κοινωνίες για το θανατηφόρο αυτό έθιμο και τις προβλεπόμενες αυστηρές ποινές. Πρέπει η πολιτεία να

συνεργαστεί με τοπικά τηλεοπτικά κανάλια, με την πνευματική ηγεσία του τόπου μας και να καθιερώσουν μόνιμο πρόγραμμα αντιοπλικής διαφημιστικής εκστρατείας.

Το πρόβλημα, όμως, αυτό είναι συνδεδεμένο με το πρόβλημα της εγκατάλειψης και της ερήμωσης της υπαίθρου, κάτι που γνωρίζουμε καλά όσοι ζούμε ή καταγόμαστε από την περιφέρεια. Είναι ένα πρόβλημα με τεράστιες οικονομικές, κοινωνικές, πολιτιστικές και πολιτικές προεκτάσεις στο οποίο οι προτάσεις μας είναι πάρα πολλές. Κίνητρα για ίδρυση βιοτεχνιών και εργοστασίων, διοικητική αποκέντρωση, οικονομική στήριξη Τοπικής Αυτοδιοίκησης, σωστή παροχή υγειονομικών και εκπαιδευτικών υπηρεσιών, ίδρυση πανεπιστημιακών και τεχνολογικών ιδρυμάτων, μοριοδότηση των υποψηφίων που επιθυμούν να σπουδάσουν και να εργαστούν στην επαρχία, ανάπτυξη του αγροτουρισμού, εγκατάσταση αστέγων στις παραμεθόριες περιοχές είναι από τις πολλές λύσεις που κατατέθηκαν στις εργασίες μας και που μαρτυρούν την αγωνία των νέων για το τόσο καυτό ελληνικό πρόβλημα.

Με την ελπίδα ότι η φωνή μου που αντιπροσωπεύει τη φωνή όλων των Εφήβων που ασχολήθηκαν με τα θέματα που προανέφερα, θα εισακουσθεί κλείνω με την τελευταία πρότασή μας. Οι Έφηβοι Βουλευτές πρέπει να ξέρουν κάθε χρόνο ποιες και πόσες από τις προτάσεις που έκαναν υλοποιήθηκαν. Διαφορετικά θα έχουν μόνο την αίσθηση της προσωπικής ικανοποίησης, της ελεύθερης έκφρασης και της πολιτικής μας ωρίμανσης, χωρίς όμως την ικανοποίηση και τη χαρά της πραγματικής δημιουργίας. Και θα έχετε στο στόμα μας ο στίχος του Σεφέρη «Λυπούμαι, γιατί άφησα να περάσει από τα δάκτυλά μου πλατύ ποτάμι, χωρίς να πιω ούτε μια γουλιά».

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τον Έφηβο Βουλευτή Ηρακλή Μηλάκη από το Νομό Ηρακλείου για την εισήγηση και τις προτάσεις του.

Στο σημείο αυτό ολοκληρώθηκε η τοποθέτηση των εισηγητών και τώρα θα προχωρήσουμε στις ομιλίες των Εφήβων Βουλευτών που έχουν κληρωθεί να μιλήσουν στην Ολομέλεια με αλφαβητική σειρά και με τη σειρά των Επιτροπών.

Πρέπει να σας υπενθυμίσω ότι ο χρόνος των ομιλητών είναι τώρα τέσσερα λεπτά και παρακαλώ να τηρηθεί, όπως τηρήθηκε και ο χρόνος από τους κυρίους εισηγητές.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Μαρία – Μαλβίνα Γεωργίου από το Νομό Θεσπρωτίας, ομιλήτρια από το πρώτο τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ – ΜΑΛΒΙΝΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ (1^ο Ε.Λ. Ηγουμενίτσας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, καλέ μας Πρόεδρε, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, θα ξεφύγω λίγο από τα διήμερα θέματα της Επιτροπής και θα πάω στο επίκαιρο θέμα του εθελοντή ανθρωπιστή.

Στις αρχές του Ιουνίου χάθηκε στο Ωνάσειο ο ενδεκάχρονος Δημήτρης Καρίτσας. Θρήνος δύο ημερών και η υποκρισία διαρκείας. Θλίψη, απορία, ελπίδα, αγάπη. Όλα τα ανθρώπινα συναισθήματα στα μεγάλα ορθάνοιχτα μάτια του. Δύσκολα ξεχωρίζεις τη θλίψη από την αγάπη, την ελπίδα από την απορία. Δώδεκα μήνες περίμενε κάποιους συνανθρώπους του να του δωρίσουν μια καρδιά κάποιου που έφυγε στον άλλο κόσμο, που θα του είναι αχρείαστη.

Στη γειτονιά των αγγέλων που πήγε ο Δημητράκης θα συναντήσει πολλούς, το συμμαθητή μου Αλέξη Λιώνη, τη Βούλα Λάμπρου που έδωσαν τα ζωτικά τους όργανα και ζουν σήμερα επτά συνάνθρωποί μας. Θα συναντήσουν και άλλους που θα μπορέσουν να τον σώσουν για να εκπληρώσει το όνειρό του να γίνει παπάς για να βοηθά όπως έλεγε τον κόσμο. Από ευγένεια δε θα τους ρωτήσει το γιατί. Σ' αυτό το μεγάλο γιατί πρέπει να απαντήσουμε εμείς.

Υπάρχει ελπίδα; Κάποιο φως από κεράκι αναβοσβήνει στο βάθος του τούνελ. Όχι σπουδαία πράγματα. Δύο μέρες κράτησε ο θρήνος στις τηλεοράσεις και μία μέρα η δήλωση των επωνύμων. Πέρασε και αυτό. Θα επανέλθουμε σε άλλα περιστατικά, που δυστυχώς θα υπάρξουν. Στιγμιαίος ο θρήνος, διαρκής η υποκρισία.

Η πρώτη εξαδέλφη μου που εργάζεται στο καρδιοπαιδοχειρουργικό του Ωνασείου μου έλεγε πως κάποιος καλός άνθρωπος που ονομάζεται Δημήτριος Σούρας σήριξε ψυχολογικά το συνονόματό του στον ένα χρόνο νοσηλείας και προσμονής στο νοσοκομείο αυτό. Όταν του έφυγε μέσα από την αγκαλιά του ο ψυχίατρος Σούρας ξέσπασε μέσα από τις τηλεοράσεις. Δεν αντέχω άλλο αυτήν την υποκρισία όλων. Δάκρυα και δηλώσεις. Τι να κάνουμε την ενός λεπτού σιγή; Πού ήταν όλοι αυτοί τόσους μήνες τώρα που ο Δημήτρης έδινε σκληρή μάχη για να κρατηθεί στη ζωή.;

Σε μία χώρα που είναι πρώτη σε θανατηφόρα δεν βρέθηκε ούτε ένα μόσχευμα. Όλοι ανήκουμε στην επιφανειακή κοινωνία, πρώτη στις δηλώσεις και στα ωραία λόγια, όμως, τελευταίοι στην ουσία, στις πράξεις.

Να ποια είναι η θλιβερή πραγματικότητα των αριθμών. Έχουμε περίπου δυόμισι χιλιάδες νεκρούς το χρόνο από τροχαία δυστυχήματα. Τα όργανά τους θα μπορούσαν να σώσουν ζωές. Πενήντα συνάνθρωποί μας χάνουν ετησίως τη μάχη με τη ζωή, περιμένοντας μάταια έναν εχθρό, χώρια οι αναμένοντες μία καρδιά, ένα πνεύμονα, ένα όργανο ζωής. Γιατί όμως συμβαίνει αυτό; Πώς; Από τη μία μεριά η κοινωνία μας αφήνει τα παιδιά της να πεθαίνουν έτσι. Και από την άλλη, η ίδια η κοινωνία, σε πανεθνική συστράτευση, μέσω τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών εκπομπών, να γίνεται πρωταθλήτρια σε συνεισφορές; Γιατί ο άρτια οργανωμένος Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός, οι άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις και γενικά όλοι όσοι πρωταγωνίστησαν στις συνεισφορές, δεν ξεκινάνε ένα «τσουνάμι» για τη στράτευση δωρητών οργάνων.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, εμείς πρέπει να πρωταγωνιστήσουμε. Εμείς πρέπει να γίνουμε οπαδοί του Συνδέσμου Δωρητών Οργάνων Σώματος «Κωστάκης Μεσογίτης».

Ο κ. Στεφανόπουλος, ο κ. Κακλαμάνης, ο κ. Σημίτης, η κ. Μπακογιάννη, ο κ. Παπαδημούλης έχουν ήδη ανοίξει το δρόμο. Εμείς οφείλουμε να τον κάνουμε λεωφόρο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Γεωργίου.

Και τώρα καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή από το Νομό Κεφαλληνίας κ. Βαρβάρα Ρίζου, ως ομιλήτρια του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΙΖΟΥ (Νομός Κεφαλληνίας): Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμοι κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, η ταυτότητα κάθε λαού συγκροτείται από ένα σύνολο πολιτιστικών στοιχείων και αξιών που μεταβιβάζονται από γενιά σε γενιά και αποτελούν την παράδοση.

Στις μέρες μας ωστόσο, παρατηρείται παραμέληση της παράδοσης, ιδιαίτερα στον τομέα του πολιτισμού.

Με την ευκαιρία που μου δίνεται ως μέλος της Βουλής των Εφήβων θα ήθελα να επισημάνω το πρόβλημα της ελλιπούς έρευνας, προστασίας και αξιοποίησης τόσο των αρχαίων μνημείων όσο και των νεώτερων, ξεκινώντας από το νησί μου, την

Κεφαλονιά. Η Κεφαλονιά είναι ένα νησί με μεγάλη πολιτισμική παράδοση. Η γεωγραφική της θέση και η γεωμορφολογική της σύσταση ήταν οι συνλειτουργούντες παράγοντες που συντέλεσαν στην πολιτισμική άνθισή της, από τη μυκηναϊκή ή ακόμη και την προμυκηναϊκή εποχή. Γι' αυτό το λόγο το νησί αυτό σφύζει μνημείων και αρχαιολογικών ευρημάτων παρά τον καταστρεπτικό σεισμό του 1953 και τις δονήσεις του 1972 και 1983.

Εντούτοις το μεγάλο κόστος συντήρησης αυτών των μνημείων σε συνδυασμό με την έλλειψη του απαιτούμενου ενδιαφέροντος τόσο από τις τοπικές αρχές όσο και από τους ίδιους τους πολίτες, έχει οδηγήσει στη μετατροπή των μνημείων σε άφραγο αμπέλι, με αποτέλεσμα αυτά να έχουν υποστεί εκτεταμένες φθορές και να κινδυνεύουν με εξαφάνιση.

Όντας βέβαιοι πως αντίστοιχα προβλήματα υπάρχουν και σε άλλες περιοχές της Ελλάδος, θα ήθελα να προτείνω κάποια μέτρα, προκειμένου έστω και αργά να διασωθεί ό,τι έχει απομείνει.

Κατ' αρχάς για τον εντοπισμό, μελέτη και προστασία του πολιτισμικού μας πλούτου είναι απαραίτητη η συστηματική έρευνα. Έχει παρατηρηθεί ότι τις τελευταίες δεκαετίες έχει μειωθεί δραματικά η αρχαιολογική έρευνα, με αποτέλεσμα πολλά αρχαιολογικά ευρήματα να εντοπίζονται τυχαία, με άλλες αφορμές, όπως εκσκαφές για δημόσια έργα. Αλλά ακόμη και σε μνημεία που έχουν ήδη εντοπιστεί, η επιστημονική έρευνα για την εξακρίβωση της προέλευσής τους είναι περιορισμένη.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιου μνημείου είναι ο μυκηναϊκός τάφος που βρέθηκε στην Κεφαλονιά και αποδίδεται στο μυθικό ήρωα Οδυσσέα. Η προέλευση αυτού του τάφου έχει μεγάλη σημασία, καθώς αν ανήκει στον ομηρικό ήρωα, θα αποτελέσει σημαντικό εύρημα για την επίλυση του ομηρικού ζητήματος που αναφέρεται στο αν η ομηρική Ιθάκη είναι η σημερινή Κεφαλονιά.

Όσο όμως δεν προχωρούν οι επιστημονικές έρευνες η Ιθάκη θα αποτελεί περισσότερο σύμβολο νόστου, όπως το καθορίζει ο Καβάφης, παρά ιστορικός τόπος. Και οι Κεφαλλονίτες και οι Θιακοί θα διχάζονται αδικαιολόγητα. Δεν αρκεί όμως μόνο ο εντοπισμός και η μελέτη των αρχαίων μνημείων αλλά είναι απαραίτητη και η δέουσα προστασία τους.

Από τη μία τα μνημεία είναι αναγκαίο να συντηρηθούν από ειδικούς επιστήμονες και από την άλλη απαιτείται η οριοθέτησή τους. Αν και γίνονται φωτογραφήσεις για την οριοθέτηση των μνημείων, τα προβλήματα φύλαξης και ιδιοκτησίας εξακολουθούν να

είναι πολλά. Οι εικόνες αποτροπιαστικές. Αρχαιολογικοί χώροι με μεγάλη ιστορική σημασία έχουν μετατραπεί σε χώρες εναπόθεσης απορριμμάτων.

Τα στηθαία λιθόκτιστων παραδοσιακών γεφυρών που έχουν ενταχθεί στο οδικό δίκτυο και ιδιαίτερα της γέφυρας του Δερβεσέτη στην πρωτεύουσα του νησιού μου που είναι η μοναδική που διατηρείται στο είδος της σε ολόκληρη την Ελλάδα, έχουν κατακερματισθεί από τα μεγάλα τροχοφόρα.

Θα ήταν λοιπόν σωτήριο αν η προστασία των μνημείων γινόταν άμεσα συστηματικά και με εξειδικευμένο προσωπικό.

Επιπλέον, ένα άλλο μέτρο είναι η θέσπιση νομοθεσίας για την προστασία των διατηρητέων κτισμάτων από ιδιώτες. Τα έξοδα της αναπαλαίωσης τέτοιων κτιρίων είναι μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα κοστολόγια νέων οικοδομών της ίδιας επιφάνειας. Γι' αυτό πέρα από τον αναπτυξιακό νόμο είναι αναγκαίο να θεσπισθούν και άλλα μέτρα ώστε να χαρακτηρισθούν και άλλες περιοχές ως παραδοσιακές.

Τελειώνοντας, πρέπει να παρατηρήσουμε ότι το ελλειπές ενδιαφέρον για την προστασία της πολιτισμικής μας κληρονομιάς δεν πλήττει μόνο την Κεφαλονιά αλλά ολόκληρη την Ελλάδα. Εκατοντάδες μνημεία με τεράστια ιστορική αισθητική αλλά και συναισθηματική αξία για εμάς, είναι απροστάτευτα, εκτεθειμένα στις καιρικές συνθήκες, στο χρόνο και στους ασυνείδητους αρχαιοκαπήλους. Εκατοντάδες έργα τέχνης είναι διασκορπισμένα στο εξωτερικό και όχι στη χώρα που τα δημιούργησε και της ανήκουν.

Αυτά τα φαινόμενα είναι ιδιαίτερα ανησυχητικά. Γι' αυτό υποχρέωση όλων αλλά και κάθε πολίτη ξεχωριστά είναι να δημιουργήσει τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την προστασία της πολυτιμότερης κληρονομιάς που διαθέτουν οι Έλληνες, του πολιτισμού τους.

Τέλος, μπορεί εύκολα κανείς να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προστασία και η ανάδειξη της πολιτισμικής μας κληρονομιάς δεν είναι πολυτέλεια αλλά αποτελεί επιτακτική ανάγκη, όχι γιατί η τουριστική αξιοποίηση των μνημείων είναι κερδοφόρα αλλά γιατί αν αγνοήσουμε την παράδοσή μας θα μετατραπούμε σε ένα λαό δίχως πνευματικά ερείσματα, δίχως παρελθόν.

Κάποιος κάποτε είχε πει ότι οι λαοί που δεν έχουν μνήμη δεν έχουν ιστορία. Επειδή εμείς οι Έλληνες έχουμε τεράστια ιστορία, καιρός είναι να αποκτήσουμε και μνήμη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή κυρία Ρίζου. Και καλούμε τώρα στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή από τη Β΄ Περιφέρεια της Αθήνας, την κυρία Μαργαρίτα Μπερούκα ως ομιλήτρια της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΠΕΡΟΥΚΑ (Β΄ Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, είμαι πολύ χαρούμενη που μου δίνεται η δυνατότητα να εκπροσωπήσω μία μειονότητα, τους Βορειοηπειρώτες που είναι ξεχασμένοι από το ελληνικό κράτος και αφημένοι στο έλεος του Θεού.

Γιατί κανείς να μην αφουγκράζεται τα προβλήματα αυτών των ανθρώπων; Γιατί κανείς να μην προσπαθεί να βελτιώσει τη ζωή τους; Αυτοί οι άνθρωποι αγωνίστηκαν στο παρελθόν για να κρατήσουν αυτά τα εδάφη ελληνικά και για να μη ξεριζωθούν από τον τόπο τους, όπως οι Πόντιοι, οι Μικρασιάτες και οι Κύπριοι. Τώρα έπαψαν αυτοί οι αγώνες και άρχισαν άλλοι όπου δεν πονούν σωματικά αλλά ψυχικά λόγω της απόρριψης που υφίσταται η Βόρειος Ήπειρος.

Οι καινούργιοι αγώνες αφορούν την προσπάθεια αποδοχής μας από τα αδέρφια μας, που δεν μας ξεχωρίζουν από τους Αλβανούς και μας θεωρούν ένα και το αυτό.

Άρχισε ο αγώνας μας απέναντι στη γραφειοκρατία αυτής της χώρας για την έκδοση της άδειας παραμονής μας στην Ελλάδα. Είμαστε μετανάστες στην ίδια μας την πατρίδα. Και πρέπει κάθε τρία χρόνια να πάμε για ανανέωση της άδειας παραμονής. Και από τον Ιούνιο έπαψαν και τα τρία χρόνια και μας δίνουν κάθε έξι μήνες. Κάθε έξι μήνες λοιπόν είμαστε αναγκασμένοι να πάμε να στοιβαζόμαστε σα ζώα και να περιμένουμε ατελείωτες ώρες μέχρι να ετοιμασθούν τα χαρτιά μας.

Πώς να ζητήσουμε μετά από τους απλούς πολίτες να μας θεωρούν Έλληνες αφού το ίδιο το κράτος δεν μας αναγνωρίζει;

Δεν θέλουμε μια τυπική διαφορά στα χαρτιά από τους Αλβανούς αλλά μια ουσιαστική διαφοροποίηση, μία αναγνώριση ότι είμαστε και εμείς Έλληνες. Θέλουμε να έχουμε και εμείς δικαιώματα σε αυτό το κράτος και όχι μόνο υποχρεώσεις. Θέλουμε να ακουσθεί και η δική μας φωνή και να τη λάβουν υπόψη τους οι πολιτικοί που παρευρίσκονται σήμερα εδώ.

Ζητάμε την αρχή διαπραγματεύσεων με την αλβανική Κυβέρνηση για διπλή υπηκοότητα ώστε να έχουμε δικαίωμα λόγου και στις δυο χώρες.

Ζητάμε ελληνική υπηκοότητα, όχι γιατί δεν είμαστε υπερήφανοι γι' αυτό που είμαστε και θέλουμε να αφομοιωθούμε με τους υπόλοιπους Έλληνες, όπως ειπώθηκε χθες από έναν πολιτικό που παρευρίσκεται σήμερα εδώ. Το μόνο που θέλουμε είναι να αποκτήσουμε την αναγνώριση που μας αξίζει και μας αρμόζει. Ζητάμε παροχή χρημάτων στη Βόρειο Ήπειρο για τη βελτίωση της ζωής των ανθρώπων που ζουν εκεί και κρατούν αναμμένη τη φλόγα του ελληνισμού. Ζητάμε να αφιερωθεί ένα κεφάλαιο της Ιστορίας στα βιβλία του Γυμνασίου, ώστε τα ελληνόπουλα να καταλαβαίνουν τη διαφορά μας με τους Αλβανούς.

Μας πληγώνει να είμαστε ξένοι στην ίδια μας την πατρίδα. Θέλουμε να λέμε ότι είμαστε Βορειοηπειρώτες και όλοι να καταλαβαίνουν ότι είμαστε Έλληνες και όχι Αλβανοί. Το να είμαστε δακτυλοδεικτούμενοι στην Αλβανία ως Έλληνες δεν μας πειράζει. Το να είμαστε όμως δακτυλοδεικτούμενοι στην Ελλάδα ως Αλβανοί μας πονάει πολύ. Ήρθε η ώρα λοιπόν το ελληνικό κράτος να αποφασίσει τι είμαστε: Έλληνες ή Αλβανοί; Ό,τι και αν αποφασίσει όμως, εμείς στις καρδιές μας θα νοιώθουμε Έλληνες και θα θεωρούμε πατρίδα μας την Ελλάδα.

Θα ήθελα να ευχαριστήσω πολύ την επιτροπή μου, που με στήριξε στις συζητήσεις που είχαμε, και ελπίζω από εδώ και πέρα να καταλάβουν τη διαφορά που έχουμε με τους Αλβανούς. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Μαργαρίτα Μπερούκα για την ομιλία της.

Στο σημείο αυτό, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα διακόψουμε για ένα μικρό διάλειμμα και θα επανέλθουμε στις 12 ακριβώς, για να συνεχίσουμε τη συνεδρίασή μας.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να ευχαριστήσω και πάλι θερμά τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια που παρέστη στη συνεδρίασή μας, τον Πρωθυπουργό κ. Κώστα Καραμανλή και τα μέλη της Κυβέρνησης, τους αρχηγούς των κομμάτων κ.κ. Γεώργιο Παπανδρέου και Αλέξανδρο Αλαβάνο, τους εκπροσώπους των κομμάτων που παρέστησαν, τον κ. Πολύδωρα, τον κ. Ρέππα, τον κ. Πατσιλινάκο από το Κομμουνιστικό Κόμμα και τον κ. Κουβέλη, επίσης τον πρώην Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Στεφανόπουλο, τον πρώην Πρωθυπουργό κ. Ιωάννη Γρίβα, τον πρώην Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη και την κα Στυλιανού Γενική Διευθύντρια από την Κύπρο.

(Χειροκροτήματα)

Τους ευχαριστούμε όλους πολύ θερμά που τίμησαν και αυτοί με την παρουσία τους τη συνεδρίασή μας.

Παρακαλώ να μείνετε στα καθίσματά σας για πολύ λίγο, ώσπου να αποχωρήσει ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός και οι αρχηγοί των κομμάτων. Θα επανέλθετε στις 12 ακριβώς, διότι θα τηρηθεί οπωσδήποτε ο χρόνος έναρξης της συνεδρίασης. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΔΙΑΚΟΠΗ

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι Έφηβοι Βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Θα δώσω το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή κ. Γεωργία Δημητριάδου από το νομό Κιλκίς ως εκπρόσωπο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων και Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΥ (Νομός Κιλκίς): Αξιοσέβαστε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αγαπητή κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρωθυπουργέ, αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, το θέμα για το οποίο θα κάνω λόγο είναι αρκετά οικείο ως προς το άτομό μου, καθώς μένω στο χωριό Ακρίτα του νομού Κιλκίς, ανήκοντας σε μία ακριτική αγροτική οικογένεια. Το θέμα μου, λοιπόν, είναι το ακόλουθο, τα επαγγέλματα που αρχίζουν να εκλείπουν, όπως το επάγγελμα του αγρότη.

Πόσοι επιθυμείτε να γίνετε γεωργοί στο άμεσο μέλλον; Μάλλον ελάχιστοι απαντήσατε καταφατικά. Αυτό βέβαια οφείλεται στο γεγονός ότι η εκάστοτε κυβέρνηση δε μεριμνά ώστε να ληφθούν και να δοθούν ικανοποιητικά κίνητρα στους νέους για να ασκήσουν τη γεωργία ως επάγγελμα ζωής. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η ίδια να κινδυνεύει να ενταχθεί στις εργασίες υπό εξαφάνιση, όπως αυτή του γανωτή ή του τσαγκάρη, καθώς κατατάσσεται στις δύσκολες χειρωνακτικές εργασίες, σ' αυτές όπου οι σκαπανείς ήρωες αγρότες της Μακεδονίας, της Ηπείρου και της Θεσσαλίας αγωνίζονται έτσι ώστε η χώρα μας να εξασφαλίσει έστω και μερική αυτάρκεια, ενώ αναλαμβάνουν το ουσιαστικό έργο της ασφαλούς επισίτισής μας.

Ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει η σημερινή ελληνική γεωργία είναι η γήρανση του πληθυσμού της.

Πολλοί όμως που την επιλέγουν αδυνατούν να ανταπεξέλθουν στις πολύπλευρες οικονομικές υποχρεώσεις του γεωργού όπως η αγορά ή το ενοίκιο της καλλιεργήσιμης γης και του αγροτικού μηχανικού εξοπλισμού: τρακτέρ, φρέζα, αλεστική μηχανή κα., την αγορά σπόρων, λιπασμάτων ή εντομοκτόνων.

Θα μπορούσαν όμως να δοθούν από τους αγροτικούς συνεταιρισμούς αγροτικά εφόδια όπως φυτοφάρμακα έτσι ώστε οι μαζικές αγορές που θα πραγματοποιούνται να έχουν μειωμένες τιμές για τους αγρότες. Μάλιστα εκτοξεύουν κατηγορίες απέναντι στο κράτος καταγγέλλοντας ότι δεν τους συμπαραστέκεται ικανοποιητικά σ' αυτήν τους την προσπάθεια, ενώ μαρτυρούν την αφαίμαξή τους από τράπεζες εκ των οποίων απέσπασαν κάποιο επενδυτικό δάνειο.

Δεν είναι όμως και δεκάδες οι γεωργοί που μέσα σε μια μέρα έχασαν ενός χρόνο καλλιέργεια λόγω δυσμενών καιρικών συνθηκών που επικράτησε στα χωριά τους, όπως χιόνια, παγετός, πλημμύρα; Συμφορές τέτοιου μεγέθους δεν οδηγούν στην εκτόξευση των τιμών των καταναλωτικών τους αναγκών; Θα έπρεπε λοιπόν οι επιδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης να καταβάλλονται το συντομότερο δυνατόν για την αποζημίωση των αγροτών.

Η οικονομία μας δυστυχώς στηρίζεται στην εισαγωγή αγροτικών προϊόντων που όντας φθηνότερα και καλύτερης συσκευασίας, αλλά όχι ποιότητας, εκτοπίζουν τα εγχώρια και αναγκάζουν την ελληνική αγροτιά να πουλά τα αγαθά της σε χαμηλότερες τιμές αν και έχει να αντιμετωπίσει μεγαλύτερα κοστολόγια και δαπάνες.

Είναι αναγκαίο λοιπόν να δημιουργηθούν μηχανισμοί ώστε η γεωργία μας να καταστεί ανταγωνιστικότερη. Να ανταπεξέλθει με επιτυχία στα σύγχρονα και διεθνή δεδομένα να αποκτήσει προοπτικές εξαγωγής και προώθησης των πωλήσεων στο εσωτερικό. Είναι κοινώς παραδεκτό ότι διαθέτουμε συγκριτικά εδαφολογικά και κλιματολογικά πλεονεκτήματα. Οφείλουμε λοιπόν να έχουμε εμπιστοσύνη στα εγχώρια προϊόντα και να τα προτιμούμε.

Τέλος, αλλά όχι λιγότερο σημαντικό, είναι να δοθεί τεχνολογικό και επιστημονικό έρεισμα στους αγρότες μέσα από προγράμματα εκπαίδευσης, συνεχούς κατάρτισης, ενημέρωση από αγροτικούς συμβούλους και αγροτικά επιμελητήρια για τα προϊόντα που πρόκειται να ζητηθούν ή να πωληθούν από τους καταναλωτές. Η επίτευξη των μέτρων αυτών αναμφισβήτητα θα οδηγήσει σε ποιοτικότερη παραγωγή σε περισσότερες και με αυξημένη ζήτηση ποικιλίες και είδη. Θα παρουσιαστεί αύξηση του δημογραφικού στα χωριά αλλά και θα καταναλώνουμε φρέσκα και υγιεινά αγαθά από τον τόπο μας, την γλυκιά και δοξασμένη Ελλάδα.

Μπορώ τώρα να θέσω το εξής ερώτημα. Πόσοι από εσάς τους νέους επιθυμείτε με την ευόδωση των προαναφερόμενων μέτρων να ασκήσετε ισόβια το επάγγελμα του γεωργού;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την κ. Γεωργία Δημητριάδου, ομιλήτρια της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου. Το λόγο έχει τώρα η κ. Αγγελική Θεοδοσίου, εκπρόσωπο της Β' Αθήνας εκ μέρους της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, Α' Τμήμα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, έφηβοι και έφηβες, είμαι πολύ χαρούμενη που είμαι σε θέση να μεταφέρω τα προβλήματα των ατόμων με ειδικές ανάγκες σε εσάς. Θα ήθελα να σημειώσω ότι αφορμή για τη συμμετοχή μου σε αυτό το πρόγραμμα στάθηκε η ξαφνική αναπηρία ενός δικού μου προσώπου.

Είναι γεγονός ότι η ζωή των ατόμων με ειδικές ανάγκες δεν είναι και η δυνατόν καλύτερη στη χώρα μας. Αρχικά εξαιτίας του κοινωνικού ρατσισμού που επικρατεί απέναντί τους και έπειτα λόγω της έλλειψης πρόνοιας του κράτους ως προς την κυκλοφορία τους ανάμεσά μας. Πείτε μου λοιπόν και εσείς όταν αντικρίζετε έναν ανάπηρο στο δρόμο δεν θα τον λυπηθείτε; Δεν θα τον κοιτάξετε και κάπως επίμονα; Αυτός όμως θα το καταλάβει, θα νιώσει μειονεκτικά. Είναι κάτι που εμείς μπορούμε να αλλάξουμε με ίσα δικαιώματα στην ψυχαγωγία, στην εργασία. Ό,τι κάνουμε και εμείς. Είμαι σίγουρη πως μπορούμε να το κάνουμε όλοι, άσχετα από τις αναπηρίες που μπορεί να έχει ένα πρόσωπο.

Άλλωστε πρέπει να γνωρίζουμε ότι δυστυχώς είναι πολλά παιδιά στην ηλικία μας που είναι άτομα με ειδικές ανάγκες. Και όμως σκεφθείτε πόσα εμπόδια πρέπει να περάσει για να πάει μια βόλτα, για να κάνει αυτά που κάνουμε όλοι μας που είναι πολύ φυσιολογικό, να φύγει από τη μοναξιά του, την αντικοινωνικότητα.

Ακόμα, πρέπει να σημειώσω ότι εμπόδιο αποτελεί και η μετακίνηση αυτών με αυτοκίνητο. Αυτά τα συγκεκριμένα οχήματα είναι πολύ ακριβά και για τους περισσότερους φαντάζει να είναι ένα άπιαστο όνειρο.

Βέβαια, οφείλω να ομολογήσω ότι το κράτος επενέβη σε αυτό το θέμα αφαιρώντας τη φορολογία αυτών.

Επιπλέον, πολλοί συνάνθρωποί μας φέρονται απαράδεκτα στα άτομα με ειδικές ανάγκες. Παράδειγμα αποτελούν οι ασυνείδητοι οδηγοί που παρκάρουν στις ράμπες οι οποίες υπάρχουν για τέτοια άτομα ή σε θέσεις για αναπήρους.

Θα ήταν παράλειψη να μην αναφερθεί η έλλειψη ευκαιριών στον εργασιακό τομέα. Λίγοι είναι οι εργοδότες που θα προσλάμβαναν τέτοια άτομα, λόγω αισθητικής ή επειδή τα θεωρούν νοητικά κατώτερα, κάτι το οποίο δεν ισχύει.

Τι μπορούμε, όμως, να κάνουμε για να αλλάξουμε αυτή την κατάσταση, για να κάνουμε τους συνανθρώπους μας να νιώσουν άνετα, για να νιώσουμε κι εμείς κάπως χαρούμενοι, ίσως και καλύτερα;

Πρώτον, εγκατάσταση σε όλες τις δημόσιες υπηρεσίες μεγάλων ανελκυστήρων ικανών να εξυπηρετήσουν άτομα με αναπηρίες.

Δεύτερον, επιβολή προστίμου σε ασυνείδητους οδηγούς που καταλαμβάνουν τις θέσεις των αναπήρων.

Έπειτα, είναι σημαντική η βοήθεια του κράτους στην αγορά αυτοκινήτου για τους αναπήρους.

Να μη μείνουμε, όμως, μόνο στην αφαίρεση της φορολογίας. Νομίζω πως θεωρείται αναγκαία η παραχώρηση αυτών των αυτοκινήτων, καθώς και δωρεάν εισιτηρίων για τις συγκοινωνίες, όπως επίσης δωρεάν περίθαλψη.

Ακόμη, στις ευρωπαϊκές χώρες υπάρχουν ταξί για αναπήρους. Γιατί, λοιπόν, όχι κι εδώ; Νομίζω πως θα ήταν μια πολύ καλή ευκαιρία.

Επιπροσθέτως, προτείνω το κράτος να δίνει χρήματα στους εργοδότες που απασχολούν άτομα με κινητικές αναπηρίες.

Τέλος, όλοι γνωρίζουμε την υπάρχουσα κατάσταση στα Κέντρα Αποκατάστασης Αναπήρων. Υπάρχει έλλειψη ικανού προσωπικού και όχι και τόσο καλές εγκαταστάσεις.

Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω: Άμεση πρόσληψη ικανού προσωπικού. Να φτιαχτούν καλύτερες εγκαταστάσεις με μία άνετη διαμονή στα Κέντρα Αποκατάστασης Αναπήρων. Να υπάρχουν ειδικοί ψυχολόγοι που θα βοηθούν τους νοσηλευόμενους στα προβλήματά τους.

Επίσης, είναι φανερό πως η βοήθεια του κράτους είναι σημαντική. Επειδή, όμως, η αποστασιοποίηση από εμάς είναι η χειρότερη λύση, νομίζω πως μπορούμε κι εμείς να βοηθήσουμε ενεργά σε αυτό. Είναι πολύ σημαντικό άλλωστε. Απλώς φαίνεται πως δεν το έχουμε θίξει αρκετά, γι' αυτό να μην το γνωρίζουν.

Μπορούμε λοιπόν κι εμείς. Πώς; Με το σχολείο, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, την οικογένεια. Το σχολείο μέσα από την έκθεση που βοηθάει το παιδί να μην αντιμετωπίζει ρατσιστικά τα άλλα άτομα ως προς τη διαφορετικότητα. Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης από διάφορες εκπομπές που σκοπό θα έχουν να μας ευαισθητοποιήσουν. Η οικογένεια μέσα από τις αρχές και τα πρότυπα, τις συζητήσεις, όλα αυτά που παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο σε όλους μας.

Ακόμα πιστεύω ότι μία καλή ευκαιρία θα ήταν σε σίριαλ όπου θα μπορούν να συμμετέχουν διάφοροι ανάπηροι. Νομίζω πως όλοι τα παρακολουθούμε με πολλή ευχαρίστηση και πολύ πιο άνετα. Είναι πολύ πιο ξεκούραστα.

Ωστόσο, πρέπει να ξέρουμε ότι πρέπει και οι ίδιοι να βοηθήσουν τον εαυτό τους, να απαιτούν ίσα δικαιώματα με εμάς. Δικαίωμα στη μόρφωση, στην εργασία, στην ψυχαγωγία, στη δουλειά.

Τώρα, ας φανταστούμε έναν κόσμο διαφορετικό για τους ανάπηρους, μέσα στον οποίο θα κυκλοφορούν με άνεση στο δρόμο, θα δουλεύουν, θα χαμογελούν, θα είναι ανάμεσά μας, με μία άνετη διαμονή στα Κέντρα Αποκατάστασης Αναπήρων, με τη δική μας ευαισθητοποίηση και την καλύτερη συμπεριφορά απέναντί τους.

Γι' αυτό, λοιπόν, ας βοηθήσουμε όλοι. Όχι μόνο το κράτος, αλλά κι εμείς, γιατί και αυτοί έχουν δικαίωμα στη δική μας ζωή. Και θα δείτε ότι θα νιώσουμε όλοι καλύτερα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να αφιερώσω την ομιλία μου σε ένα δικό μου άτομο που βρίσκεται στο Κέντρο Αποκατάστασης Αναπήρων και που νομίζω πως η φωνή του έγινε δική μου φωνή, για να εκφράσω τα προβλήματά του σε εσάς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την κα Θεοδοσίου Αγγελική.

Το λόγο έχει η κα Ασπασία Παναγιώτου, Βουλευτή από τη Λεμεσό Κύπρου, της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων του Β' Τμήματος.

(Χειροκροτήματα)

ΑΣΠΑΣΙΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ (Λεμεσός, Κύπρος): Κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, ζώντας σε μία κοινωνία υπερκαταναλωτική όπου το κόστος ζωής αυξάνεται συνεχώς, αναμφίβολα η εργασία αποτελεί ένα μεγάλο κεφάλαιο στη ζωή κάθε ανθρώπου. Οι παλαιότεροι έλεγαν ότι η δουλειά είναι αρετή. Και δεν είχαν άδικο.

Αυτή την υψίστης σημασίας ανάγκη την αποστερούνται τα άτομα με ειδικές ανάγκες, ανεξάρτητα από το γεγονός ότι παντού διαδίδεται η ισότητα μεταξύ όλων των ανθρώπων. Η προκατάληψη, η αποθάρρυνση από την οικογένεια και γενικότερα το κοινωνικό σύνολο, καθώς και η αμφισβήτηση αναφορικά με το μέγεθος της προσφοράς αυτών των ατόμων, είναι μερικοί από τους κύριους παράγοντες που αποτελούν τροχοπέδη στην επαγγελματική ανέλιξή τους.

Για να πάψει να υφίσταται αυτή η κατάσταση χρειάζεται οργανωμένη και συλλογική προσπάθεια από την πολιτεία. Μα πάνω απ' όλα είναι καταλυτικής σημασίας η καλή θέληση εκ μέρους μας. Θεμέλιο μιας τέτοιας εκστρατείας είναι η ορθή χρήση του λειτουργήματος της επαγγελματικής καθοδήγησης και συμβουλευτικής. Η υπηρεσία αυτή παρέχει στα άτομα γνωριμία με τον εαυτό τους και το χώρο εργασίας, τα πληροφορεί για σπουδαστικά προγράμματα, ενώ παράλληλα αναπτύσσει σ' αυτά δεξιότητες σχετικά με τη λήψη αποφάσεων και τη δυνατότητα επίλυσης προβλημάτων.

Το προαναφερόμενο λειτουργήμα σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς πρέπει να φροντίζει για την εκπαίδευση και κατάρτισή τους σε τομείς όπου υπάρχει ζήτηση, σύμφωνα πάντα με το μέγεθος των ικανοτήτων του ατόμου. Πρέπει επίσης να θεσμοθετηθούν προγράμματα για καθοδήγηση, ενημέρωση και προετοιμασία των γονέων με απώτερο σκοπό να ωθήσουν τα παιδιά τους να εργαστούν.

Στα πλαίσια της επαγγελματικής και συμβουλευτικής καθοδήγησης συγκαταλέγονται και τα καθήκοντα για προσδιορισμό των ικανοτήτων κάθε ατόμου ξεχωριστά, καθώς και πληροφόρηση και επιμόρφωση των εργοδοτών και των υπαλλήλων. Επίσης, μεγάλο άλμα θα ήταν μια πιθανή δημιουργία ενός ιδρύματος πρακτικής προϋπηρεσιακής κατάρτισης και καθοδήγησης. Ακόμη, θα ήταν ευχής έργο αν το κράτος φρόντιζε για μια πιο ολοκληρωμένη μόρφωση των ειδικών ατόμων πριν ακόμα βγουν προς αναζήτηση εργασίας, καταρτίζοντας καθηγητές δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, οι οποίοι θα είναι εξειδικευμένοι στη διδασκαλία της ειδικότητάς τους.

Η χρήση της τεχνολογίας και των πολυμέσων στο σχολείο, καθώς και στο χώρο εργασίας, θα αποφέρει πολύ καλά αποτελέσματα ειδικότερα στην εποχή μας, όπου η ίδια μας η βιωσιμότητα εξαρτάται από αυτή. Εμείς ως το νέο ρεύμα αυτής της κοινωνίας έχουμε χρέος και καθήκον να καινοτομήσουμε και να εμποδίσουμε την περιθωριοποίηση των συνανθρώπων μας. Ως μελλοντικοί εργοδότες οφείλουμε να καλλιεργήσουμε στους εαυτούς μας, αλλά και στο κοινωνικό μας κύκλο, αισθήματα

αποδοχής και εμπιστοσύνης για τα ειδικά άτομα. Πρέπει να τους παραχωρήσουμε εργασία, ενώ ως υπάλληλοι να φροντίσουμε να μην αδικηθούν ή να τύχουν θύματα εκμετάλλευσης.

Στο παρόν στάδιο μπορούμε να ενεργήσουμε ακαριαία μέσω των μαθητικών συμβουλίων. Στις γενικές συνελεύσεις που γίνονται σε τακτά διαστήματα να αναφερόμαστε όχι μόνο στη δική μας εκπαίδευση, αλλά και στα ειδικά εκπαιδευτικά προγράμματα. Να ασκείται κριτική για τον τρόπο διδασκαλίας και τη στάση της πολιτείας και να μην επαναπαυόμαστε με πρόσκαιρες ανεκπλήρωτες δεσμεύσεις.

Φαινομενικά όλα τα πιο πάνω είναι εύκολα στο γραπτό λόγο. Αν αναλογιστούμε όμως, είναι αρκετά χρονοβόρο και οι δαπάνες κοστολογούνται με υπέρογκα ποσά. Ας μην πτοηθούμε όμως απ' αυτό. Γιατί ο άνθρωπος, όταν πιστέψει στο στόχο του, μπορεί να κατορθώσει πολλά. Και αυτό είναι ένα μάθημα ζωής που διδαχτήκαμε κατά τη διάρκεια των συνελεύσεων της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων. Εκεί όπου είδαμε την ανθρώπινη θέληση και την υπέρτατη αξιοπρέπεια να μετουσιώνονται σε άτομα δυναμικά, αλλά και ευαίσθητα. Σε άτομα αποφασισμένα να διεκδικήσουν αυτά που τους αξίζουν, αποδεικνύοντάς μας περίτρανα ότι οφείλουμε να συμπορευτούμε μαζί τους σ' αυτό το μακρύ ταξίδι προς την Ιθάκη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή κα Ασπασία Παναγιώτου από τη Λεμεσό της Κύπρου.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής από τη Β' Αθήνας κ. Σωτήριος Αποστολάκης από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ (Β' Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, αναμφισβήτητα ένα από τα μεγαλύτερα τεχνολογικά επιτεύγματα είναι η εφεύρεση του αυτοκινήτου, το οποίο έφερε ριζικές αλλαγές στις μεταφορές και τις συγκοινωνίες τον περασμένο αιώνα.

Το αυτοκίνητο έχει μπει στη ζωή του ανθρώπου τόσο, ώστε συχνά καταναλώνει αρκετές ώρες στο τιμόνι. Είναι αναπόφευκτο λοιπόν να μεταφέρει τα ποικίλα συναισθήματά του, καθώς επίσης και την κουλτούρα του και να τα εξωτερικεύει ποικιλοτρόπως. Η οδική συμπεριφορά αποτελεί αντανάκλαση του επιπέδου ενός έθνους. Όμως, η γενική εντύπωση που κυκλοφορεί για την οδική συμπεριφορά των Ελλήνων οδηγών είναι μάλλον απογοητευτική. Χαρακτηριστικό των συμπατριωτών

μας οδηγών είναι η χρήση του οχήματος ως μέσου κυριαρχίας κι επιβολής της δικής τους θέλησης στην ασφαλτο. Εδώ δεν υφίστανται ταξικές διαφορές και οι άνθρωποι δεν κρίνονται βάσει της σωματικής τους δύναμης ή του φύλου τους.

Συνεπώς, δεν είναι σπάνια η οδήγηση ενός αυτοκινήτου δυσανάλογου προς τη σωματική διάπλαση του οδηγού του, ή ο συνδυασμός ενός μικρομεσαίου μέλους της αστικής τάξης και ενός ογκώδους και ακριβού αυτοκινήτου. Τις περισσότερες φορές οι οδηγοί χρησιμοποιούν τον όγκο του οχήματος με επιθετική διάθεση εναντίον των άλλων οδηγών.

Ο αντικειμενικός σκοπός αυτής της χρήσης είναι η αίσθηση επιβεβαίωσης και κυριαρχίας πίσω από την ασφάλεια που παρέχει το όχημα, ενώ ταυτόχρονα δίνεται στους οδηγούς η δυνατότητα να αναστρέψουν τους ρόλους και από θύματα του συστήματος, όπως οι ίδιοι θεωρούν τους εαυτούς τους, να μετατραπούν σε θύτες, απόλυτοι κυρίαρχοι των εξελίξεων που πραγματοποιούνται γύρω τους.

Αυτό εκδηλώνεται με διάφορους τρόπους. Χαρακτηριστικά αναφέρω την παρακώλυση της κυκλοφορίας, τα επικίνδυνα προσπεράσματα, την παράβαση των σημάτων του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, την απουσία σεβασμού προς τους πεζούς κάθε ηλικίας, την ακρόαση μουσικής σε τόσο υψηλή ένταση, ώστε να δοκιμάζονται τα όρια αντοχής των τυμπάνων τους.

Αυτό που δεν έχουν συνειδητοποιήσει, είναι ότι η συμπεριφορά τους αυτή εκφράζει άμεσα την κουλτούρα τους, την εσωτερική ανεπάρκεια, το σύμπλεγμα κατωτερότητας που ενδεχομένως αισθάνονται και την επιθυμία τους να αποτινάξουν την ετικέτα του αδύναμου, που τους έχει αποδοθεί από την κοινωνία.

Πρόκειται, δηλαδή, για ένα πρόβλημα που έχει τις ρίζες του βαθιά στην ψυχή και την κουλτούρα των Ελλήνων οδηγών και εκεί θα πρέπει να στοχεύσουμε για την αντιμετώπιση του φαινομένου και την αλλαγή του τρόπου σκέψης και δράσης μας ως λαού γενικότερα.

Η αναθεώρηση των ποινών των σχετικών με τις παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας θα βελτίωνε την κατάσταση επιφανειακά και όχι σε βάθος. Γι' αυτό το λόγο αναζητούμε την ανόρθωση του πολιτισμού μέσα από την ανθρωπιστική παιδεία.

Στο πλαίσιο του σχολείου η συνειδητή επαφή του μαθητή με τις τέχνες θα μπορούσε να μεταδώσει ανώτερες αξίες, που θα επηρεάσουν τον τρόπο σκέψης του. Συνεπώς, η βελτίωση της ποιότητας των αντίστοιχων μαθημάτων και όχι η αύξηση των εβδομαδιαίων ωρών, θα μπορούσε να επιφέρει τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Ακόμα, πρωταρχικό ρόλο στη βελτίωση του πολιτισμικού επιπέδου μπορούν να διαμορφώσουν οι πνευματικοί άνθρωποι, ώστε να αφυπνίσουν τους συμπολίτες τους και να τους υποδείξουν μέσα από τα επιτεύγματα του ανώτερου πνεύματος τον τρόπο προς την αλλαγή.

Τέλος, δεν θα πρέπει να μείνουν αδρανή τα μέσα μαζικής ενημέρωσης στην εκστρατεία αυτή. Ο Τύπος σε όλες τις μορφές του αποτελεί το βασικότερο φορέα κοινωνικοποίησης του ατόμου. Έτσι, η δράση του θα είναι καταλυτική στη διάδοση του ανώτερου ήθους και των αξιών. Εάν αλλάξουμε τρόπο σκέψης, θα αλλάξουμε και τρόπο χρήσης των δημιουργημάτων μας.

Τα παραπάνω μπορούν να επηρεάσουν και να διαμορφώσουν την κουλτούρα του Έλληνα οδηγού και μαζί με αυτή το γενικότερο τρόπο ζωής του, συμβάλλοντας έτσι στη δημιουργία καινούριων δεδομένων στην καθημερινότητά του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή κ. Σωτήριο Αποστολάκη.

Θα δώσω τώρα το λόγο στην Έφηβο Βουλευτή κα Στεφανία Καπετανάκη από το Νομό Ρεθύμνης, μέλος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων από το Α΄ Τμήμα.

(Χειροκροτήματα)

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΠΕΤΑΝΑΚΗ (Νομός Ρεθύμνης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα αναφερθώ σε μια προσωπική εμπειρία που είχα κατά το περασμένο σχολικό έτος στο λύκειο που φοιτώ και η οποία έγινε η αφορμή που είμαι σήμερα εδώ.

Στα μέσα περίπου της σχολικής χρονιάς έγινε μία προσπάθεια δραστηριοποίησης των μαθητών, με σκοπό την έκδοση ενός ετήσιου μαθητικού περιοδικού. Η πρωτοβουλία ελήφθη από τη Διεύθυνση του σχολείου και έγινε η σχετική ανακοίνωση σε κάθε τμήμα μεμονωμένα. Δυστυχώς, δεν υπήρξε η απαιτούμενη ανταπόκριση από τους μαθητές και η ιδέα ναυάγησε. Ο καιρός πέρασε και το θέμα ξεχάστηκε στο χώρο του σχολείου, αποδεικνύοντας για άλλη μια φορά ότι τα λόγια αποτελούν τη συνταγή για το γλύκισμα της πράξης, που άλλοτε πετυχαίνει και άλλοτε όχι.

Το θέμα επανήλθε στη μνήμη μου λίγο καιρό αργότερα, όταν έπεσε εντελώς τυχαία στα χέρια μου ο Κανονισμός των μαθητικών κοινοτήτων. Για όσους, λοιπόν, δεν γνωρίζουν –και νομίζω ότι είναι αρκετοί αυτοί– το Υφυπουργείο Νέας Γενιάς στο

πλαίσιο των μαθητικών κοινοτήτων προτείνει τη διοργάνωση μουσικών και λογοτεχνικών βραδιών, τη δημιουργία θεατρικής ομάδας, ή την παρουσίαση βιβλίων. Παράλληλα, ενθαρρύνεται η ίδρυση χορευτικών ομίλων, η καθιέρωση αθλητικών εκδηλώσεων και η έκδοση μαθητικών εντύπων.

Η εφαρμογή όλων των παραπάνω αποτελεί δυστυχώς ουτοπία στο σύγχρονο σχολικό περιβάλλον. Η συνειδητοποίηση της πραγματικότητας μετατρέπεται σε θλίψη, αν σκεφτεί κανείς ότι οι δραστηριότητες που προαναφέρθηκαν και οι οποίες θα μπορούσαν να πραγματώνονται δωρεάν στα δημόσια σχολεία, καταλαμβάνουν ένα σημαντικό μέρος του προϋπολογισμού μιας παραδοσιακής ελληνικής οικογένειας.

Και αυτό γιατί οι γονείς, προκειμένου να καλλιεργήσουν τα talέντα των παιδιών τους, υποχρεώνονται να βάλουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για να εξοφλήσουν τα δίδακτρα σε χορευτικούς και αθλητικούς ομίλους, καλλιτεχνικά ιδρύματα, πολιτιστικούς συλλόγους. Το τίμημα για τους μαθητές; Εξοντωτικό πρόγραμμα, ελάχιστη ξεκούραση και ανύπαρκτος ελεύθερος χρόνος. Με λίγα λόγια, μετατροπή σε λιλιπούτειους υπερανθρώπους. Όσον αφορά βέβαια τα παιδιά οικογενειών με χαμηλό εισόδημα, πολλά από αυτά μένοντας εγκλωβισμένα στη σύγχρονη πραγματικότητα αναγκάζονται πολλές φορές να καταπνίξουν το ταλέντο τους και να αρκεστούν στα αγαθά της δωρεάν παιδείας.

Αν σκεφτείτε βέβαια ότι οι μαθητικές κοινότητες μέσω της ομαδικής εργασίας, του ευγενούς ανταγωνισμού και του δημιουργικού διαλόγου παρέχουν στους νέους τη δυνατότητα να καλλιεργηθούν ηθικά και πνευματικά, εύκολα γίνεται αντιληπτό πόσο ζημιογόνα είναι η αδράνεια του θεσμού των μαθητικών κοινοτήτων για το άτομο και την κοινωνία. Και αυτό γιατί σε αυτήν την περίπτωση επιβραδύνεται η ωρίμανση του νέου, υποβιβάζεται η διαδικασία κοινωνικοποίησής του και αδρανοποιούνται τα ανθρωπιστικά στοιχεία του χαρακτήρα του. Έτσι, ενισχύεται η ατομική και ατροφεί η συλλογική συνείδησή του, πράγμα που αμαυρώνει την παρουσία και την αποδοτικότητά του σε κοινωνικό επίπεδο.

Το εύλογο ερώτημα που τίθεται είναι: Πού οφείλεται το γεγονός ότι ο θεσμός των μαθητικών κοινοτήτων υπολειτουργεί στις μέρες μας; Σκεφτόμενος κανείς επιφανειακά και πρόχειρα θα μπορούσε να αποδώσει το πρόβλημα στην αδιαφορία των μαθητών. Αλίμονο, κανείς δεν θα μπορούσε να αποκλείσει την ύπαρξη κρουσμάτων παθητικότητας. Κάποιος όμως ώριμα σκεπτόμενος θα αναζητούσε την πηγή αυτής της συμπεριφοράς που δεν είναι άλλη από το πάσχον εκπαιδευτικό μας σύστημα. Ίσως απάντηση πολύ τετριμμένη, αλλά αληθινή.

Κοινός τόπος είναι ότι το εξετασιοκεντρικό εκπαιδευτικό μας σύστημα εντάσσει τους μαθητές από το Γυμνάσιο στο πνεύμα των πανελληνίων εξετάσεων. Δυστυχώς όμως το συνεχές άγχος στερεί από τους μαθητές το δημιουργικό πνεύμα και αποτελεί τροχοπέδη στην ελεύθερη ανάπτυξη των ιδεών τους και την υλοποίηση αυτών.

Έτσι, λοιπόν ως έφηβη που αν και πνιγμένη στις σχολικές της υποχρεώσεις δεν έπαψε να ονειρεύεται και να ελπίζει, προτείνω την έγκαιρη ενημέρωση των μαθητών ήδη από την αρχή του σχολικού έτους σχετικά με τις μαθητικές κοινότητες, μέσω της χορήγησης κατάλληλων εντύπων. Παράλληλα θεωρώ απαραίτητη την παροχή κονδυλίων για την κατασκευή αιθουσών που θα στεγάζουν τις εκδηλώσεις και τις εκθέσεις των μαθητικών κοινοτήτων και μαζί τους τα νεανικά όνειρα.

Λίγο πριν κλείσω θα ήθελα να απευθύνω έκκληση στα αρμόδια θεσμικά όργανα να επιδοθούν σε μία αναζωογόνηση των μαθητικών κοινοτήτων στα σχολεία της χώρας. Και αυτό για να αποκτήσει πλέον η παιδεία το χαρακτήρα που της αξίζει, να πάψει να είναι εργοστάσιο παραγωγής τεχνοκρατών και να μετατραπεί σε στρατόπεδο στρατολόγησης ανθρώπων. Ένα είδος που τόσο εκλείπει στις μέρες μας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την Έφηβο Βουλευτή από το Νομό Ρεθύμνης κυρία Στεφανία Καπετανάκη.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Παναγιώτη Σταπάκη από το Νομό Λακωνίας. Είναι από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων από το Β΄ Τμήμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΣΤΑΠΑΚΗ (Νομός Λακωνίας): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε της Βουλής, κύριε Καμπανέλλη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, χαίρομαι ιδιαίτερα για την ευκαιρία που μου δίνεται μέσα από το θεσμό της Βουλής των Εφήβων να εκθέσω τους προβληματισμούς και τις ανησυχίες που κυριεύουν τόσο εμένα όσο και τους υπόλοιπους εφήβους σχετικά με προβλήματα μεγάλου βεληνεκούς, των οποίων η αντιμετώπιση αποτελεί επιτακτική ανάγκη. Θα ήταν σοβαρή παράλειψη και ένα είδος ασέβειας εκ μέρους μου να μην αναφερθώ έστω και με συντομία στον εποικοδομητικό ρόλο του θεσμού αυτού.

Πραγματικά ο θεσμός αυτός βοηθά τους νέους και επιδρά έμπρακτα στην πολιτική τους ωρίμανση, καθώς τους δίνει εναύσματα να ασχοληθούν και να προβληματιστούν με κοινωνικά, πολιτικά, οικονομικά και άλλους είδους ζητήματα, που η εμβέλειά τους ξεπερνά τα σύνορα της χώρας μας.

Αξίζει λοιπόν και πρέπει να συμβάλουν οι αρμόδιοι φορείς ώστε να συνεχιστεί, να αναβαθμιστεί και να διευρυνθεί ο θεσμός αυτός για να γευτούν και παιδιά επόμενων γενιών τη μοναδική εμπειρία που είχαμε τη χαρά να γευτούμε και εμείς.

Στις συνεδριάσεις της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων στις οποίες παρευρέθησαν, το θέμα το οποίο φάνηκε πως προβληματίζει έντονα τη νεολαία της εποχής μας είναι το εκπαιδευτικό σύστημα. Ο Ρογίρος Βάκων είχε πει χαρακτηριστικά πως η γνώση είναι δύναμη. Άραγε το σχολείο έχει συνειδητοποιήσει το νόημα αυτής της φράσης;

Δυστυχώς, η δική μου γενιά έχει την ατυχία να φοιτά σε μία εποχή που το σχολείο παρεκκλίνει από τον αρχικό του σκοπό. Το σχολείο, η μικρογραφία της κοινωνίας, πρέπει να διέπεται από αρχές και ιδανικά που θα τα εμφυσήσουν στους μαθητές. Ο ρόλος του δεν είναι απλά η εισαγωγή σε μια ανώτερη βαθμίδα εκπαίδευσης. Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό και να συνειδητοποιηθεί από τη σχολική κοινότητα. Εκπαιδευτικοί και μαθητές βροντοφωνάζουν ότι το εκπαιδευτικό σύστημα, παρά τις ακατάπαυστες προσπάθειες βελτίωσης, νοσεί και χωλαίνει σε πολλά σημεία. Η γνώση χαρακτηρίζεται πλέον τεχνοκρατική, χάνει την ουσία της και προωθείται η στείρα αποστήθιση.

Σας ρωτώ: Αυτός είναι ο λόγος της ύπαρξης του σχολείου; Ποια σχέση έχει η ανθρωπιστική παιδεία για την οποία έχουν κάνει λόγο τόσο φιλόσοφοι; Ας παραγκωνισθεί η συνεχής αναζήτηση για την απόκτηση βαθμών, η γνωστή σε όλους βαθμοθηρία που χαρακτηρίζει τα σημερινά σχολεία. Παράπονα εκφράζονται και για το αξιολογικό σύστημα. Πολλοί βιάστηκαν να προτείνουν την κατάργησή του. Είναι όμως η κατάργηση αποτελεσματική λύση; Η προσωπική μου εμπειρία μου επιτρέπει να πιστεύω πως οι αδύναμοι μαθητές θα αδιαφορήσουν τελείως και χωρίς τον φόβο των βαθμών θα περάσει το σχολείο σε δεύτερη μοίρα.

Για έλλειψη ειδικευμένου προσωπικού και για ελλείμματα στα εγχειρίδια κάνουν λόγο κάποιοι άλλοι. Ψυχολογικός πόλεμος στους μαθητές ισχυρίζονται μερικοί πως είναι οι εξετάσεις. Τι θα ήταν σωστό; Να καταργηθούν; Είναι αδύνατον. Μεγάλη μερίδα ατόμων υποστηρίζει ότι πρέπει να γυρίσουμε την πλάτη μας στο ισχύον εκπαιδευτικό σύστημα και να ανοιχτούν οι ορίζοντες για τη διαμόρφωση νέου. Αυτή όμως η στάση δεν είναι υπεύθυνη. Δηλαδή όταν κάποιος είναι άρρωστος, τον αφήνουμε αβοήθητο και μεριμνούμε για άλλους; Αυτά είναι προβλήματα που υπήρχαν και δυστυχώς έχουν μεταπηδήσει και στην εποχή μας.

Παρόλα αυτά, καθώς βρίσκομαι ενώπιον τόσο μεγάλων προσωπικοτήτων και ανθρώπων που μπορούν να βοηθήσουν ως ένα βαθμό στη βελτίωση κάποιων πραγμάτων, καταπιάνομαι της ευκαιρίας και επισημαίνω κάποιες ασάφειες που έχουν εντοπιστεί στην εξεταστέα ύλη στην οποία θα διαγωνιστούν οι μαθητές της Γ' Λυκείου στο μάθημα των Αρχαίων Ελληνικών θεωρητικής κατεύθυνσης. Είναι απαραίτητη η αποσαφήνιση της εξεταστέας ύλης για να πάψουν οι μαθητές να αισθάνονται μετέωροι εξαιτίας αυτής της μεταβατικής περιόδου.

Ένα ακόμη θέμα μείζονος σημασίας είναι το πώς θα απασχοληθούν οι αποτυχόντες της νέας εξεταστικής διαδικασίας. Έχει ήδη κοινοποιηθεί πως όσοι έχουν βαθμολογία κάτω από δέκα δεν θα εισάγονται σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Προτείνω αυτά τα παιδιά να απασχοληθούν σε σχολές που προωθούν τις τέχνες. Θα ήταν καλή ιδέα να δημιουργηθούν σχολές, όπως για παράδειγμα αγροτικές σχολές στη Λακωνία, στη Θεσσαλία, στη Θράκη, δηλαδή σε περιοχές όπου ευνοούνται οι αγροτικές και οι κτηνοτροφικές εργασίες. Επίσης, θα μπορούσαν να δημιουργηθούν σχολές ξυλουργικής και άλλων επαγγελμάτων που έχουν σβήσει στην εποχή μας, χωρίς αυτό να θεωρείται οπισθοδρόμηση.

Θέλω, τέλος, να προτείνω μία τολμηρή αλλαγή. Να αποκοπούν τα λύκεια από την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Να μελετηθεί αυτό από τους αρμόδιους φορείς και ας προβλέψουν αν είναι εφικτό. Το μέτρο αυτό θα συμβάλει να αποφοιτούν από τις σχολές άτομα που αγαπούν το αντικείμενο που έχουν σπουδάσει. Αναλυτικότερα προτείνω να μη μετρά ο βαθμός του απολυτηρίου ή των γραπτών εξετάσεων σε έξι μαθήματα στα πανεπιστήμια. Όποιος για παράδειγμα θέλει να σπουδάσει Φιλοσοφία, να γράφει εξετάσεις πάνω στο συγκεκριμένο μάθημα για την εισαγωγή του στη Σχολή. Εν κατακλείδι πρέπει να γίνει προσεκτική μελέτη στον τομέα της εκπαίδευσης.

Θα κλείσω με μία φράση που αναδεικνύει τη σημασία της παιδείας: «Η προσωπικότητα κάθε ανθρώπου, είναι ένα κτήμα γεμάτο δένδρα. Όμως η παιδεία είναι εκείνο που ωριμάζει τους καρπούς του».

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Κατερίνα Παναγιωτοπούλου της Επιτροπής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων από την Α' Περιφέρεια Πειραιώς.

(Χειροκροτήματα)

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Πειραιώς): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, η σημερινή ημέρα είναι

πολύ σημαντική για εμένα, γιατί έχω την τύχη και την τιμή από το Βήμα της Βουλής των Εφήβων να εκπληρώσω ένα όνειρο και παράλληλα ένα χρέος προς ένα αγαπημένο μου πρόσωπο, τον παππού μου. Ήταν κι εκείνος ένας από το 1.500.000 εκατομμύριο των Ελλήνων που ήρθαν πρόσφυγες μετά τη Μικρασιατική καταστροφή στην Ελλάδα, το 1922. Η πατρίδα του, η Τραπεζούντα. Και ο λαός του, ο ποντιακός λαός που αποδεκατίστηκε την περίοδο 1916 – 1923 στα πλαίσια της εθνικής εκκαθάρισης και εξόντωσης των μειονοτήτων που εφάρμοσε η Τουρκία.

Αυτό το θέμα θέλησα να θίξω, τη γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και την αναγνώρισή της ή μάλλον τη μη αναγνώρισή της μέχρι σήμερα. Ίσως το θέμα μου να μη θεωρηθεί επίκαιρο. Ίσως στους περισσότερους να είναι άγνωστο. Κι όμως το θέμα είναι επίκαιρο και πάντα θα είναι, αφού σχετίζεται με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Και ποια είναι η μεγαλύτερη καταπάτηση των δικαιωμάτων αυτών αν όχι ο αφανισμός ενός ολόκληρου λαού; Κάποιοι δεν αναγνωρίζουν τον όρο «γενοκτονία». Μετατόπισή του λόγω συνθηκών την ονομάζουν, γιατί λένε πως δεν υπήρχε οργανωμένο σχέδιο εξόντωσης. Και τότε, οι δολοφονίες, οι βίαιες εκτοπίσεις, τα καταναγκαστικά έργα και πορείες στο πουθενά με προορισμό την εξάντληση και το θάνατο, τι ήταν; Οι νεκροί; Τριακόσιες πενήντα τρεις χιλιάδες ψυχές. Και αν ο αριθμός σας φαίνεται μικρός, σκεφθείτε ότι ισούται με τον πληθυσμό του Νομού Αχαΐας σήμερα. Γενοκτονία ήταν, για να μην προσβάλλουμε τις λέξεις.

Θα αναρωτηθείτε ίσως, γιατί πρέπει να τα θυμόμαστε όλα αυτά σήμερα; Έχουν περάσει άλλωστε τόσα χρόνια. Γιατί να ζύνουμε πληγές του παρελθόντος; Πρέπει και οφείλουμε να τα θυμόμαστε, γιατί με την ίδια λογική, τη λογική της λήθης, τα εγκλήματα του ναζισμού πρέπει να παραγραφούν. Να μη μιλάμε πια για στρατόπεδα συγκέντρωσης, θαλάμους αερίων, την Άννα Φρανκ και την εξόντωση Εβραίων, Τσιγγάνων και Πολωνών. Δεδομένου μάλιστα ότι στις αρχές του 20ου αιώνα δεν υπήρχαν ακόμη μαζικά μέσα εξόντωσης όπως οι θάλαμοι αερίων, η δολοφονία τριών εκατομμυρίων χριστιανών ήταν ένα έγκλημα που λειτούργησε στην εντέλεια. Μόνο οι ναζί ξεπέρασαν τον αριθμό αυτόν. Εκεί όμως η θηριωδία αποκαλύφθηκε. Οι ένοχοι καταδικάστηκαν από την ιστορία και από μας τους ίδιους και το Ολοκαύτωμα αναγνωρίστηκε παγκοσμίως.

Μόνο οι Έλληνες Πόντιοι παραμένουν αδικαίωτοι. Γιατί; Είναι κατώτεροι οι δικοί μας νεκροί; Η μαύρη σελίδα της γενοκτονία ίσως γίνεται ακόμα πιο μαύρη όσο στερείται ηθικής δικαίωσης.

Η Βουλή το 1994 με τον ν. 2193 αναγνωρίζει τη 19η Μαΐου ως ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας των Ποντίων. Η Ελλάδα αναγνώρισε τους νεκρούς της με εβδομήντα δύο χρόνια καθυστέρηση. Όμως μόνο αυτό δεν αρκεί. Ζητούμε να γίνουν ενέργειες ώστε η Γενοκτονία των Ποντίων να αναγνωριστεί διεθνώς. Η Τουρκία οφείλει να ζητήσει συγγνώμη από τα θύματά της, τους χριστιανικούς πληθυσμούς που ζούσαν στα εδάφη της και εξοντώθηκαν. Ζητάμε να γίνει μουσείο και μνημείο γενοκτονίας, γιατί έχουμε δικαίωμα στη μνήμη. Επίσης, τη 19η Μαΐου να γίνεται ειδική μνεία στα σχολεία για τη Γενοκτονία των Ποντίων.

Τέλος, ως ελάχιστο φόρο τη τιμής, ονόματα δρόμων και πλατειών στους νομούς της χώρας να αφιερωθούν και στους Ποντίους αγωνιστές, στο Ολοκαύτωμα και στις αλησμόνητες πατρίδες της Μαύρης Θάλασσας. Η γενοκτονία δεν είναι ποντιακό ανέκδοτο και δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται έτσι.

Δεν πρέπει να ξεχάσουμε, να συμβιβαστούμε. Η λήθη δίνει το δικαίωμα στην επανάληψη. Χρειάζεται προσπάθεια και αγώνας, για να αναπαύονται δικαιωμένοι οι πρόγονοί μας και να μην ξανακλάψει η ανθρωπότητα θύματα γενοκτονίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε την Έφηβο Βουλευτή της Α' Περιφέρειας Πειραιά.

Το λόγο έχει ο Κωνσταντίνος Μάρκου, Έφηβος Βουλευτής από τη Λάρνακα Κύπρου, που μετείχε στην Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων Παραγωγής και Εμπορίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ (Λάρνακα): Έντιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί σύνεδροι, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι αυτό του τουρισμού στην Κύπρο. Πιο συγκεκριμένα, θα αναλύσω κάποια προβλήματα που υπάρχουν γύρω από αυτό.

Έπειτα, θα εισηγηθώ κάποιες λύσεις, οι οποίες θα διευκολύνουν την ανάπτυξη του τουρισμού και θα μας απαλλάξουν από τα προβλήματα τα οποία προέκυψαν τα τελευταία χρόνια σχετικά με τον τουρισμό.

Κατ' αρχάς, ο τουρισμός αποτελεί πηγή πλούτου για τον τόπο μας. Στατιστικές μελέτες έδειξαν πως ένα πολύ σημαντικό μέρος του εθνικού μας εισοδήματος προέρχεται από τον τουρισμό.

Παρ' όλα αυτά, τα τελευταία χρόνια στο νησί μας ο ερχομός τουριστών γίνεται ολοένα και λιγότερος. Είναι σίγουρο ότι για τη μείωση του τουρισμού ευθύνονται πολλοί παράγοντες, όπως η αισχροκέρδεια των επαγγελματιών του τουρισμού.

Ενδεικτική είναι η έρευνα που διεξήγαγε γνωστό κανάλι της Κύπρου, η οποία αποκάλυψε πως στις τουριστικές περιοχές μια μπουκάλα νερό κοστίζει 4 ευρώ, σχεδόν πέντε φορές πιο ακριβό από την κανονική του τιμή. Έτσι, πολλοί τουρίστες καταφεύγουν σε άλλους τουριστικούς προορισμούς, όπως τη Ρωσία, την Αίγυπτο, τη Ρουμανία, όπου η διαμονή τους εκεί σαφώς κοστίζει πιο φθηνά.

Είναι γεγονός ότι η τουριστική ανάπτυξη στις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου κινδυνεύει από την διαφημιστική καμπάνια που γίνεται από τουριστικά πρακτορεία τα οποία προωθούν κύμα τουριστών προς τα Κατεχόμενα.

Βέβαια, υπάρχει ανταγωνισμός στις τιμές ανάμεσα στα τουριστικά πακέτα που προσφέρονται από τα Κατεχόμενα. Οι τιμές αυτές είναι πιο χαμηλές σε σύγκριση με τα πακέτα διακοπών που προσφέρονται από την Ελληνοκυπριακή πλευρά. Έτσι, πολλοί τουρίστες επιλέγουν τις πιο φθηνές προσφορές, χωρίς να γνωρίζουν ότι βρίσκονται σε τουρκοκρατούμενο χώρο και ότι η ποιότητα της διαμονής και της ασφάλειάς τους κινείται σε χαμηλά επίπεδα.

Ακόμα, ένα άλλο πρόβλημα που επηρεάζει την τουριστική ανάπτυξη της Κύπρου είναι αυτό της κακής διαφήμισης στο εξωτερικό. Συγκεκριμένα, πολλές αμερικάνικες εφημερίδες χαρακτήρισαν την Κύπρο πέρυσι ως έναν μη ασφαλή τουριστικό προορισμό.

Επιπλέον, κυκλοφόρησε και ένα CD αμερικάνικης παραγωγής με τίτλο «Άγια Νάπα», το οποίο προβάλλει μόνο τη νυχτερινή ζωή της Κύπρου, αδιαφορώντας για την παράδοση και την ιστορία του νησιού.

Εκτός από αυτό, υπάρχει και η αδιαφορία του κράτους για την αξιοποίηση αξιόλογων περιοχών με φυσική ομορφιά, όπως η Πάφος, το Τρόδος, τα Λεύκαρα κτλ. Σ' αυτές τις περιοχές, η τουριστική ανάπτυξη είναι μικρή, γιατί πρόκειται κυρίως για ορεινές περιοχές.

Βέβαια, στα τουριστικά θέρετρα θα μπορούσε να αναπτυχθεί ο αγροτουρισμός, ώστε οι τουρίστες, ντόπιοι και ξένοι, να έρθουν σε επαφή και να απολαύσουν τη φύση. Έτσι, ο τουρισμός φθίνει, επιχειρήσεις κλείνουν, τα έσοδα μειώνονται και εγκαταλείπονται τουριστικές μονάδες ή δεν συντηρούνται.

Είναι γενικά παραδεκτό ότι πρέπει να ληφθούν ορισμένα μέτρα από την πλευρά της πολιτείας, ώστε να μειωθούν τα προβλήματα που θίγουν τον τουρισμό και προκαλούν οικονομική κάμψη στην Κύπρο.

Πιο συγκεκριμένα και όσον αφορά στο θέμα της αισχροκέρδειας, είναι ανάγκη να εντατικοποιηθούν οι έλεγχοι των τιμών σε ξενοδοχεία, καταστήματα, εστιατόρια και κέντρα διασκέδασης. Ειδικά σε τουριστικά ανεπτυγμένες περιοχές, το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος πρέπει να καταγγέλλει τους παραβάτες και να τους τιμωρεί.

Όσον αφορά τον τουριστικό ανταγωνισμό μεταξύ των Κατεχόμενων και των ελεύθερων περιοχών, πιστεύω ότι το αρμόδιο Υπουργείο της Κύπρου πρέπει να καταβάλει προσπάθειες, ώστε να ελέγχει τον τρόπο που διαφημίζονται και προωθούνται τα τουριστικά πακέτα των Κατεχόμενων στο εξωτερικό, δεδομένου ότι το ψευδοκράτος δεν είναι ένα διεθνώς αναγνωρισμένο κράτος, δεν έχει τη δυνατότητα να συνδυάζει προσφορές διακοπών, τόσο στις ελεύθερες όσο και στις τουρκοκρατούμενες περιοχές.

Οι τουρίστες, λοιπόν, που θα επισκέπτονται την Κύπρο μέσα από τα Κατεχόμενα, θα πρέπει να είναι καλά πληροφορημένοι ότι η διαμονή τους αφορά μόνο τις κατεχόμενες και όχι τις ελεύθερες περιοχές της Κύπρου.

Μεγάλη σοβαρότητα πρέπει να δείξουν οι κρατικοί φορείς στο θέμα της λανθασμένης πληροφόρησης ή της σκόπιμης δυσφήμισης της Κύπρου από το εξωτερικό. Γι' αυτό το λόγο, οι αρμόδιοι φορείς θα πρέπει να προβαίνουν στον έλεγχο τέτοιου είδους διαφημίσεων.

Επιπρόσθετα, πρέπει να γίνεται σωστή προβολή του νησιού προς το εξωτερικό μέσω του διαδικτύου και των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, έτσι ώστε η πληροφόρηση να μην είναι μονομερής και παραπλανητική και να θέτει σε κίνδυνο την τουριστική μας ανάπτυξη. Σαφώς η πολιτεία πρέπει να ενδιαφερθεί για την αξιοποίηση του φυσικού πλούτου, ώστε να αναβαθμιστούν τουριστικά ακόμα και περιοχές που θεωρούνται απομακρυσμένες ή μη προσοντούχες.

Σταδιακά, λοιπόν, με τον ταυτόχρονο εκσυγχρονισμό του Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (Κ.Ο.Τ), η βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών είναι ανάγκη να δημιουργηθούν έργα υποδομής, ώστε να μπορέσουμε να στηρίξουμε το χειμερινό τουρισμό, τον αγροτουρισμό, καθώς και τον οικοτουρισμό. Έτσι μόνο θα μπορέσουμε να αξιοποιήσουμε τουριστικά κάθε γωνιά του τόπου μας.

Συμπερασματικά, θα λέγαμε ότι η Κύπρος ως νησί δεν διαθέτει υποδομή κυρίως σε ανθρώπινο δυναμικό ώστε να προβεί στην αρτιότερη οργάνωση της

τουριστικής κίνησης. Έτσι, λοιπόν, θα πρέπει να επιμορφωθούν άτομα που ασχολούνται με τον τουρισμό μέσω σεμιναρίων ή συνεδρίων και να μεταδοθούν σ' αυτούς νέες ιδέες.

Απαραίτητη επίσης είναι η οργάνωση εκθέσεων και εκδηλώσεων για την προβολή της Κύπρου, ώστε να ενισχυθεί τόσο ο εσωτερικός όσο και ο εξωτερικός τουρισμός.

Γενικότερα, είναι ανάγκη τόσο οι κρατικοί φορείς όσο και τα άτομα ξεχωριστά να εργαστούν συνειδητά, ώστε η χώρα μας να προσελκύει και περισσότερο αλλά και ποιοτικότερο τουρισμό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Κωνσταντίνο Μάρκου, Έφηβο Βουλευτή από τη Λάρνακα της Κύπρου.

Το λόγο τώρα έχει η κυρία Αγγελική Καστάνη, Έφηβος Βουλευτής από το Σικάγο και είναι της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων από το Α' τμήμα.

Η κυρία Καστάνη έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΑΣΤΑΝΗ (ΗΠΑ): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές κυρίες και κύριοι, η δύναμη και η θέληση των ανθρώπων μπορεί να δώσει το μήνυμα της χαράς και της ελπίδας ιδίως με τα παιδιά με ειδικές ανάγκες.

Δεν μπορώ να σας περιγράψω πως ένοιωσα τη στιγμή που πρωτομπήκα μέσα στην τάξη: λύπη, φόβο, ανησυχία. Ήταν η τάξη με τα παιδάκια με ειδικές ανάγκες. Όλα αυτά έσβησαν όταν ήρθε και με αγκάλιασε η Τζοάννα με μια τόσο ζεστή αγκαλιά και ένα τόσο πλατύ χαμόγελο.

Καθημερινά δουλεύω με τα παιδάκια με ειδικές ανάγκες. Μαζί με τις δασκάλες τους, τούς βοηθάμε να μαθαίνουν οτιδήποτε που θα τους κάνει... υπε... υπεύθυνους και να μπορούν ...συγγνώμη παιδιά, δυσκολεύομαι με τη γλώσσα. Οκέυ!

(Χειροκροτήματα)

Αλήθεια έχουμε σκεφθεί πόσο εύκολο είναι να κολλάμε ετικέτες στους γύρω μας; Όλοι έχουμε ανάγκες ο καθένας για τους δικούς του λόγους. Κάθε φορά που βλέπω αυτά τα παιδιά μέσα από τα μάτια τους βλέπω και νοιώθω τη δίψα τους για τη ζωή για τη μάθηση αλλά και πιο πολύ τη δίψα τους για την αγάπη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν θέλουν ούτε τη λύπη μας ούτε τη συμπάθειά μας. Θέλουν να ζουν μια ζωή όσο γίνεται

πιο φυσιολογική να μην αισθάνονται ότι γίνονται βάρος κανενός και να εισπράττουν την αγάπη της κοινωνίας.

Αν είχα τη δύναμη να κάνω κάτι γι' αυτούς τους ανθρώπους θα έκανα όχι μόνο σχολεία για να μορφώνονται και να εκπαιδεύονται αλλά και χώρους για να αθλούνται με ευκολία αλλά πάνω απ' όλα θα ήθελα να αλλάζα το σκεπτικό της κοινωνίας που ζούμε. Να μπορούν να τους βλέπουν όλοι σαν πολίτες ισότιμους.

Εύχομαι κάποτε όλοι να καταλάβουν πως δεν είναι αρκετό να κρίνουμε μόνο με τα ανθρώπινα κριτήρια αλλά να ανεβούμε ένα σκαλοπάτι παραπάνω. Να αναγεννηθούμε πνευματικά και να πιστέψουμε πως τίποτα δεν γίνεται τυχαία αλλά γίνεται για ένα σκοπό. Κάθε πλάσμα του Θεού έχει τη δική του θέση και αξία μέσα στη δημιουργία του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ την Έφηβο Βουλευτή κυρία Αγγελική Καστάνη από το Σικάγο.

Το λόγο τώρα έχει ο Έφηβος Βουλευτής κ. Χριστόδουλος Παπαρνάβας από τη Λευκωσία Κύπρου και είναι από το Τμήμα Κοινωνικών Υποθέσεων από το Β' Τμήμα.

Ο κ. Παπαβαρνάβας έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΠΑΠΑΒΑΡΝΑΒΑΣ (Λευκωσία Κύπρου): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, ένα σοβαρό πρόβλημα που πλήττει τα τελευταία χρόνια το χώρο της εκπαίδευσης είναι το φαινόμενο μπούλινγκ, το οποίο έχει ανησυχήσει δασκάλους, γονείς και προπαντός μαθητές. Έρευνες δείχνουν πως το φαινόμενο αυτό έχει ως επακόλουθο την πρόκληση ψυχολογικών προβλημάτων –κατάθλιψη, άγχος και χαμηλή αυτοεκτίμηση- και κατά συνέπεια τη διαβίου περιθωριοποίηση ενός μεγάλου ποσοστού παιδιών, τα οποία σε κάποια περίοδο της σχολικής τους ζωής έχουν εμπλακεί σε περιπτώσεις θυματοποίησης εντός και εκτός σχολικού χώρου.

Ο όρος «μπούλινγκ» (bullying) πρωτοεμφανίστηκε, για να περιγράψει το σύνολο των διαδικασιών εκφοβισμού, παρενόχλησης και συστηματικής θυματοποίησης μαθητών –κυρίως αδύναμων- από συνομήλικους τους. Ο όρος αυτός δεν χρησιμοποιείται σε περίπτωση σύγκρουσης δύο ισοδύναμων μαθητών. Χαρακτηριστικά του φαινομένου αυτού είναι η πρόκληση σωματικού και ψυχικού πόνου με συνειδητή πρόθεση τραυματισμού, εξευτελισμού και επιβολής είτε άμεσα,

όπως ξυλοδαρμοί και επιθέσεις, είτε έμμεσα, όπως απομόνωση και αποκλεισμό από την ομάδα.

Η αξιολόγηση του βαθμού ενίσχυσης του φαινομένου επιτυγχάνεται κατεξοχήν από εκτιμήσεις των γονέων, των εκπαιδευτικών, της διεύθυνσης και του συμβούλου του κάθε σχολείου. Ακόμη από πολλούς ενηλίκους από το στενό οικογενειακό περιβάλλον του παιδιού, καθώς επίσης και από συνομηλίκους, αλλά και από προσωπικές τους εκτιμήσεις.

Δυστυχώς, η αξιολόγηση αυτή δεν έχει το βάθος και τη δέουσα έκταση, ανάλογη δηλαδή με τη σοβαρότητα του προβλήματος. Σύμφωνα με έρευνα που έγινε, με χρήση ερωτηματολογίου αναφοράς, διεξάγονται τα ακόλουθα συμπεράσματα:

Το φαινόμενο αυτό παρατηρείται εντονότερο σε μαθητές δημοτικού και γυμνασίου σε μικρότερες ηλικίες, που είναι και ευάλωτες. Όμως, δυστυχώς φαίνεται να εκδηλώνεται και σε μαθητές λυκείου και γενικότερα σε μεγαλύτερες ηλικίες, με λιγότερες, όμως, αυτοαναφορές περιστατικών, δηλαδή ομολογίες παραδοχής, προσωπικές θυματοποιήσεις είτε ψυχικής είτε σωματικής βίας.

Επιπλέον, όσον αφορά το φύλο τόσο τα αγόρια όσο και τα κορίτσια έχουν την ίδια πιθανότητα να θυματοποιηθούν. Αυτό που διαφέρει είναι το είδος της θυματοποίησης, αφού τα αγόρια μπλέκονται σε ανοικτές σωματικές επιθέσεις και απειλές, ενώ τα κορίτσια είναι κυρίως θύματα λεκτικών και έμμεσων μορφών παρενόχλησης.

Οι ενέργειες αντιμετώπισης στοχεύουν κυρίως στην πρόληψη και εξάλειψη του φαινομένου μπούλινγκ, στην απόκτηση νέων επιθυμητών, ευγενικών τάσεων κοινωνικής συμπεριφοράς και βασίζονται στην ενεργό δράση και δραστηριοποίηση της κοινωνίας, της πολιτείας, του σχολείου και στην άσκηση αποτελεσματικού ελέγχου από τους φορείς αυτούς. Στην περίπτωση καταπάτησης κανόνων στη χρήση παιδαγωγικών κυρώσεων, καθώς και στη συνεχή παρακολούθηση και αξιολόγηση των δραστηριοτήτων των μαθητών.

Απαραίτητες προϋποθέσεις για ουσιαστική αντιμετώπιση του προβλήματος, εκτός από την ευαισθητοποίηση απέναντί του, είναι:

Η ενεργός συμμετοχή των εκπαιδευτικών και γονέων στην εξασφάλιση γόνιμης διαπαιδαγώγησης, που θα στοχεύει στην αλλαγή συμπεριφοράς, στη διαμόρφωση μιας υγιούς και ολοκληρωμένης προσωπικότητας, με αυτοσεβασμό και αλληλοσεβασμό.

Επιπλέον, αναγκαία είναι και η διαμόρφωση στρατηγικής ενάντια στις πρακτικές θυματοποίησης, με επιβολή μη σωματικών κυρώσεων για την παραβίαση κανόνων, αλλά και προσφορά στήριξης και προστασίας στα θύματα τόσο από γονείς και δασκάλους όσο και από συμμαθητές, ώστε τα θύματα να αποκτήσουν μεταξύ άλλων την αυτοεκτίμηση, την εκτίμηση των υπολοίπων, αμυντικές στρατηγικές και ικανότητα δημιουργίας φιλικών σχέσεων.

Ωστόσο, για να γίνει αυτό εφικτό, πρέπει πρώτα να ενημερωθούν οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί για κάτι που αγνοούν παντελώς ή δεν γνωρίζουν αρκετά καλά, ούτως ώστε να μπορούν να συμβάλουν αποτελεσματικότερα στην καταπολέμηση του φαινομένου.

Επίσης, οι γονείς πρέπει να φροντίζουν για την υγιή διαπαιδαγώγηση του παιδιού τους στο χώρο του σπιτιού από τη βρεφική ηλικία, για να αποφευχθεί η εμφάνιση επιθετικής συμπεριφοράς στο μέλλον.

Εν κατακλείδι, το φαινόμενο μπουλινγκ αποτελεί ένα από τα σοβαρότερα και πιο επικίνδυνα προβλήματα που αμαυρώνουν το διαπαιδαγωγικό ρόλο της κοινωνίας γενικότερα και ειδικότερα του σχολείου, ο οποίος οφείλει να μην περιορίζεται μόνο στην παροχή γνώσεων στους μαθητές, αλλά παράλληλα επιβάλλεται να προσφέρει αγωγή και κανόνες καλής συμπεριφοράς προς το κοινωνικό σύνολο.

Το φαινόμενο της κοινωνικής απομόνωσης και του εκφοβισμού, της παρενόχλησης και των επιθετικών ενεργειών στο σχολικό χώρο δεν απειλεί μόνο τους μαθητές, αλλά ολόκληρη την κοινωνία, γιατί οι σημερινοί μαθητές είναι οι αυριανοί πολίτες. Για το λόγο αυτό είναι ηθικό καθήκον όλων μας –πολιτείας, κοινωνίας, οικογένειας και σχολείου- να συμβάλουμε ενεργά στην άμβλυνση του προβλήματος, αν η εξάλειψή του είναι ανέφικτη, διότι το δικαίωμα για μια καλύτερη κοινωνία είναι δικαίωμα ζωής. Είναι δικαίωμα όλων, και των ψυχικά και σωματικά εύρωστων, αλλά και κυρίως των ψυχικά και σωματικά αδύναμων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον Έφηβο Βουλευτή Χριστόδουλο Παπαβαρνάβα από τη Λευκωσία Κύπρου.

Θα δώσω τώρα το λόγο στον Έφηβο Βουλευτή κ. Ιωάννη Κατσιώλη από το Νομό Ηλείας. Ανήκει στην Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΙΩΛΗΣ (Ν. Ηλείας,): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ μας κύριε Καμπανέλλη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές,

Είμαι μαθητής της Β΄ Λυκείου και κατάγομαι από ένα μικρό ορεινό χωριό της Ηλείας. Η ζωή μου είναι διαφορετική από τη ζωή ενός άλλου παιδιού, το οποίο ζει σε πόλη. Είναι διαφορετική η ζωή μας, γιατί απλώς εγώ ζω σε χωριό, το οποίο ερημώνει όσο περνάει ο καιρός, ενώ εκείνος ζει σε μια πόλη, η οποία μεγαλώνει και επεκτείνεται μέρα με τη μέρα.

Το πρόβλημα το οποίο με απασχολεί, είναι το φαινόμενο της ερήμωσης και της εγκατάλειψης των ελληνικών χωριών. Αρχικά, το φαινόμενο αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα σχολεία της επαρχίας να κλείνουν το ένα μετά το άλλο και έτσι τα παιδιά που συνεχίζουν να μένουν σε χωριά, αναγκάζονται να μετακινούνται στις πλησιέστερες πόλεις, για να καταφέρουν να τελειώσουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Χώροι διασκέδασης; Ελάχιστοι έως και ανύπαρκτοι. Και όσοι υπάρχουν, αφορούν τους μεγαλύτερους σε ηλικία, πράγμα το οποίο κάνει τη ζωή των νέων στο χωριό βαρετή και μονότονη. Έτσι, για μια ακόμη φορά καταφεύγουν στις πλησιέστερες πόλεις, αυτή τη φορά για να διασκεδάσουν. Εκτός από την έλλειψη χώρων διασκέδασης, δεν υπάρχουν και εναλλακτικοί τρόποι ψυχαγωγίας, όπως είναι οι αθλητικές εγκαταστάσεις. Συνεπώς, πολλές φορές παιδιά με έφεση και με μεγάλες δυνατότητες στον αθλητισμό δεν μπορούν να αναδειχθούν και έτσι μένουν ταλέντα αναξιοποίητα.

Επίσης, τα χωριά δεν προσφέρουν ποικιλία επαγγελματών στους νέους, οι οποίοι υποτιμούν την αγροτική ζωή και έτσι στρέφονται στις πόλεις, αναζητώντας ένα επικερδές επάγγελμα, που να μην έχει σχέση με τη χειρονακτική εργασία. Ακόμη, ένα άλλο αρνητικό αποτέλεσμα της αστυφιλίας είναι η έλλειψη ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης στους όσους εναπομείναντες κατοίκων των χωριών. Τέλος, οι υπηρεσίες που αφορούν τους κατοίκους, όπως τράπεζες, ταχυδρομεία, αστυνομικά τμήματα, βρίσκονται σε πόλεις, οι οποίες τις περισσότερες φορές απέχουν αρκετά από τον τόπο διαμονής τους και έτσι είναι δύσκολο να εξυπηρετηθούν.

Αυτή η κατάσταση όμως μπορεί να αλλάξει προς το καλύτερο και έτσι να ανέβει το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της επαρχίας. Αρχικά, το φαινόμενο της αστυφιλίας θα μπορούσε να περιοριστεί, αν το κράτος βοηθούσε στον εκσυγχρονισμό των συγκοινωνιών. Έτσι, οι κάτοικοι της επαρχίας θα είχαν την αίσθηση ότι ζουν κοντά σε πόλη και όχι απομονωμένοι σε κάποιο χωριό.

Ακόμη, η επιδότηση των αγροτών δεν πρέπει να σταματήσει και παράλληλα ευνοϊκό θα ήταν να απαλλαγούν φορολογικά για κάποιο διάστημα όσοι ασχοληθούν με νέες δραστηριότητες στον πρωτογενή τομέα παραγωγής.

Επιπλέον, σωφρονιστικά καταστήματα, στρατόπεδα, σχολές που έχουν άμεση σχέση με κλάδους της γεωργίας και του τουρισμού, καθώς και ναύσταθμοι, καλό θα ήταν να μεταφερθούν στην επαρχία. Γιατί πιστεύω ότι στις πόλεις αφενός μεν δεν χρειάζονται, αφετέρου δε θα βοηθήσουν σημαντικά στην ανάπτυξη της επαρχίας.

Επίσης, όπως είναι ευρέως γνωστό, η χώρα μας έχει πλούσια ιστορία, αλλά πολλά αρχαιολογικά μνημεία μένουν θαμμένα. Ενώ, αν το κράτος χρηματοδοτούσε τις ανασκαφές, αργότερα οι αρχαιολογικοί αυτοί χώροι θα αποκτούσαν αυξημένη τουριστική κίνηση, δηλαδή θα έφερναν οικονομική ανάπτυξη. Ακόμα, η προβολή της επαρχίας από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης θα βοηθούσε οικονομικά τις υπάρχουσες τουριστικές επιχειρήσεις και επιπλέον θα είχε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία νέων.

Βέβαια, πρέπει πρώτα απ' όλα οι ίδιοι οι κάτοικοι και ιδιαίτερα οι νέοι να θέλουν να μείνουν στον τόπο τους και να εργαστούν εκεί. Επιπλέον, πρέπει να μην υποτιμούμε τα αγροτικά και γενικότερα τα χειρονακτικά επαγγέλματα, τα οποία είναι επαγγέλματα άμεσα συνδεδεμένα με την ύπαιθρο, γιατί στην πραγματικότητα δεν υστερούν σε σχέση με τα άλλα.

Όπως και να έχει, η ζωή στην ύπαιθρο δεν είναι κάτι το ακατόρθωτο. Πολλοί άνθρωποι έχουν εγκαταλείψει τη γεμάτη άνεση ζωή στην πόλη και έχουν εγκατασταθεί μόνιμα πλέον στην ύπαιθρο. Και τις περισσότερες φορές έχουν καταφέρει όχι μόνο να επιβιώσουν, αλλά και να δημιουργήσουν επιχειρήσεις με σημαντικά κέρδη στον τόπο τους.

Γι' αυτό ας μην εγκαταλείψουμε τον τόπο μας.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ τον Έφηβο Βουλευτή κ. Ιωάννη Κατσιώλη από τον Νομό Ηλείας.

Το λόγο τώρα έχει η Έφηβος Βουλευτής Κλεοπάτρα Κυρτάτα από τη Β' περιφέρεια Αθήνας, που συμμετείχε στο Α' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΚΥΡΤΑΤΑ (Β΄ Αθήνας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί και Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι Έφηβοι Βουλευτές,

Κατά τις δύο προηγούμενες συνεδριάσεις του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων, αλλά και κατά τη σημερινή συνεδρίαση που με ενδιαφέρον παρακολουθούμε, έγινε σύντομη ή εκτενέστερη αναφορά σε πάρα πολλά, εξίσου ενδιαφέροντα και φλέγοντα ζητήματα, ζητήματα που απασχολούν εμάς τους νέους και που από μας τους ίδιους τους νέους εκφράστηκαν και συζητήθηκαν με αξιοπρόσεκτη, πιστεύω, ωριμότητα και ειλικρίνεια.

Η παρατήρηση αυτή από την εμπειρία μου, μου δίνει τη βάση για να εκφράσω το βασικότερο ίσως αίτημα της νεολαίας τώρα: αφήστε μας να εκφραστούμε - βοηθείστε μας να εκφραστούμε- για εμάς, για εσάς, για τον κόσμο.

Σαν απάντηση στο αίτημα της ελευθερίας της έκφρασης των νέων μπορώ να δω αυτή τη στιγμή τον ίδιο το θεσμό της Βουλής των Εφήβων που μας έδωσε τη δυνατότητα να δημοσιοποιήσουμε απόψεις και ανησυχίες. Σας ευχαριστούμε γι' αυτήν τη δυνατότητα. Παράλληλα, όμως, παρακαλούμε για τη διεύρυνση και τον εμπλουτισμό του θεσμού αυτού. Ενδεικτικά αναφέρω την αύξηση του αριθμού των συνεδριάσεων, κάποιες από τις οποίες καλό θα ήταν να πραγματοποιούνται στο τέλος της σχολικής χρονιάς, ώστε να επιτυγχάνεται και η ενημέρωση για την πορεία υλοποίησης των αποφάσεών τους και η ευρύτερη γνωστοποίηση των πρακτικών των συνεδριάσεων, πράγμα που ελέχθη προηγουμένως, σήμερα.

Πέρα, όμως, από το μεμονωμένο αυτό θεσμό υπάρχει ανάγκη διεύρυνσης των δυνατοτήτων ελεύθερης έκφρασης των μαθητών μέσα στα πλαίσια της σχολικής εκπαίδευσης. Υπάρχει ανάγκη ουσιαστικής βελτίωσης της διδασκαλίας της τέχνης σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης από ειδικευμένους και συνειδητοποιημένους καθηγητές που θα στοχεύουν τόσο στη διάπλαση ολοκληρωμένης προσωπικότητας μαθητών που εκτιμούν και αγαπούν τον πολιτισμό, όσο και στην αναζήτηση και προώθηση ξεχωριστών ταλέντων.

Ενδείκνυται η αύξηση των ωρών διδασκαλίας καλλιτεχνικών μαθημάτων, που δεν θα επιβαρύνουν σε μεγάλο βαθμό το πρόγραμμα μελέτης για το σπίτι, αλλά διενεργούμενα με δημιουργικό και ελκυστικό τρόπο που ενθαρρύνει την πρωτοβουλία, με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη χρήση οπτικοακουστικού υλικού και ελεύθερων ατομικών ή ομαδικών εργασιών, θα εξοικείωναν τους μαθητές με τις διάφορες μορφές τέχνης, θα τους βοηθούσαν να συναισθανθούν τα έργα τέχνης και τους δημιουργούς

τους και θα έστρεφαν την ψυχολογία και την εικόνα τους για τον κόσμο και την καθημερινότητα προς την καλαισθησία και την έννοια του ωραίου, θα τους βοηθούσαν να γίνουν καλύτεροι άνθρωποι. Και ας μην ξεχνάμε το γεγονός ότι η τέχνη μπορεί να ενώσει τους ανθρώπους ανά την υφήλιο σαν μια παγκόσμια γλώσσα.

Επιπλέον προτεινόμενα μέτρα που θα συνέβαλαν γενικά στην άνοδο του επιπέδου της εκπαίδευσης είναι η καθιέρωση προγραμμάτων που περιλαμβάνουν επισκέψεις σε μουσεία, αρχαιολογικούς χώρους, πινακοθήκες και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις. Η συστηματική μέριμνα για οργάνωση ενημερωμένων σχολικών βιβλιοθηκών και καλλιτεχνικών ομάδων στα σχολεία, αλλά και για διοργάνωση διαγωνισμών που θα αναδείκνυαν καλλιτεχνικά ταλέντα, τα οποία σωστό θα ήταν να πριμοδοτούνται μετά από διακρίσεις στους διαγωνισμούς αυτούς και εμπνεόμενοι από την τέχνη ας υιοθετήσουμε την καλαισθησία και την ευαισθησία σε όλους τους τομείς της εκπαίδευσης, από τα σχολικά κτίρια έως τα σχολικά βιβλία, που έχουν εξίσου την ανάγκη ουσιαστικής μέριμνας και φροντίδας.

Κλείνοντας, θα ήθελα να τονίσω πόσο σημαντική, εποικοδομητική και ευχάριστη ήταν η εμπειρία για όλους εμάς που συμμετείχαμε στη Βουλή των Εφήβων, κάνοντας ταυτόχρονα μία έκκληση: να τη μοιραστούμε με όλους τους μαθητές μας ξαναβρισκόμενοι πίσω στα σχολεία μας, ώστε τα ευεργετικά της αποτελέσματα - ουσιαστικά δηλαδή η ενεργή δραστηριοποίηση των νέων, με στόχο τη βελτίωση της εκπαίδευσης και της κοινωνίας- να γίνουν ακόμα περισσότερο ορατά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε και εμείς την Έφηβο Βουλευτή κ. Κλεοπάτρα Κιρτάτα από τη Β' Αθήνας.

Καλείται να έλθει στο Βήμα ο Έφηβος Βουλευτής κ. Ευρυπίδης Τζήκας από το Νομό Σερρών και είναι από το Β' Τμήμα της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΤΖΗΚΑΣ (Νομός Σερρών): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε, της Βουλής, αγαπητέ κύριε Καμπανέλλη, αξιότιμα μέλη της Βουλής των Ελλήνων, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι και συμμαθητές, όλοι εμείς οι Έφηβοι Βουλευτές έχουμε περάσει τα 2/3 της ζωής μας στο σχολείο. Όλα αυτά τα χρόνια η άμεση επαφή μας με την αφηρημένη για καιρό στο μυαλό μας έννοια της εκπαίδευσης ήταν ο χώρος του σχολείου, τα βιβλία και το κυριότερο οι δάσκαλοι και οι καθηγητές μας, αφού μέσα από την καθημερινή επαφή μαζί μας βίωναν τόσο τις επιτυχίες μας, όσο και τις δυσκολίες και τα άγχη μας.

Αυτοί οι άνθρωποι όσο εύκολα μπορούν με το ενδιαφέρον τους να εμπνεύσουν τους μαθητές, άλλο τόσο εύκολα μπορούν με την αδιαφορία ή την ανεπάρκειά τους να τους κόψουν τα φτερά.

Πρέπει λοιπόν κατ' αρχάς να γίνει το επάγγελμα του δασκάλου και του καθηγητή προσφιλές ούτως ώστε να προσελκύει τα κατάλληλα άτομα. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να υπάρχει άμεση και μόνιμη επαγγελματική αποκατάσταση, βελτίωση των συνθηκών εργασίας και διευκόλυνση της ζωής τους, κυρίως στις απομακρυσμένες περιοχές.

Καλό είναι λοιπόν να δημιουργηθεί μια ειδική σχολή που θα βοηθά τους εκπαιδευτικούς να αποκτήσουν την απαραίτητη μεταδοτικότητα καθώς και τη δεξιότητα να χειρίζονται τις δυσκολίες στις σχέσεις τους με τους μαθητές. Η επιλογή τους πρέπει να είναι τόσο αυστηρή όσο σημαντικός είναι και ο ρόλος που καλούνται να επιτελέσουν.

Η εκπαίδευση λοιπόν με τους δασκάλους και τους καθηγητές πρέπει να δείξει το καλύτερο πρόσωπό της προς τους μαθητές και τους γονείς, γιατί μέσω αυτών έρχεται σε άμεση επαφή μαζί τους και είναι απαραίτητο το εκπαιδευτικό σύστημα να χτιστεί πέρα και πάνω από την κομματική πολιτική, έτσι ώστε να πάψουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές να είναι υποχείρια του συστήματος και οι μαθητές τα πειραματόζωα. Και αυτό πρέπει να γίνει γιατί η γνώση πρέπει να δίνει ικανοποίηση και ευχαρίστηση τόσο σε αυτόν που την μεταδίδει όσο και σε αυτόν που τη δέχεται.

Μπορεί το εγχείρημα της καλύτερευσης της εκπαίδευσης να είναι δύσκολο, σίγουρα όμως δεν είναι ακατόρθωτο, όταν υπάρχει θέληση, συναίνεση και σωστή δουλειά. Γιατί όπως είπε και ο Μαχάτμα Γκάντι: «Πρέπει να γίνουμε η αλλαγή που θέλουμε να δούμε».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον Έφηβο Βουλευτή Ευριπίδη Τζήκα, από το Νομό Σερρών.

Το λόγο έχει ο Έφηβος Βουλευτής Χαράλαμπος Πανταζής από το Νομό Ηλείας, ο οποίος ανήκει στην Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ (Νομός Ηλείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κλήθηκα σε

τούτο εδώ το Βήμα για να αναφέρω τους προβληματισμούς των νέων σε ό,τι αφορά τα θέματα εξωτερικής πολιτικής και εθνικής άμυνας.

Το ερώτημα όμως που τίθεται αυτομάτως είναι το αν και κατά πόσο η νεολαία σήμερα είναι ενημερωμένη για τέτοιου είδους ζητήματα. Αν και είναι γενικά παραδεκτό ότι βρισκόμαστε στην εποχή της πληροφόρησης, η πλειοψηφία των ανθρώπων και ειδικότερα εμείς, η νεολαία, αδιαφορούμε για όσα πράττουν τα έθνη στον τομέα της εθνικής άμυνας. Αναφέρομαι δηλαδή στην πολιτική που ακολουθείται και σχετίζεται με τη δαπάνη χρημάτων για όπλα, εξοπλιστικά προγράμματα, αλλά και την προσπάθεια όξυνσης του εθνικιστικού φρονήματος των πολιτών.

Συγκεκριμένα οι εθνικιστικές διαμάχες έχουν ως απώτερο στόχο τη διεύρυνση των σφαιρών επιρροής τόσο στον οικονομικό όσο και στον πολιτικό και γεωστρατιωτικό τομέα. Όμως, οι αναπτυσσόμενες χώρες υποθάλπουν τις διαμάχες ώστε να αποκτήσουν συνεργάτες, πολιτική και οικονομική επιρροή, αλλά και μεγαλύτερες πωλήσεις όπλων. Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η ίδια ενισχύει πολλές φορές τον εθνικισμό, με στόχο τον αποπροσανατολισμό των πολιτών και την άμβλυνση έντονων εσωτερικών προβλημάτων.

Πώς είναι όμως δυνατόν να επικαλούνται οι πολιτικοί ηγέτες το εθνικό φρόνημα όταν επικρατεί πνευματική ανωριμότητα και απουσία παιδείας στους πολίτες της, όταν οι πολιτικές δυνάμεις ενός τόπου δεν έχουν φροντίσει οι πολίτες της να νιώσουν αυτή την αγάπη για την πατρίδα τους μέσω του αμοιβαίου σεβασμού που πρέπει να διέπει τη σχέση πολίτη -κράτους;

Επίσης, οι εύλογες και θεμιτές διαφορές που υπάρχουν μεταξύ των κρατών, όπως οι θρησκευτικές και πολιτικές αντεγκλήσεις, θεωρούνται *casus belli*. Συνάμα τα μεγαλοϊδεατικά ανεκπλήρωτα εθνικιστικά οράματα στρέφονται εναντίον της εδαφικής ακεραιότητας και της αυτοδιάθεσης άλλων εθνικών κρατών ή εθνικών μειονοτήτων.

Μέσα σ' αυτό το φαύλο κύκλο των οικονομικών και πολιτικών συμφερόντων για ποια φιλοπατρία μιλούν; Γιατί δεν αντιδρούμε όμως κι εμείς, όλοι οι απλοί πολίτες, ουσιαστικά;

Ως άνθρωπος, ως Έλλην πολίτης αλλά και ως Έφηβος Βουλευτής και εκπρόσωπος της γενιάς μου, με όλο το ρομαντισμό και τον αυθορμητισμό που μας διακρίνει, θα επιθυμούσα να παραθέσω τις σκέψεις μου για μια ουσιαστικότερη εθνική πολιτική άμυνας, που δεν θα στηρίζεται σε ολοένα και πιο δαπανηρά εξοπλιστικά προγράμματα, η οποία δεν θα έχει ως στόχο την εξολόθρευση του ανθρώπου, αλλά θα βασίζεται στην αμοιβαία κατανόηση, στην αλληλεγγύη και στην ομόνοια, αλλά

κυρίως σε όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά του ανθρώπου που τον έκαναν να ξεχωρίζει από τα υπόλοιπα ζώα, σ' εκείνα τα γνωρίσματα που τον τοποθέτησαν έξω από τη ζούγκλα και τον ώθησαν να δημιουργήσει ανθρώπινες, με όλη βέβαια τη σημασία της λέξης, κοινωνίες.

Βασική προϋπόθεση είναι η γνώση: η γνώση της πατρίδας μας αλλά και των άλλων εθνών. Δηλαδή χρειάζεται να ληφθεί μέριμνα, ώστε οι νέοι να κάνουν κτήμα τους την ελληνική παράδοση αλλά και την εθνική τους ταυτότητα, ταυτόχρονα όμως και την παράδοση των άλλων εθνών, κυρίως των γειτονικών. Τότε θα καταλάβουμε το πόσο μοιάζουμε.

Είναι ανάγκη τα έθνη να μην έχουν επεκτατικές βλέψεις με μόνο όφελος την οικονομική και πολιτική εξουσία. Αντίθετα, σε καιρούς δύσκολους για κάποιες χώρες, πρέπει να είναι αρωγοί αλλά και πρωτεργάτες στις προσπάθειες που γίνονται για βοήθεια. Χρειάζεται οι κυβερνήσεις να κατανοήσουν ότι δεν έχουν καμία δικαιοδοσία στο να επεμβαίνουν στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας, με απώτερο, βέβαια, στόχο την εκμετάλλευσή της.

Επίσης, είναι ανάγκη να ληφθεί μέριμνα και στη διπλωματική και στην εξωτερική πολιτική, ώστε να αναπτύσσονται και να διατηρούνται σχέσεις φιλικές και να μην υπάρχει η συνεχής απειλή ενός πολέμου, ιδιαίτερα με τις γειτονικές χώρες. Μέσα σε αυτή τη λογική της συγκαταβατικότητας και της ομόνοιας και όχι μέσω της αδιαλλαξίας και της επιθετικής πολιτικής, εμείς οι νέοι, και κυρίως οι Έλληνες Έφηβοι, οφείλουμε να οδηγήσουμε προς τα εκεί τα πράγματα. Και η αρχή ας γίνει από εδώ, σήμερα κιόλας. Τι καλύτερο θα βρίσκατε από το «λίκνο της Δημοκρατίας», τη Βουλή των Ελλήνων;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ τον κ. Χαράλαμπο Πανταζή από το Νομό Ηλείας.

Το λόγο τώρα έχει ο Έφηβος Βουλευτής Γεώργιος Μουσιάρης του Νομού Λαρίσης, από την Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΥΣΙΑΡΗΣ (Ν. Λάρισας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμε κύριε Καμπανέλλη, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, γεια σας.

Εγώ σήμερα με την ευκαιρία που μου δόθηκε να μιλήσω θέλω να κάνω κάποιες επισημάνσεις και να προτείνω κάποια μέτρα για το πρόβλημα, το οποίο όλοι το

γνωρίζουν, όμως κανείς δεν κάνει κάτι για να ανατρέψει αυτή την πραγματικότητα. Και το πρόβλημα αυτό είναι οι επιπτώσεις της τεχνολογίας στο περιβάλλον. Για το πρόβλημα αυτό δεν πρέπει να παραμείνει κανένας απαθής και πρέπει να λάβει ο κάθε άνθρωπος που κατοικεί σ' αυτή τη γη τα μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος.

Καταρχάς ο πλανήτης μας αλλά και η χώρα μας αντιμετωπίζει τεράστιο οικολογικό πρόβλημα γιατί οι άνθρωποι θυσιάσαν στο βωμό του κέρδους δάση, θάλασσες και ατμόσφαιρα και δεν έχουν οικολογική συνείδηση. Γι' αυτό πρέπει όλοι μας να προστατεύσουμε με κάθε τρόπο τη γήινη ατμόσφαιρα και να λάβουμε σοβαρά και έμπρακτα υπόψη την έκθεση της Διεθνούς Διακυβερνητικής Επιτροπής για τις κλιματικές μεταβολές, η οποία προβλέπει σαρωτικές αλλαγές στο γήινο τοπίο, αν δεν συμμορφωθούν όλα τα κράτη -ιδίως τα πλούσια- με τη Συνθήκη του Κιότο.

Για όλα τα παραπάνω υπάρχουν αποδείξεις. Πρόσφατα, στις 4 Αυγούστου 2005, επέστρεψαν από το Διάστημα οι αστροναύτες του αμερικανικού διαστημικού λεωφορείου «DISCOVERY», οι οποίοι παρατηρώντας τη γη από το Διάστημα έμειναν κυριολεκτικά σοκαρισμένοι από την εκτεταμένη καταστροφή του φυσικού περιβάλλοντος. Βλέποντας από ψηλά τη Γη να πεθαίνει, προειδοποιούν ότι χρειάζεται μεγαλύτερη φροντίδα για την προστασία των φυσικών πόρων του πλανήτη μας.

Γνωρίζουμε ότι οι πέντε πληγές του πλανήτη μας, που είναι η αποψίλωση των δασών, η εξαφάνιση ειδών, το λιώσιμο των πάγων, η έλλειψη υδάτινων αποθεμάτων και η ατμοσφαιρική ρύπανση, οφείλονται σε δύο αιτίες: την καύση των ορυκτών καυσίμων και τις μεγάλες μεταβολές στις χρήσεις της γης. Οι αλλαγές που υφίστανται η επιφάνεια και η ατμόσφαιρα της Γης είναι ολοφάνερες και δεν πρέπει η νέα γενιά να μένει απαθής μπροστά σ' αυτά τα δεδομένα.

Και τα μέτρα που εγώ προτείνω είναι η δημιουργία μιας εθνικής επιτροπής περιβάλλοντος από νέους που θα ήταν μια αρχή, ένα ξεκίνημα για τη διάδοση οικολογικού πνεύματος και ευαισθητοποίησης των νέων, αλλά και των πολιτών. Δυστυχώς, τα προγράμματα περιβαλλοντικής εκπαίδευσης στα σχολεία δεν αποδίδουν, ενώ παράλληλα τα οικολογικά προβλήματα αυξάνονται στη χώρα μας. Γι' αυτό πρέπει να βρεθούν τρόποι να πιέσουμε ως νέα γενιά για ορθολογικότερη χρήση φυσικών πόρων, για χρήση εναλλακτικών μορφών ενέργειας, για εργοστάσια ανακύκλωσης σε όλους τους νομούς και χωματερές με ευρωπαϊκές προδιαγραφές, για αυστηρές ποινές σε όσους ρυπάνουν το περιβάλλον, για ανάπτυξης βιολογικής καλλιέργειας και κτηνοτροφίας. Πάνω απ' όλα, όμως, χρειάζεται να συνειδητοποιήσουμε την ευθύνη που έχουμε όλοι μας για το περιβάλλον και να

ενεργήσουμε δραστικά. Ίσως τότε καταφέρουμε να ανατρέψουμε την καταστροφική πορεία που έχουμε πάρει ως πλανήτη!

Ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής Επικρατείας κυρία Αφροδίτη Κομπότη του Α' Τμήματος Κοινωνικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΚΟΜΠΟΤΗ (Επικρατείας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Έφηβες και Έφηβοι Βουλευτές. Είμαι ένα από τα τυχερά παιδιά που μεγάλωσαν μέσα στη φύση και έχω τις καλύτερες αναμνήσεις από τα παιδικά μου χρόνια. Ήρεμα τοπία, άφθονος χώρος για παιχνίδι, επαφή με ζώα, πράγματα δηλαδή που κάποιο παιδί της πόλης να μην είχε την πολυτέλεια να τα ζήσει.

Το πρώτο πρόβλημα που αντιμετώπισα μεγαλώνοντας ήταν η έλλειψη άλλων παιδιών. Ενώ είχα αρκετούς θείους και θείες δεν είχα την παρέα μου. Τα προβλήματα της επαρχίας, λοιπόν, ξεκινούν από τα πρώτα χρόνια της ζωής σ' αυτή. Η μοναξιά και η έλλειψη επικοινωνίας δεν είναι αποκλειστικό «προνόμιο» της πόλης. Τα χωριά ερημώνουν και αυτοί που επιλέγουν να μείνουν σ' αυτά αντιμετωπίζουν καταστάσεις νέες, προβλήματα, πέρα της επαγγελματικής και της οικονομικής αποκατάστασης ή της ανεπαρκούς ιατρικής φροντίδας.

Δεν πιστεύω, για παράδειγμα, ότι υπάρχουν ίσες ευκαιρίες στην εκπαίδευση. Φυσικά υπάρχουν σχολεία και μάλιστα κάποια απ' αυτά, όπως αυτά που έτυχε να πηγαίνω και εγώ, πολύ καλά οργανωμένα σε πολύ προσεγμένους χώρους με πολλούς καλούς καθηγητές, αλλά οι τάξεις τους υστερούν σε επίπεδο σε σχέση με τα σχολεία των πόλεων και αυτό όχι γιατί τα παιδιά είναι λιγότερο έξυπνα ή αδιάφορα. Η απουσία ερεθισμάτων δεν τους δίνει κίνητρο να ενδιαφερθούν να θελήσουν να ανακαλύψουν.

Η ψυχαγωγία περιορίζεται στην τηλεόραση και στο παιχνίδι. Δεν είναι εύκολη η πρόσβαση –για να μην πω αδύνατη– σε κάποιο θέατρο. Επίσης, οι παραστάσεις που δίνονται είναι κυρίως παιδικές στις επαρχιακές πόλεις, αλλά αυτό είναι ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο. Ακόμη και το σινεμά είναι απαγορευτικό. Οι αίθουσες βρίσκονται στις πόλεις και όταν οι συγκοινωνίες είναι συγκεκριμένες και σχεδόν ποτέ βραδινές, το να πας σινεμά είναι μια ολόκληρη επιχείρηση.

Η τέχνη και ο πολιτισμός γίνονται προνόμια των πολλών στις πόλεις και στα χωριά μένει η διάσωση της λαϊκής μας κληρονομιάς, πράγμα φυσικά διόλου ευκαταφρόνητο, αλλά τουλάχιστον ας υπήρχε η δυνατότητα επιλογής.

Οι ξένες γλώσσες ή τα κολυμβητήρια ή τα στάδια θεωρούνται πολυτέλειες για τα παιδιά του χωριού. Το πολύ-πολύ καμιά ομάδα ποδοσφαίρου που οργανώνεται από το σχολείο και δίνουν αγώνες με σχολεία άλλων χωριών.

Τι μπορεί όμως να γίνει αν δεν θέλουμε πραγματικά η ύπαιθρος να χάσει τους νέους που της έχουν απομείνει; Και γιατί να μην δώσουμε κίνητρα και σε άλλες οικογένειες να φύγουν από τα αστικά κέντρα, να γυρίσουν στα χωριά τους ή οπουδήποτε επιθυμούν να ζήσουν;

Καταρχήν, ανάπτυξη της οικονομίας της υπαίθρου. Ήδη η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι κυβερνήσεις έχουν θεσπίσει ισχυρά οικονομικά κίνητρα για τη βελτίωση όχι μόνο της αγροτικής δραστηριότητας, αλλά και άλλων επαγγελματιών στην επαρχία, όπως για παράδειγμα η ανάπτυξη του αγροτουρισμού.

Επίσης, θα μπορούσε να γίνει μια προσπάθεια να αναβιώσουν και επαγγέλματα τα οποία θεωρούνται παραδοσιακά και από πολλούς ξεπερασμένα. Θα μπορούσε ακόμη να δοθεί έμφαση στην ανάπτυξη της κτηνοτροφίας και γεωργίας, γεγονός που θα βοηθούσε στην ανάπτυξη της οικονομίας του κράτους και θα καταπολεμούνταν η ανεργία, θα αναζωογονούνταν η ύπαιθρος και παράλληλα θα περιορίζονταν η εισαγωγή προϊόντων.

Θα πρέπει ακόμη να λειτουργήσει το σύστημα υγείας. Υπάρχουν κέντρα υγείας ή αγροτικά ιατρεία που θα μπορούσαν να επανδρωθούν και να ενισχυθούν και με τον απαραίτητο εξοπλισμό, ώστε να καλύπτουν τις ανάγκες των περιοχών τους. Έτσι, θα υπάρξει αποσυμφόρηση και των νοσοκομείων των κέντρων.

Οι συγκοινωνίες σίγουρα θα βοηθήσουν στο να μην νιώθουν απομονωμένοι οι κάτοικοι. Συχνότερα και περισσότερα δρομολόγια λεωφορείων και βελτίωση των δρόμων είναι απαραίτητα.

Όσον αφορά εμάς τους μικρότερους ίσως θα έπρεπε να επιτραπεί η δυνατότητα απόκτησης διπλώματος λίγο νωρίτερα από τα δέκα οκτώ χρόνια. Στο κάτω-κάτω επιτρέπεται να οδηγούμε μηχανή από τα δέκα έξι μας χρόνια που το θεωρώ πολύ πιο επικίνδυνο.

Και το σχολείο θα μπορούσε να συμβάλει με τον τρόπο του στην πνευματική ανάπτυξη και καλλιέργεια των νέων ανθρώπων με την πραγματοποίηση πολιτιστικών εκδηλώσεων, όπως θέατρο και κινηματογράφος, έτσι ώστε να αξιοποιείται

δημιουργικά ο ελεύθερος χρόνος μας χωρίς να υποφέρουμε από πλήξη, ανία και αισθήματα κατωτερότητας.

Εκτός από το κράτος όμως, θα πρέπει και εμείς να δραστηριοποιηθούμε. Ας μην ρωτάμε τι μπορεί να κάνει η πατρίδα, αλλά και τι μπορούμε να κάνουμε κι εμείς γι' αυτήν, όπως πολύ σωστά είπε κάποιος.

Πιστεύω πως υπάρχουν άνθρωποι ευαίσθητοι που αγαπούν τον τόπο τους. Θα μπορούσαν λοιπόν να ιδρύσουν συλλόγους και οργανώσεις που θα βοηθούσαν στην κοινωνική και πνευματική ανάπτυξη των συντοπιτών τους και κυρίως να δώσουν διέξοδο στους νέους, να γίνεται οργάνωση εκδρομών σε διάφορα μέρη και όχι μόνο για αναψυχή αλλά και με εκπαιδευτικό χαρακτήρα, να υπάρχει κινηματογράφος, βιβλιοθήκη ή να γίνεται και μεταφορά σε θέατρα για να δουν οι νέοι κάποια παράσταση γιατί φυσικά οι θίασοι δεν είναι εύκολο να μετακινούνται. Να υπάρχει δημιουργία αθλητικών εγκαταστάσεων ή έστω βελτίωση αυτών που ήδη υπάρχουν στα σχολεία και να επιτραπεί η χρήση τους και μετά τη λήξη των μαθημάτων. Να δημιουργηθούν χώροι συγκέντρωσης και να γίνει ο εξοπλισμός τους με ηλεκτρονικούς υπολογιστές, μιας και δίνουν όχι μόνο δυνατότητα αναζήτησης πληροφοριών, αλλά και επικοινωνίας και ενημέρωσης.

Όλες οι ανέσεις και οι λάμπες της πόλης είναι πολύ δελεαστικές, το ομολογώ. Θέλω όμως όταν φθάσω στο σημείο να επιλέξω τον τόπο διαμονής μου να παραμείνω στον τόπο μου όχι μόνο λόγω συναισθηματικών δεσμών, αλλά και γιατί δεν θα έχω να ζηλέψω κάτι από αυτήν τη λάμψη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ πολύ την Έφηβο Βουλευτή Επικρατείας κυρία Αφροδίτη Κομπότη.

Το λόγο έχει η Έφηβος Βουλευτής κυρία Μαρία Πουλιτσίδου από το Νομό Σερρών, εκπρόσωπος του Β' Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ορίστε, κυρία Πουλιτσίδου, έχετε το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΠΟΥΛΙΤΣΙΔΟΥ (Νομός Σερρών): Αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, με αφορμή την αγορά νέου οχήματος για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» του Δήμου Σερρών βρίσκομαι σήμερα εδώ με σκοπό να σας ενημερώσω και να σας προβληματίσω για ένα θέμα που αφορά μια συγκεκριμένη μερίδα ατόμων, τα άτομα που συνδέονται με τη σοφία,

τη σύνεση και την προνοητικότητα, τα άτομα που αποτελούν φορείς της παράδοσης, της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και του γόνιμου αντιλόγου στις ιδέες των νέων, τα άτομα της τρίτης ηλικίας.

Είναι γεγονός αναμφισβήτητο ότι η θέση των ηλικιωμένων στη σημερινή κοινωνία έχει υποβαθμιστεί. Τα αίτια είναι κυρίως κοινωνικά, η κρίση του θεσμού της οικογένειας που βιώνεται μέσα από την έλλειψη συνοχής των μελών της, η ανταγωνιστική, εκμεταλλευτική, αποθησαυριστική δομή της κοινωνίας στην οποία τα πάντα ακόμα και η ζεστασιά των ανθρωπίνων σχέσεων μεταφράζεται σε χρήμα.

Το σήμερα κατατεθέν της κοινωνίας, «ο χρόνος είναι χρήμα» έχει σφραγίσει ανεξίτηλα το πνεύμα και τις ψυχές των νέων ατόμων. Οι ηλικιωμένοι που δεν μπορούν να ενσωματωθούν στους σύγχρονους αλματώδεις ρυθμούς της ολοένα εξελισσόμενης κοινωνίας μας τοποθετούνται στο περιθώριο της ζωής ως άτομα που δεν έχουν τίποτα να προσφέρουν. Μήπως λοιπόν είναι καιρός να αλλάξουμε τρόπο σκέψης και συμπεριφοράς απέναντι στους ηλικιωμένους;

Ήδη στο Νομό Σερρών έχουν γίνει ικανοποιητικές προσπάθειες για την επίτευξη αυτού του στόχου. Η ανακαίνιση των ΚΑΠΗ και η δημιουργία νέων εξοπλισμένων πτερύγων στο ίδρυμα περίθαλψης ηλικιωμένων «Κωστοπούλειος Στέγη» είναι μερικά μόνο δείγματα αυτών των προσπαθειών. Ένας μεγάλος αριθμός γιατρών, νοσοκόμων, κοινωνικών λειτουργών και ατόμων άλλων ειδικοτήτων απόλυτα καταρτισμένων και ευαισθητοποιημένων πάνω στο θέμα βρίσκεται μόνιμα στις υπηρεσίες των ατόμων της τρίτης ηλικίας.

Επιπλέον, τα προγράμματα «Βοήθεια στο Σπίτι» είναι γνωστό ότι τα τελευταία χρόνια λειτουργούν σε αρκετές περιοχές της Ελλάδας συμπεριλαμβανομένου και του Νομού Σερρών. Τα συγκεκριμένα προγράμματα εξυπηρετούν ανθρώπους τρίτης ηλικίας μέσω της πρόσληψης νέου προσωπικού το οποίο στο διαθέσιμο χρόνο του υποστηρίζει έμπρακτα ανθρώπους στο σπίτι τους. Όμως σαφέστατα καμία προσπάθεια ποτέ δεν είναι αρκετή για να καλύψει τις απαιτούμενες ανάγκες.

Πρώτα απ' όλα η Κυβέρνηση πρέπει να μεριμνήσει για την εξασφάλιση μιας κοινωνίας συνοχής, αλληλεγγύης, αλληλοϋποστήριξης και ανθρωπιάς με όλους τους πολίτες, εμάς δηλαδή ενεργούς και συμμετόχους, μιας κοινωνίας για όλες τις ηλικίες. Απαιτείται η κινητοποίηση των κοινωνικών φορέων και συγκεκριμένα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης το οποίο πρέπει να θέσει ως άμεση προτεραιότητα την ιατρική και νοσηλευτική κάλυψη, την ψυχολογική υποστήριξη και

την εξασφάλιση της αυτόνομης –χωρίς κοινωνικό αποκλεισμό- διαβίωσης των ηλικιωμένων.

Αναγκαία κρίνεται η πρόθεση ανοικτών δομών φροντίδας των ηλικιωμένων, παρόμοιων με αυτών του προγράμματος «Βοήθεια στο Σπίτι», η προοδευτική ίδρυση νέων ΚΑΠΗ, η ανέγερση κτιρίων με αίθριους χώρους και εύκολη προσπέλαση καθώς και νέες προσλήψεις διοικητικού και επιστημονικού προσωπικού για την εξυπηρέτηση μεγαλύτερου αριθμού ηλικιωμένων.

Επιπλέον ζητείται πλήρης και διαρκή κάλυψη των αναγκών από τα κονδύλια της πρόνοιας και όχι με νέα αφαιμάξη πόρων από τους ήδη πενιχρούς πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το ζήτημα αφορά όλους μας.

Αγαπητοί μου συμπολίτες ήλθε η ώρα να σκεφθούμε αν θα πούμε ναι στην προωθούμενη ιδιωτικοποίηση και αυτής της υπηρεσίας καθώς επίσης και στην αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων που επιδιώκεται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κα **ANNA ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Επιπλέον σωστή αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου των ηλικιωμένων μέσω της συμμετοχής τους σε κοινωνικές εργασίες θα συνέβαλε στην ψυχική τους εκτόνωση. Γι' αυτό προτείνουμε και τη δημιουργία κέντρων ειδικά διαμορφωμένων για την αναψυχή τους. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι μία μηχανή πρέπει να είναι πάντα σε κίνηση. Αν σταματήσει έρχεται ο θάνατος. Έτσι λοιπόν οι άνθρωποι όταν αποκλείονται από τις διαδικασίες της συνκοινωνίας και επικοινωνίας οδηγούνται με μαθηματική ακρίβεια στο μαρασμό.

Παρόλο λοιπόν που στη σημερινή μας κοινωνία οι κυρίαρχες αξίες είναι η ατομική επιτυχία, η προσωπική ανέλιξη και ο πλουτισμός όλα τα παραπάνω είναι πρόκληση και πρόσκληση. Σας καλώ λοιπόν όλους να γίνετε θερμοί υποστηρικτές και εθελοντές στο πρόγραμμα «Βοήθεια στο σπίτι». Πιστεύω στη διαπνεόμενη αγέραστα από εθελοντικό πνεύμα ψυχή των Ελλήνων ότι θα φροντίσει τα γερασμένα από τη ζωή σώματα αυτών των ανθρώπων και τότε όλοι οι Έλληνες θα έχουν να υπερηφανεύονται για το υψηλό πολιτιστικό επίπεδο της χώρας διότι όταν μαθαίνει από τους γέρους του κανένας πολιτισμός δεν γερνάει και τότε μόνο στέκει ζωντανός και ακμαίος στους αιώνες, στο πέρασμα του χρόνου.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε θερμά την κυρία Πουλιτζίδου.

Καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή από το Νομό Φθιώτιδας κα Ευαγγελία Πολυμέρου ως ομιλήτρια από την Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ (Νομός Φθιώτιδας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές.

«Γνωρίζετε κύριε μάρτυς τα κίνητρα της εις βάρος σας τρομοκρατικής επίθεσης;», ήταν η κλασική ερώτηση του προέδρου του δικαστηρίου προς τον πατέρα μου στην εκδικασθείσα δίκη των μελών του ΕΛΑ. «Αυτό που γνωρίζω, κύριε πρόεδρε, είναι ότι μας χτύπησε η τρομοκρατική οργάνωση ΕΛΑ όπως και η ίδια υποστηρίζει στην προκήρυξή της. Θα είναι όμως ηθική δικαίωση για μένα και την οικογένειά μου αν μέσα από αυτή τη δίκη μπορέσω να μάθω πραγματικά τους λόγους για τους οποίους οι τρομοκράτες στέρησαν τη ζωή από ένα συνάδελφό μου και κατέστησαν ανάπηρους εμένα και πολλούς άλλους».

Έχει περάσει σχεδόν ένας μήνας από τη διεξαχθείσα δίκη και ακόμη ο πατέρας μου περιμένει μία απάντηση την οποία όπως φαίνεται δεν θα λάβει ποτέ.

Στις παρακάτω γραμμές δεν ευελπιστώ βεβαίως να ερμηνεύσω το φαινόμενο της τρομοκρατίας το οποίο υπήρξε κατά καιρούς αντικείμενο μελέτης ενός σημαντικού αριθμού βιβλίων και άρθρων ούτε και να δώσω μία ικανοποιητική απάντηση στον πατέρα μου, αλλά να καταθέσω τις προσωπικές μου απόψεις σαν μέλος οικογένειας θύματος τρομοκρατίας.

Στην οικογένειά μου είχα την ατυχία να ζήσω από κοντά τις δραματικές συνέπειες αυτού του φαινομένου της τυφλής βίας διότι ο πατέρας μου υπήρξε και εξακολουθεί να είναι ένα από τα εκατοντάδες θύματά του. Οι τρομοκράτες αποπειράθηκαν να τον σκοτώσουν μαζί με άλλους αστυνομικούς και πολίτες όταν στις 19.9.1994 ανατίναξαν με βόμβα στον Περισσό το αστυνομικό λεωφορείο στο οποίο επέβαιναν. Πίστευαν ότι θα έπλητταν καίρια την πολιτεία μας και θα ανέτρεπαν το πολιτικό σύστημα αν πολεμούσαν τα ψυχολογικά σύμβολα που το στήριζαν. Τέτοιο στη συγκεκριμένη περίπτωση ήταν η αστυνομία όπως άλλες φορές ήταν οι πολιτικοί και οι θρησκευτικοί ηγέτες ή επιχειρηματίες.

Οι τρομοκράτες χαρακτηρίζονται από ακραία πολιτική ιδεολογία και δεν θέλουν ούτε έχουν τη δυνατότητα να λειτουργήσουν μέσα στα πλαίσια της κρατούσας

πολιτικής τάξης. Διακρίνονται από μία βαθιά φανατική και παράλογη πίστη σε κάποιον αδιόρατο πολιτικό σκοπό και είναι αποφασισμένοι ακόμα και να πεθάνουν γι' αυτό αδιαφορώντας για κάθε έννοια ηθικής και δικαίου. Το πιστεύω τους είναι πως αξίζει η θυσία έστω και ενός αθώου ατόμου αρκεί να πετύχουν οι άνομοι εγκληματικοί σκοποί τους.

Εχθρός τους είναι ολόκληρη η κοινωνία και συνεπώς ανάλογη πρέπει να είναι η αντιμετώπισή τους. Σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να τους δίνεται αμνηστία ή άλλοθι εκτός αν οι ίδιοι μετανιώσουν πραγματικά και συμβάλλουν στην καταπολέμηση της τρομοκρατίας με τις αποκαλύψεις που θα κάνουν και τις πληροφορίες που θα δώσουν. Εξάλλου η νομιμοποίηση της βίας και της τρομοκρατίας σε συγκεκριμένες ιστορικές στιγμές δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι για τους τρομοκράτες ιδίως σε σημερινές περιόδους δημοκρατίας όπου τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι εξασφαλισμένα και κατοχυρωμένα.

Δεν είναι δυνατόν σήμερα να σφετερίζονται δικαστικές και άλλες εξουσίες και να δολοφονούν αθώους πολίτες προβάλλοντας ιδεολογικά ή άλλα βάσιμα επιχειρήματα για τη δικαιολόγηση των πράξεών τους. Όταν η κοινωνία πάψει να είναι ανεκτική, όταν κινητοποιηθεί και ξεσηκωθεί τότε το κράτος μπορεί να πάρει όλα τα επιβαλλόμενα μέτρα. Στο σημείο αυτό όμως θα φανεί και η δημοκρατική υφή της κάθε κοινωνίας. Η οποιαδήποτε φαλκίδευση των δημοκρατικών αρχών ή πιθανή κατάχρηση στην εφαρμογή των κατασταλτικών μέσων που θα ληφθούν θα πυκνώσει τις τάξεις των τρομοκρατών. Αντίθετα η ορθολογιστική και ακριβοδίκαια εφαρμογή τους θα εξασφαλίζει τη σύμπραξη των πολιτών.

Τέλος, ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας είναι ιδιαίτερα κρίσιμος στον αγώνα κατά της τρομοκρατίας διότι η επιτυχία μιας τρομοκρατικής ενέργειας εξαρτάται σε σημαντικό βαθμό από το μέγεθος της δημοσιότητας που θα πάρει γι' αυτό και οι στόχοι που επιλέγονται είναι τόσο σημαντικοί όσο απαιτείται για να στραφούν σε αυτούς οι προβολείς των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Δυστυχώς και στη χώρα μας τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, στο βωμό της τηλεθέασης ή της κυκλοφορίας, έπαιξαν το παιχνίδι των τρομοκρατών, δημοσιεύοντας με λεπτομέρειες τις προκηρύξεις και τις θέσεις τους, προσβάλλοντας έτσι βάνουσα τη μνήμη των θυμάτων τους.

Είναι φανερό, λοιπόν, ότι η ενημέρωση του κοινού πρέπει να είναι σωστή και αντικειμενική χωρίς διακρίσεις ή υπερβολές.

Για να επανέλθω στη δίκη του ΕΛΑ, από την πλευρά της υπεράσπισης διέκρινε κανείς μία προσπάθεια δικαιολόγησης ή ανοχής των πράξεων των τρομοκρατών, η οποία βοηθήθηκε και από μερίδα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με συχνές αναφορές στα θετικά χαρακτηριστικά τους και την προσωπικότητά τους.

Προσπάθησαν δηλαδή αργά και σταθερά να δημιουργήσουν ένα μύθο γύρω από την προσωπικότητά τους και έτσι οι δράσεις από τα κοινωνικά πρότυπα προς αποφυγή μεταβλήθηκαν σε είδωλα ικανά να εξαγνίσουν ακόμα και τα πιο στυγερά εγκλήματα, καθώς και τα ίχνη αίματος των αθώων πολιτών διότι, δυστυχώς, το κοινό θέλει αυτό που του υποβάλλουν –ή του επιβάλλουν, αν θέλετε- τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε ότι η επιείκεια προς τους τρομοκράτες εκ μέρους της κοινωνίας και των δικαστών είναι απάνθρωπη σκληρότητα προς τα θύματά τους, τα οποία δεν έχουν ούτε τη δύναμη ούτε την ικανότητα να υπερασπιστούν αποτελεσματικά τα δικαιώματά τους.

Πολύ φοβάμαι ότι στην περίπτωση του πατέρα μου θα προσπαθήσουν να μας αποδείξουν –όχι όμως και να μας πείσουν- ότι οι μόνοι ένοχοι και θήτες ήταν τα ίδια τα θύματα που επέβαιναν στο μοιραίο λεωφορείο και ίσως αυτή να είναι η πιο ικανοποιητική απάντηση που θα μπορούσε να λάβει ο πατέρας μου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την κυρία Ευαγγελία Πολυμέρου.

Τώρα, καλούμε στο Βήμα την Έφηβο Βουλευτή από τη Ρουμανία,κα Ντάνα Στεφάν ως ομιλήτρια από την Επιτροπή Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

(Χειροκροτήματα)

ΝΤΑΝΑ ΣΤΕΦΑΝ (Περιφέρεια Ρουμανίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το θέμα για το οποίο διάλεξα να σας μιλήσω αφορά τους Έλληνες της διασποράς της Ρουμανίας.

Η Ρουμανία έχει σαράντα πέντε νομούς, από τους οποίους οι είκοσι δύο διαθέτουν ελληνικές κοινότητες. Η μεγαλύτερη συγκέντρωση Ελλήνων βρίσκεται στη νοτιοανατολική πλευρά της Ρουμανίας, στην Ντούζα και στην Κονστάντζα. Για αιώνες, στις περιοχές αυτές οι Έλληνες και οι κάτοικοι άλλων εθνοτήτων ασχολούνταν με το εμπόριο, ενώ στο Βουκουρέστι και στη Ρουμανική Μολδαβία υπάρχουν οικογένειες

που κατέφυγαν εκεί από το 1800, με σκοπό να προετοιμάσουν την επανάσταση του 1821.

Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι η πλειονότητα των απόδημων Ελλήνων της Ρουμανίας γνωρίζονται μεταξύ τους. Αυτό γίνεται χάρη στην προαναφερόμενη Ένωση των Ελλήνων. Σποραδικά, συναντιούνται οι Έλληνες στην ελληνική κοινότητα μιας πόλης, είτε για να γιορτάσουν μία εθνική εορτή, είτε μέσω άλλων εκδηλώσεων, για να διατηρήσουν την πολιτισμική τους ταυτότητα.

Μία τέτοια εκδήλωση είναι η Γλωσσική Ολυμπιάδα, στην οποία λαμβάνουν μέρος παιδιά και έφηβοι από οκτώ μέχρι δεκαοκτώ ετών. Η εκδήλωση διεξάγεται κάθε χρόνο σε άλλη πόλη και η διάρκειά της είναι δύο ή τρεις ημέρες, μέσα στις οποίες υπάρχει ένα πρόγραμμα ποικίλων πνευματικών δραστηριοτήτων.

Άλλη μία εκδήλωση είναι το Φεστιβάλ των Νεαρών Ελλήνων, όπου για δύο ημέρες κάθε κοινότητα στέλνει τους δικούς της εκπροσώπους είτε για να παρουσιάσουν παραδοσιακούς χορούς, είτε για να παρουσιάσουν θεατρικές παραστάσεις. Επίσης, πρόσκληση αποστέλλεται και σε όλες τις μειονότητες της Ρουμανίας, οι οποίες στο τέλος της εκδήλωσης λαμβάνουν μέρος.

Τέλος, στους πατριώτες του αποδήμου Ελληνισμού, μας δίνεται η ευκαιρία να κατασκηνώσουμε σε διάφορα μέρη της Ελλάδας όπως στην Αράχωβα, στα Άβδηρα, στην Κρήτη, στα Καλάβρυτα, στην Αλεξανδρούπολη και σ' άλλα, γνωρίζοντάς την μ' αυτό τον τρόπο ακόμα καλύτερα.

Στις κατασκηνώσεις παρακολουθούμε καθημερινά δύο με τρεις ώρες ελληνικών μαθημάτων, κάθε βράδυ χορεύουμε ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς και επισκεπτόμαστε αρχαιολογικούς χώρους, μονές και μνημεία Ελλήνων αγωνιστών.

Χάρη σ' αυτά τα προγράμματα, δίνεται σ' εμάς που δεν μιλάμε ελληνικά στο σπίτι και δεν πηγαίνουμε στα ελληνικά σχολεία, η ευκαιρία να διατηρήσουμε τη σχέση μας με την Ελλάδα.

Αυτά, όμως, τα πολιτιστικά προγράμματα δεν είναι μόνο για τα άτομα που διαθέτουν ελληνική υπηκοότητα. Ανήκουν σ' αυτά και άτομα τα οποία είναι ένθερμοι φιλέλληνες. Εν κατακλείδι, τα προγράμματα αυτά δεν θα είχαν ποτέ πραγματοποιηθεί αν δεν είχαν χρηματοδοτηθεί από Έλληνες διπλωμάτες της Ρουμανίας, αλλά και από την ελληνική κυβέρνηση.

Εγώ από την πλευρά μου τους ευχαριστώ και ευχαριστώ όλους εσάς που μου δώσατε τη δυνατότητα να εκφράσω την αγάπη μου για την Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πάρα πολύ την κ. Στεφάνου για την πραγματικά συγκινητική ομιλία της.

Παρακαλούμε τώρα τον Έφηβο Βουλευτή από το Νομό Ευβοίας κ. Χαράλαμπο Πανταζή να έρθει στο Βήμα ως ομιλητής της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

(Χειροκροτήματα)

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΠΑΝΤΑΖΗΣ (Νομός Ευβοίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, ένα από τα βασικά προβλήματα που απασχολούν τη διεθνή κοινότητα είναι η μόλυνση του περιβάλλοντος που τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις.

Ο άνθρωπος, το εξυπνότερο και το πολυπληθέστερο ον στον πλανήτη έχει δημιουργήσει ένα τεχνολογικό πολιτισμό που έρχεται σε ρήξη με τους κανόνες του φυσικού περιβάλλοντος, με αποτέλεσμα να ζει εις βάρος της γης. Πρέπει να σκεφθούμε σοβαρά ότι ο πλανήτης δεν αντέχει άλλο να λεηλατείται από τον άνθρωπο, που σκοπό έχει να απορροφά ακατάπαυστα τους φυσικούς πόρους του, χωρίς να υπολογίζει τις τραγικές συνέπειες που μπορεί να προκληθούν.

Επίσης, η ραγδαία αύξηση του πληθυσμού και η δημιουργία υπερκαταναλωτικών κοινωνιών έχουν σαν αποτέλεσμα το βανδαλισμό του φυσικού περιβάλλοντος για την παραγωγή αγαθών που στόχο έχουν να καλύψουν τις αυξημένες ανάγκες.

Τέλος, η αδιαφορία, η άγνοια του ανθρώπου λόγω έλλειψης οικολογικής παιδείας και η ανεπαρκής νομοθετική προστασία υποδηλώνουν την περιφρόνηση του ανθρώπου για την πορεία του περιβάλλοντος.

Ξεκινώντας μία εκτενέστερη περιγραφή της σημερινής κατάστασης του πλανήτη μας θα αναφερθώ πρώτα στους ωκεανούς. Οι πυρηνικές δοκιμές που γίνονται έχουν δημιουργήσει ένα πρόβλημα που δεν επιδέχεται βελτίωσης, μια και η ραδιενέργεια δεν είναι κάτι που διαλύεται ή εξαφανίζεται με τον καιρό. Εδώ πρέπει επίσης να τονίσω πως οποιοδήποτε είδος χημικού χρησιμοποιηθεί στο έδαφος ή στον αέρα, αργά ή γρήγορα καταλήγει στη θάλασσα. Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα να κινδυνεύει και ο ίδιος ο άνθρωπος, αφού από τους ωκεανούς που είναι πια μολυσμένοι παίρνει μεγάλο μέρος της τροφής του.

Η μόλυνση της ατμόσφαιρας που και αυτή έχει χειροτερέψει τα τελευταία χρόνια, επηρεάζοντας δυσμενώς τις συνθήκες διαβίωσης του ανθρώπου, ξεκίνησε με τη βιομηχανοποίηση και τη συγκέντρωση των ανθρώπων στις μεγαλουπόλεις, με

αποτέλεσμα σήμερα να υπάρχει μόνιμο και συνεχές το φαινόμενο της ατμοσφαιρικής ρύπανσης.

Τα αίτια της ατμοσφαιρικής ρύπανσης είναι οι βιομηχανικές δραστηριότητες, στις οποίες οφείλεται η έκλυση επιβλαβών ουσιών, η κυκλοφορία των οχημάτων που και αυτά με τη σειρά τους εκλύουν μια σειρά βλαβερών ουσιών και οι διαφόρων εγκαταστάσεων καύσεις, όπως και οι πυρκαγιές δασικών εκτάσεων. Όλα αυτά έχουν βλαβερές επιδράσεις πάνω στον άνθρωπο. Ξέρουμε ότι τα τελευταία χρόνια έχουν παρουσιάσει αύξηση ασθένειες, όπως είναι οι αλλεργίες, τα αναπνευστικά προβλήματα και οι διαφόρων ειδών καρκίνοι.

Το τρίπτυχο της μόλυνσης του περιβάλλοντος ολοκληρώνεται με τη ρύπανση του εδάφους, η οποία προκαλείται από τα οικιακά απορρίμματα, τα διαφόρων ειδών φυτοφάρμακα και εντομοκτόνα, τα βιομηχανικά απορρίμματα και τα ραδιενεργά κατάλοιπα. Οι πόλεις αντιμετωπίζουν οξύ πρόβλημα, όσον αφορά στη διάθεση των σκουπιδιών και αναζητούν μια λύση. Οι αγρότες κάνουν υπερβολική χρήση φυτοφαρμάκων για να μπορέσουν να ανταπεξέλθουν στην αυξημένη ζήτηση αγροτικών προϊόντων. Παρά, όμως, τα οφέλη για την αγροτική παραγωγή οι βλάβες που προκαλούνται είναι μεγαλύτερες, επειδή όλα αυτά τα χημικά που χρησιμοποιούνται εύκολα μπαίνουν στην τροφική αλυσίδα για να καταλήξουν στο πιάτο μας.

Η διατήρηση της ζωής πάνω στον πλανήτη μας βασίζεται σε μια πολύ λεπτή ισορροπία η οποία έχει ήδη αρχίσει να χάνεται. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με ακρίβεια, ποιο θα είναι το μέλλον του πλανήτη και των ανθρώπων.

Όμως, τα μέχρι τώρα αποτελέσματα θα έπρεπε να μας ανησυχούν. Ο άνθρωπος πρέπει να αρχίσει να προβληματίζεται για τις συνέπειες που έχουν προκληθεί από τη ρύπανση του περιβάλλοντος. Ήδη τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει αξιόλογες προσπάθειες για τον περιορισμό του προβλήματος. Είναι, όμως, υποχρέωσή μας να επιστρατεύσουμε όλα τα μέσα για να προστατεύσουμε τον πλανήτη που ακατάπαυστα μας συντηρεί εδώ και χιλιάδες χρόνια.

Αρχικά, θα πρέπει να ευαισθητοποιηθούν οι πολίτες. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί με την ενημέρωση των πολιτών μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, με την αποστολή ενημερωτικών εντύπων από το κράτος και με την ύπαρξη περιβαλλοντικής παιδείας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, με σκοπό να ευαισθητοποιούνται οι πολίτες από τα πρώτα χρόνια της ζωής τους.

Η πολιτεία από την πλευρά της θα πρέπει να θεσπίσει αυστηρούς νόμους για την προστασία του περιβάλλοντος και να μην υποκύπτει στα οικονομικά συμφέροντα.

Αρχικά, θα πρέπει να κάνει διαφημιστική εκστρατεία, με σκοπό τη χρήση των μέσων μαζικής μεταφοράς από τους πολίτες και να δημιουργήσει χώρους στάθμευσης γύρω από αυτά, με στόχο να μειωθεί στις πόλεις το κυκλοφοριακό πρόβλημα.

Επίσης, βασικό είναι να κατασκευάσει εργοστάσια ανακύκλωσης σε όλους τους νομούς της χώρας με ευρωπαϊκές προδιαγραφές.

Συγχρόνως, τα εργοστάσια πρέπει να απομακρυνθούν από τα μεγάλα αστικά κέντρα. Έτσι, οι συνθήκες διαβίωσης στις μεγαλουπόλεις θα βελτιωθούν και η περιφέρεια θα αναδιοργανωθεί.

Έπειτα, το κράτος επιβάλλεται να επιδοτήσει τις βιολογικές καλλιέργειες και να τις προωθήσει.

Στις μεγαλουπόλεις είναι αναγκαίο να δημιουργηθούν ποδηλατοδρόμοι, ειδικά στα ιστορικά τους κέντρα, όπου υπάρχει το μεγαλύτερο κυκλοφοριακό πρόβλημα, καθώς και σύλλογοι που θα προσφέρουν εθελοντική βοήθεια για τον καθαρισμό παραλιών και για αναδάσωση.

Το κράτος και οι δήμοι πρέπει να δημιουργήσουν πάρκα αναψυχής που κάθε πολίτης θα μπορεί να επισκέπτεται, με σκοπό να ξεφεύγει από την καθημερινότητα και να έρχεται κοντά στο φυσικό περιβάλλον, χωρίς να χρειάζεται να απομακρυνθεί από τον τόπο κατοικίας του.

Τέλος, το κράτος πρέπει να προβεί στην κατασκευή εργοστασίων αφαλάτωσης και με το νερό που παράγεται, να ποτίζονται όλα τα πάρκα και να χρησιμοποιείται από τα νοικοκυριά για όλες τις ανάγκες της υγιεινής.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε τον κ. Πανταζή και καλούμε στο Βήμα την ομιλήτρια από το Α΄ Τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων και Βουλευτή της Β΄ Αθήνας κα Βασιλική Μαθιουδάκη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗ (Β΄ Αθήνας): Καλησπέρα. Θα ήθελα να με προσέχουν όλοι, αν είναι δυνατόν.

(Χειροκροτήματα)

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε, αξιότιμε κύριε Αντιπρόεδρε και αξιότιμα μέλη της Βουλής των Εφήβων, θα ήθελα και εγώ με τη σειρά μου να σας χαιρετίσω και να σας

εκφράσω την ευχαρίστησή μου για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων και την ευκαιρία που έχουμε για να συμμετάσχουμε σε αυτόν.

Το θέμα, που έντονα με προβληματίζει και με μεγάλη μου επιθυμία θα ήθελα να εκφράσω και σε εσάς, είναι το φαινόμενο της παθητικότητας των σημερινών εφήβων. Μέσα σε αυτές τις λίγες ημέρες στην Επιτροπή τέθηκαν προς συζήτηση θέματα, όπως η βία, τα ναρκωτικά, τα προβλήματα των συνανθρώπων μας, καθώς και πολλά άλλα. Αυτό που παρατήρησα ήταν ότι όλοι ήταν πολύ καλά και σε βάθος ενημερωμένοι για το θέμα το οποίο υποστήριζαν. Με τη σειρά του αυτό ήταν κάτι που με έκανε να δω ότι, εκτός από αυτούς τους λίγους εφήβους που ακόμη και με βάση τα σημερινά δεδομένα συνεχίζουν να ανησυχούν και να διακρίνουν τα προβλήματα του κοινωνικού συνόλου, υπάρχει ένα μεγάλο ποσοστό το οποίο κρατά παθητική στάση σε οποιοδήποτε μείζον θέμα.

Κάνοντας μία αναδρομή στο σχετικά πρόσφατο παρελθόν, αντικρίζω την ιστορία του Πολυτεχνείου. Οι τότε φοιτητές, διεκδικώντας τα δικαιώματά τους, ρίσκαραν και, δυστυχώς, πολλοί από εκείνους έχασαν την ίδια τους τη ζωή.

Επιστρέφοντας ξανά στο τώρα, τίποτα δεν θυμίζει ούτε στο ελάχιστο εκείνα τα μαχητικά νιάτα. Από ό,τι φαίνεται οι επαναπαιγμένοι, αδιάφοροι και σε πλήρη αδράνεια έφηβοι φοιτητές οι μόνες ανησυχίες που μοιάζουν να έχουν είναι για το τι θα φορέσουν την επόμενη μέρα στη σχολή και ποιο θα είναι το επόμενο αυτοκίνητο που θα πείσουν τον καλό μπαμπάκα να τους αγοράσει. Αν και πληγώνει πολύ ένα τέτοιο θέαμα, το να αντιμετωπίζεις δηλαδή τους πρωταγωνιστές της πιο τρυφερής ηλικίας, της εφηβείας, χωρίς ιδανικά και στόχους, οφείλουμε να παραδεχθούμε πως έτσι έχουν τα πράγματα. Όμως, αυτό δεν σημαίνει και αποδοχή αυτών. Στο χέρι του καθενός από εμάς είναι να κάνει τα θέλω, τις σκέψεις και τα όνειρά του μία πραγματικότητα.

Οι έφηβοι λόγω της παρορμητικότητας, της ειλικρίνειας, της τάσης για αμφισβήτηση και αντίσταση που διαθέτουν, είναι οι μόνοι που μπορούν να αλλάξουν τον κόσμο. Αν ο καθένας από εμάς δεν πήγαινε στη συνεδρίαση του δεκαπενταμελούς του σχολείου του μόνο όταν είχε να κάνει πρόταση για την πενταήμερη, αν δεν ήταν τόσο αδιάφορος μπροστά σε κάθε ρατσιστικό επεισόδιο που συνέβαινε στη σχολική κοινότητά του, τότε μέσα την αλλαγή αυτών των μικρών πραγμάτων θα άλλαζε ο έφηβος, αλλάζοντας τον κόσμο.

Πιστεύω ότι μέσα από τις τοποθετήσεις και δυναμικές συζητήσεις μπορούν να εξαλειφθούν καίρια ζητήματα.

Επιπρόσθετα θα ήθελα να επισημάνω πώς το να ζούμε σε μια άρτια κοινωνία δεν είναι προσιτό από τη μια στιγμή στην άλλη. Ίσως μετά από χρόνια αλλά ίσως και ποτέ να μην εξαφανίσουμε αυτά τα φαινόμενα γιατί τι νόημα θα υπήρχε τότε να ήταν κάποιος νομοταγής και σωστός αν δεν έβλεπε τον παραβάτη και την αντίθεση μεταξύ τους. Έτσι έχει η φύση του ανθρώπου, αλλά εμείς έχουμε ως στόχο μας ένα ποιοτικότερο μέλλον.

Όσο και αισιόδοξα να ακούγονται τα παραπάνω –και για μερικούς μάλιστα τελείως θεωρητικά- μπορούν με οργάνωση και ιδέες να αλλάξουν πολλά. Ο έφηβος άλλωστε μπορεί να έχει αντικειμενική και χώρια υποκειμενική άποψη αφού μέσα στο νεανικό του μυαλουδάκι μπορεί να φιλτράρει το οτιδήποτε βγάζοντας το απόσταγμα των καθαρά δικών του συμπερασμάτων.

Αν και οι προτάσεις των Εφήβων Βουλευτών δεν υλοποιούνται τουλάχιστον ακούγονται και αυτό είναι μια αρχή. Άλλωστε να μην ξεχνάμε ότι το να εστιάζεις στο πρόβλημα είναι το πρώτο βήμα πριν κυνηγήσεις την λύση αυτού. Τι νόημα έχει να ασχολούμαστε σε όλους τους φετινούς ολυμπιακούς αγώνες με το πόσες φορές φόρεσε η Γιάννα το περιβόητο ταγιεράκι της; Μήπως έχει χαθεί η ουσία των πραγμάτων;

Συνοψίζοντας λοιπόν το μήνυμά μου και συνάμα η πρότασή μου είναι η καταπολέμηση των προβλημάτων από τα ίδια τα χεράκια μας.

Ποιος είπε ότι το να έχεις άποψη και γνώμη είναι κατακριτέο; Αρκεί πάντα να είναι σε θέση να την τεκμηριώσεις.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω και να συγχαρώ τα παιδιά της επιτροπής μου τα οποία βοήθησαν όλα από τη μεριά τους τη συνοχή της διαδικασίας των συνεδριών και που ούτε για μια στιγμή δεν έκανε κάποιον να νιώσει άσχημα όταν με τρακμίλαγε από το Βήμα.

Επίσης δεν ξέρω αν αυτό μπορώ να το αναφέρω, δεν ξέρω αν είναι μέσα στην διαδικασία της σημερινής Ολομέλειας αλλά θα ήθελα να αναφερθώ στην κοπέλα που μίλησε πριν για τους Βορειοηπειρώτες και τη διαφορά με τους Αλβανούς, ότι θα έπρεπε τουλάχιστον να σκεφτεί ότι εμείς στην επιτροπή μας έχουμε ένα τουλάχιστον μέλος που κατάγεται από την Αλβανία και ήταν πολύ άσχημα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ την Έφηβο Βουλευτή κα Βασιλική Μαθιουδάκη και καλείται τώρα στο Βήμα η Έφηβος Βουλευτής

από το νομό Λακωνίας ως ομιλήτρια του δευτέρου τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων κα Μαρία Ρέτζεκα.

(Χειροκροτήματα)

ΜΑΡΙΑ ΡΕΤΖΕΚΑ (Νομός Λακωνίας): Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι η εργασία με την οποία συμμετείχα στο πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων είχε ως θέμα το ρατσισμό απέναντι στους οικονομικούς μετανάστες, ένα μείζον πρόβλημα για τη χώρα μας. Παρόλα αυτά στην διάρκεια των συνεδριάσεων της επιτροπής μου πραγματικά συγκινήθηκα από τους συνβουλευτές μου με ειδικές ανάγκες. Γι αυτό σήμερα προτιμώ να μιλήσω για τα άτομα αυτά, που με εντυπωσίασαν με τη δύναμη της ψυχής και του λόγου τους. Να αναφερθώ στα προβλήματά τους που δυστυχώς δεν φροντίζει ούτε η πολιτεία όσο θα έπρεπε ούτε τα ΜΜΕ ούτε εμείς.

Ιδιαίτερα συγκλονίστηκα με την ιστορία του αδελφού μιας συναδέλφου μου από τα Γιαννισιά με σύνδρομο ντάουν και τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η οικογένειά της για την ανατροφή αυτού του παιδιού.

Η προσπάθεια των εκπαιδευτικών να βελτιωθεί η κατάστασή του δεν είχε αποτελέσματα γιατί δεν ήταν η κατάλληλη. Οι γονείς του όμως δεν λύγισαν. Με απέραντη αγάπη και υπομονή κατάφεραν μόνοι τους να τον βοηθήσουν να φτάσει σε ένα ικανοποιητικό στάδιο εξέλιξης. Φοιτά στην δευτέρα γυμνασίου και δίνουν καθημερινά τον αγώνα τους για την πρόοδό του. Είναι πραγματικά ήρωες αυτοί οι γονείς αφού η πολιτεία δεν τους συμπαραστέκεται αποτελεσματικά. Και δεν είναι οι μόνοι. Είναι οι γονείς των κοφών, των τυφλών και τόσων άλλων παιδιών με ειδικές ανάγκες που αναζητούν τη βοήθεια του κράτους.

Χρειάζεται λοιπόν να υπάρχει στην πρωτεύουσα κάθε νομού ένα τουλάχιστον ειδικό σχολείο για τη φοίτησή τους και ειδικές τάξεις σε όλα τα άλλα σχολεία για να μην αναγκάζονται οι γονείς να μεταναστεύουν.

Επιπλέον είναι απαραίτητο να διορίζονται εκπαιδευτικοί ειδικής αγωγής και όχι να διδάσκουν καθηγητές περιορισμένης ή καθόλου γνώσης μόνο και μόνο για να παίρνουν το επίδομα που το κράτος τους χορηγεί. Να υπάρχουν ακόμα διορισμένοι εκπαιδευτές στα ΑΕΙ και ΤΕΙ για να βοηθούν τους φοιτητές να εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους.

Δεν φτάνουν όμως μόνο οι βελτιώσεις στην εκπαίδευση για να στηρίξουν αυτά τα άτομα. Είναι επιτακτική ανάγκη να γίνονται παντού έργα υποδομής για την διευκόλυνση των μετακινήσεών τους.

Εν τούτοις έρχεται στο μυαλό μου η πρόσφατη περιπέτεια ενός παραπληγικού, που αν και κατασκεύασε ο ίδιος μπάρα για την εύκολη πρόσβαση στο σπίτι του, βρέθηκε κατηγορούμενος από το δήμαρχο της περιοχής και κρατήθηκε ώρες στην ασφάλεια.

Πώς, λοιπόν, να μην κατηγορήσω την εξουσία, όποια και αν είναι αυτή, για την απαράδεκτη συμπεριφορά της;

Η πολιτεία δίνει βέβαια κάποια επιδόματα, ανεπαρκή κατά τη γνώμη μου, αλλά και πολλές προεκλογικές υποσχέσεις, που οι περισσότερες μένουν μόνο λόγια. Τα άτομα αυτά είναι παιδιά με ειδικές ικανότητες, αρκεί να τους δοθεί η δυνατότητα να τις αποδείξουν. Επειδή, όμως, δεν τους δίνονται αρκετές θέσεις εργασίας, πολλοί από αυτούς μένουν άνεργοι. Έτσι νιώθουν άχρηστοι και περιθωριοποιούνται, κλείνονται στον εαυτόν τους και απομονώνονται. Όχι δεν έχουν ανάγκη τον οίκτο μας. Έχουν τη δύναμη -που είχα την ευκαιρία να θαυμάσω αυτές τις μέρες- να αντιμετωπίσουν κάθε δυσκολία της ζωής, γιατί έμαθαν να αγωνίζονται, να κερδίζουν στους Παραολυμπιακούς Αγώνες και να μας κάνουν υπερήφανους. Δεν πρέπει εμείς να τους δημιουργούμε αίσθημα κατωτερότητας. Έχουν δικαίωμα να κάνουν όνειρα για το μέλλον. Και εμείς ως πολίτες και ως κράτος έχουμε υποχρέωση να τους βοηθήσουμε να τα πραγματοποιήσουν. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ευχαριστούμε πολύ τη Μαρία Ρέτζεκα.

Και τώρα έρχεται η σειρά της Βουλευτού από τη Λευκωσία της Κύπρου και ομιλήτριας της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου, Παρασκευής Σπανούδη.

Καλούμε στο Βήμα την κυρία Σπανούδη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΠΑΝΟΥΔΗ (Κύπρος): Αξιότιμε κυρία Πρόεδρε της Βουλής, εντιμότητα κύριε Καμπανέλλη, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να σας μιλήσω για ένα κατά τη γνώμη μου φλέγον θέμα της εποχής μας, τη γενετική τροποποίηση.

Είναι πλέον γεγονός πως οι γενετικά τροποποιημένοι οργανισμοί αποτελούν ήδη μέρος της καθημερινής μας διατροφής. Ωστόσο ελάχιστα είναι αυτά που γνωρίζουμε για τις συνέπειές τους, το περιβάλλον και την υγεία μας. Τι σημαίνει, όμως, ο όρος γενετική τροποποίηση;

Όλοι οι οργανισμοί περιέχουν μία σειρά πληροφοριών κωδικοποιημένων στο DNA, το οποίο αποτελείται από μικρότερα τμήματα, τα γονίδια, το καθένα υπεύθυνο για κάποιο συγκεκριμένο χαρακτηριστικό του οργανισμού. Ένας κλάδος της σύγχρονης επιστήμης, η γενετική μηχανή, ελεγχόμενη από τεράστια οικονομικά συμφέροντα, έχει σπάσει τους φραγμούς της φύσης, όσον αφορά της διασταύρωση μεταξύ των ειδών.

Οι επιστήμονες επιτυγχάνουν την απομόνωση ορισμένων γονιδίων από ένα οργανισμό και την εισαγωγή του στο DNA, ενός εντελώς διαφορετικού οργανισμού, δημιουργώντας έτσι νέα είδη με νέες ιδιότητες. Για παράδειγμα, οι επιστήμονες θέλοντας να προσδώσουν στις φράουλες ανθεκτικότητα στο ψύχος, έχουν εισάγει σ' αυτές γονίδια από ένα είδος ψαριού του Αρκτικού Ωκεανού. Οι βιοτεχνολογικές εταιρείες διακηρύσσουν πως οι οργανισμοί αυτοί είναι η σωτηρία στη μάστιγα της πείνας. Ωστόσο στον πλανήτη μας υπάρχει υπερπροσφορά τροφής. Η φτώχεια, όμως, αφήνει τους ανθρώπους πεινασμένους και τόνους τροφίμων συσσωρευμένων σε αποθήκες ή πεταμένων σε χωματερές.

Η γενετική τροποποίηση είναι το σημείο όπου εμφανίζονται συγκεντρωμένες όλες σχεδόν οι βαρβαρότητες του παγκόσμιου καπιταλισμού. Η αλόγιστη εκμετάλλευση του φυσικού πλούτου, η καταστροφή του περιβάλλοντος, η απαξίωση της δημόσιας υγείας, η εξαθλίωση του τρίτου κόσμου, καθώς και η υποβάθμιση της ποιότητας της ζωής.

Για πρώτη φορά στην ιστορία ο άνθρωπος γίνεται αρχιτέκτονας της ζωής. Μέσα σε λίγα χρόνια θα έχουν δημιουργηθεί δεκάδες νέοι ζώντες οργανισμοί. Δε συζητάνε για τις όποιες ηθικές αναστολές, αλλά σίγουρα οι επιπτώσεις από τη συνένωση χλωρίδας και πανίδας θα είναι καταστροφικές.

Κατά τη γενετική τροποποίηση εισάγονται στα τρόφιμα γονίδια από οργανισμούς, οι οποίοι δεν αποτέλεσαν ποτέ μέρος της διατροφής του ανθρώπου, όπως γονίδια από μέδουσες, βακτηρίδια, ακόμα και ανθρώπινα στα καλλιεργούμενα φυτά και εκτρεφόμενα ζώα.

Οι επιπτώσεις από την έκθεση του ανθρώπινου οργανισμού σε νέες πρωτεΐνες είναι απρόβλεπτες. Επίσης, οι νέες ιδιότητες που έχουν εισαχθεί στους διάφορους αυτούς οργανισμούς τους έχουν προσδώσει πλεονέκτημα επιβίωσης έναντι των φυσικών και άγριων ειδών με αποτέλεσμα την εξάπλωσή τους και έτσι την εξαφάνιση άλλων οργανισμών που υπήρχαν στον πλανήτη μας για εκατομμύρια χρόνια.

Επιπροσθέτως, λόγω της μεταφοράς της γύρης και των σπόρων είναι πρακτικά αδύνατο να μην υπάρξει μεταφορά γονιδίων από τα μεταλλαγμένα τρόφιμα σ' αυτά της φύσης. Το ίδιο ισχύει και για τα ψάρια και τα θηλαστικά. Κανείς δεν ξέρει τι νέα είδη μπορεί να δημιουργηθούν και οι επιπτώσεις τους είναι απρόβλεπτες. Σε περίπτωση γενετικής μόλυνσης, οι μεταλλαγμένοι και επιμολυσμένοι οργανισμοί είναι αδύνατον να αποσυρθούν.

Το φαινόμενο των γενετικά τροποποιημένων οργανισμών δεν είναι τίποτα άλλο από μια θλιβερή συνήθεια της υπέρβασης κάθε ορίου εγωισμού και απληστίας του ανθρώπου. Είναι υποχρέωσή μας ως λογικά σκεπτόμενα όντα να αντισταθούμε στα γεράκια του κέρδους, που στο όνομα του χρήματος καθιστούν ολόκληρη την ανθρωπότητα ακούσια πειραματόζωα των δημιουργημάτων τους.

Για την αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού αναγκαία είναι η εισαγωγή στο εκπαιδευτικό μας σύστημα της περιβαλλοντικής αγωγής, η προώθηση της βιοκαλλιέργειας από το κράτος και η διαφύλαξη των φυσικών μας πόρων σε τράπεζες σπόρων και η συνεργασία των χωρών που έχουν ήδη ανακηρυχθεί σε χώρες απαλλαγμένες από γενετικά τροποποιημένους οργανισμούς.

Αν η γενετική τροποποίηση δεν σταματήσει, οι συνέπειες θα είναι απελπιστικές. Η διαβίωση του ανθρώπου θα γίνεται σε ένα περιβάλλον τεχνητό, όπου θα είναι δυστυχισμένος και αποξενωμένος, όπου θα υπάρχει μια ξέφρενη διασταύρωση μεταξύ των ειδών και η δημιουργία όλων και περισσότερων οργανισμών-τεράτων, όπου το ανθρώπινο είδος, που και αυτό θα υποστεί και αυτό κάποιες μεταλλάξεις, θα παλεύει να επιβιώσει σε ένα οικοσύστημα διαταραγμένο, όπου όλα σχεδόν τα φυσικά είδη θα έχουν υποστεί μετάλλαξη. Αν αυτό το σενάριο φαντάζει ιδιαίτερα τρομακτικό, τότε με ποιο δικαίωμα κλείνουμε τα μάτια και αφήνουμε αυτό το εφιαλτικό σκηνικό να γίνεται πραγματικό περιβάλλον διαβίωσης των παιδιών μας και όλων των γενεών που θα ακολουθήσουν;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ερχόμαστε τώρα στην τελευταία ομιλήτρια από το Β' τμήμα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, Έφηβο Βουλευτή της Α' Πειραιά, Αναστασία Σιδέρη. Να την υποδεχθούμε.

(Χειροκροτήματα)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΣΙΔΕΡΗ (Α' Πειραιά): Αξιότιμη Κυρία Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συνάδελφοι Έφηβοι Βουλευτές, το καλοκαίρι του 2004

ήταν περίοδος θριάμβου για τον ελληνικό αθλητισμό. Λίγο πριν από τη φιλοξενία των Ολυμπιακών Αγώνων στη χώρα μας ένα άλλο σπουδαίο γεγονός έστρεψε τα βλέμματα όλου του κόσμου στην Ελλάδα και γέμισε περηφάνια τους Έλληνες. Ήταν η κατάκτηση του Ευρωπαϊκού Κυπέλλου στο ποδόσφαιρο από την Εθνική Ελλάδα.

Όλο αυτό το μεγαλείο με έκανε να θέλω να παρευρεθώ και εγώ στα γήπεδα. Το όνειρό μου πραγματοποιήθηκε πρώτα στον αγώνα Ελλάδας-Δανίας και ύστερα στον αγώνα Ελλάδας-Αλβανίας. Ενώ στον πρώτο αγώνα το κλίμα ήταν φιλικό και ευχάριστο, στο δεύτερο το γήπεδο μετατράπηκε σε πραγματικό πεδίο μάχης, κάτι που με έκανε να ντρέπομαι και να απογοητευθώ. Αίσθημα μίσους και απέχθειας κυριαρχούσε πριν αλλά και στη διάρκεια του αγώνα. Το άγριο πρόσωπο του χουλιγκανισμού ή φανατισμού των γηπέδων είχε κάνει και πάλι την εμφάνισή του. Γιουχάισμα του εθνικού ύμνου, αποδοκιμασίες των Αλβανών παικτών μέσα στο γήπεδο, αλλά και έξω από αυτό, βία, καταστροφές περιουσιών και επιθέσεις σε ανυπεράσπιστους ανθρώπους από τους χούλιγκανς ήταν οι εκδηλώσεις του φαινομένου.

Γεγονότα που στη σύγχρονη πραγματικότητα των πολιτισμένων κοινωνιών έπρεπε να αποτρέπονται και να εξαλείφονται κάνουν όλο και πιο συχνή την παρουσία τους. Ο φανατισμός των γηπέδων αποτελεί μια μορφή αντίδρασης των νέων και έχει πάρει διαστάσεις κοινωνικής μάστιγας, καθώς εμφανίζεται όλο και σε περισσότερους αγωνιστικούς χώρους. Οι αντιδράσεις αυτές αποτελούν τροχοπέδη στην πολιτισμική εξέλιξη της χώρας στιγματίζοντας κοινωνικές δομές και διώχνοντας ανθρώπους που αγαπούν τον αθλητισμό από τα γήπεδα.

Ο φανατισμός αποπροσανατολίζει, αγγίζει τα όρια του παράλογου και της υπερβολής και πρέπει να καταπολεμηθεί. Οφείλουμε λοιπόν εμείς οι νέοι να αναζητήσουμε σε βάθος τα αίτια αυτού του φαινομένου και να προτείνουμε λύσεις. Τα άτομα νεαρής ηλικίας κρύβουν μεγάλα ποσά ενέργειας, την οποία έχουν ανάγκη να διοχετεύσουν σε δημιουργικές δραστηριότητες. Σ' αυτήν την επιδίωξή τους πέφτουν πάνω στο τείχος της ανεργίας, το οποίο καθημερινά ορθώνεται όλο και πιο επιβλητικό λόγω της γρήγορης εξέλιξης των τεχνολογικών μέσων.

Βλέποντας όλες τις προσπάθειες για ανεύρεση εργασίας να πέφτουν στο κενό, χάνουν τα ενδιαφέροντά τους, κλείνονται στον εαυτό τους, περιθωριοποιούνται και μία αίσθηση φόβου και μοναξιάς τους κατακλύζει. Έτσι, ξεσπούν σε λάθος διεξόδους και αναζητούν θαλπωρή σε ομάδες φανατισμένες, σε συμμορίες που προβάλλουν ως

κύρια αξία τη βία. Η ανεργία, λοιπόν, αποτελεί αιτία εξαχρείωσης και υιοθέτησης λαθεμένου τρόπου ζωής και καλλιέργειας μίσους.

Στην εξαχρείωση, όμως, των νέων αυτών οδηγεί και ο θεσμός της οικογένειας που περνώντας κρίση αδυνατεί να διαπαιδαγωγήσει, να προσανατολίσει και να συμπαρασταθεί στα προβλήματά τους. Αιτία καλλιέργειας του χουλιγκανισμού είναι και η απαράδεκτη λειτουργία των μέσων μαζικής ενημέρωσης που περνούν λαθεμένα πρότυπα και εμπορευματοποιούν τον αθλητισμό για χάρη του εύκολου κέρδους. Οι καπιταλιστικές κυρίως χώρες προωθούν τη χρήση βίας και το φανατισμό, αφού στηρίζουν την αντίληψη της κατάργησης κάθε ηθικής αναστολής στην αντιμετώπιση των δυσκολιών.

Με ποιους τρόπους, λοιπόν, θα μπορούσαμε να αντιμετωπίσουμε αυτό το φαινόμενο; Πρώτα απ' όλα, εμείς οι νέοι πρέπει να συνειδητοποιήσουμε την κατάσταση και να απομακρύνουμε το φανατισμό από τα γήπεδα. Γι' αυτό ζητάμε τη βοήθεια της οικογένειας, του σχολείου και της πολιτείας.

Η οικογένεια πρέπει να επαναπροσδιορίσει τους στόχους της και να φροντίσει τα νεαρά μέλη της. Οφείλει να τους παρέχει αξίες και γνώσεις, να προβάλλει σωστά πρότυπα και τρόπο ζωής, να διδάσκει το σεβασμό στο συνάνθρωπο και να φροντίζει να μεγαλώνουν τα παιδιά μακριά από προκαταλήψεις και χειραγωγημένες ιδεολογίες.

Το σχολείο ως μία μικρή κοινωνία πρέπει να αναλάβει το σωστό προσανατολισμό των νέων. Σωστοί καθηγητές και αυστηρό εκπαιδευτικό σύστημα θα βοηθήσουν το έργο των σχολείων.

Το κράτος θα πρέπει να παρέχει περισσότερες θέσεις εργασίας στους νέους και να ιδρύσει περισσότερους αθλητικούς χώρους, αξιοποιώντας παράλληλα τα υπάρχοντα αθλητικά κέντρα. Πρέπει να θεσπιστούν, αλλά και να εφαρμόζονται αυστηροί νόμοι για τη βία στα γήπεδα. Να έχετε υπόψη σας ότι η βία δεν καταπολεμάται με βία και ότι οι χούλιγκανς είναι κι αυτοί άτομα με ευαίσθητη ψυχοσύνθεση που χρειάζονται πιο ήπιους τρόπους μεταχείρισης.

Τέλος, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης καλό θα ήταν να προβάλουν ταινίες ψυχαγωγικές και επιμορφωτικές που δεν εξάπτουν τα πάθη, αλλά και οι δημοσιογράφοι να μην οδηγούνται σε ακρότητες παραβαίνοντας τον κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Παρόλα αυτά, οι προτάσεις αυτές είναι εν μέρει ουτοπικές γιατί η τηλεόραση δε θα πάψει ποτέ να προβάλλει ό,τι της υποδεικνύουν οι ισχυροί και τα συμφέροντά τους.

Καταλήγουμε, λοιπόν, στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν πολλοί τρόποι αντιμετώπισης της ραγδαίας αύξησης του χουλιγκανισμού, αρκεί βέβαια να ευαισθητοποιηθούμε και όλοι μαζί να βοηθήσουμε στη δημιουργία ενός αύριο χωρίς πάθη, βία και μίσος, ενός αύριο όπου στην ατμόσφαιρα των γηπέδων θα επικρατούν οι αξίες και το πνεύμα του αθλητισμού.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Με την κ. Αναστασία Σιδέρη από την Α' Περιφέρεια Πειραιώς, την οποία ευχαριστούμε θερμά, φθάσαμε στο τέλος της συζήτησης. Περαιτώθηκε, δηλαδή η συζήτηση επί της σύνθεσης των κειμένων την οποία ήδη έχετε, επί των εκθέσεων και προτάσεων των Επιτροπών και τώρα θα προχωρήσουμε στις ψηφοφορίες.

Όπως συμβαίνει και με τα νομοσχέδια, πρώτα θα ψηφίσουμε επί της αρχής της σύνθεσης των κειμένων όπως διαμορφώθηκε από τις Επιτροπές, δηλαδή θα ψηφίσουμε συνολικά τη σύνθεση των κειμένων την οποία γνωρίζετε, επί της οποίας έγινε συζήτηση στις Επιτροπές και όπου έχουν γίνει βελτιώσεις και διαγραφές.

Σας ερωτώ λοιπόν επί της αρχής αν συμφωνείτε με τη γενική διατύπωση της σύνθεσης των κειμένων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι περισσότεροι)

Οι μη αποδεχόμενοι τη γενική διατύπωση των κειμένων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι)

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ».

(Σηκώνεται μία Έφηβος Βουλευτής)

Συνεπώς, η σύνθεση των κειμένων έγινε δεκτή επί της αρχής κατά πλειοψηφία, συντριπτική πλειοψηφία θα μπορούσα να πω.

Στο σημείο αυτό θα γίνει η ψηφοφορία επί των θέσεων που συζητήσατε στις Επιτροπές και επί των προτάσεων που διατυπώθηκαν και έγιναν δεκτές στις Επιτροπές σας.

Τίθεται σε ψηφοφορία η πρόταση κάθε Επιτροπής με τις αρχικές θέσεις, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά τις προτάσεις που έγιναν δεκτές και τις οποίες γνωρίζετε γιατί σας έχουν διανεμηθεί.

Σας ερωτώ αν δέχεστε τις προτάσεις του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι έφηβοι βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε τις προτάσεις του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι έφηβοι βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι έφηβοι βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι έφηβοι βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων, Παραγωγής και Εμπορίου γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι έφηβοι βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο του Α΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Παρακαλώ, οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων)

Οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων).

Παρακαλώ να σηκωθούν αυτοί που ψηφίζουν «παρών».

(Σηκώνονται οι έφηβοι βουλευτές που ψηφίζουν «παρών»)

Συνεπώς, το κείμενο του Β΄ Τμήματος της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων γίνεται δεκτό κατά πλειοψηφία.

Τέλος, σας ερωτώ αν δέχεστε το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης.

Παρακαλώ οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης)

Παρακαλώ οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης να σηκωθούν.

(Σηκώνονται οι μη αποδεχόμενοι το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης)

Παρακαλώ να σηκωθούν όσοι ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ».

(Σηκώνονται οι Έφηβοι Βουλευτές που ψηφίζουν «ΠΑΡΩΝ»)

Συνεπώς, το κείμενο της Επιτροπής Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Εδώ τελείωσε η ψηφοφορία.

Συνεπώς, η σύνθεση κειμένων έγινε δεκτή κατ' αρχήν και κατά θέμα, καθώς και στο σύνολό της, κατά πλειοψηφία.

Αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, κατά προτεραιότητα θέλω να ευχαριστήσω εσάς εκ μέρους όλων των συναδέλφων Βουλευτών, γιατί δώσατε με την παρουσία σας στη Βουλή μας την πνοή της νεότητας και τη ζωντάνια της φρέσκιας και αδιάφθορης σκέψης σας.

Οι απόψεις, που διατυπώσατε, εκφράζουν τον παλμό της εποχής μας. Όταν θα τις μελετήσουμε μέσα από τα αναλυτικά Πρακτικά, θα επισημάνουμε ασφαλώς ιδέες και προτάσεις χρήσιμες για το έργο μας.

Μεγάλη θα είναι η ικανοποίησή μας πάντως, αν φεύγοντας από εδώ, μετά το τριήμερο των εργασιών, συναποκομίσετε μία έγκυρη αίσθηση και εμπειρία για το τι είναι ο κοινοβουλευτισμός, ώστε να εδραιώσετε ακόμα πιο στέρεα την πίστη σας στη δημοκρατία, για την ενδυνάμωση της οποίας είμαστε όλοι υπεύθυνοι, ανεξάρτητα από ηλικία, μορφωτικό επίπεδο ή κοινωνική θέση.

Νομίζω ότι όλοι μαζί πάντως, πριν αποχωρήσουμε, πρέπει να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα όλους όσους δούλεψαν σκληρά και συνέβαλαν στην επιτυχία αυτού του Προγράμματος.

Θα ήθελα, λοιπόν, εκ μέρους σας και εκ μέρους όλων μας να ευχαριστήσω θερμά:

Τα Υπουργεία Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας της Ελλάδας και το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού της Κύπρου για το ιδιαίτερο ενδιαφέρον τους στην πραγματοποίηση του Προγράμματος. Τους ευχαριστούμε πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

Τον Γενικό Γραμματέα της Βουλής, καθηγητή κ. Γεώργιο Καραμπατζό.

(Χειροκροτήματα)

Τον Γενικό Γραμματέα του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητή κ. Ευάγγελο Χρυσό.

(Χειροκροτήματα)

Τον πρώην Γενικό Γραμματέα του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία, καθηγητή κ. Παναγιώτη Τζωρτζόπουλο.

(Χειροκροτήματα)

Τον Πρόεδρο της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», τον αγαπημένο μας κ. Ιάκωβο Καμπανέλλη.

(Χειροκροτήματα)

Ακόμα, ευχαριστούμε και όλα τα μέλη της Επιτροπής που εργάστηκαν και βρίσκονται επίσης μαζί μας.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο Πρόγραμμα αυτό και από τα οποία αναδειχθήκατε εσείς οι τριακόσιοι Έφηβοι Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε θερμά τους γονείς σας, που σας ενεθάρρυναν και παραβρέθηκαν στις εργασίες της Βουλής των Εφήβων.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε τους νέους δημοσιογράφους που βραβεύτηκαν στο διαγωνισμό.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε τους διευθυντές και τους προϊσταμένους των Γραφείων Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης...

(Χειροκροτήματα)

...τους διευθυντές των σχολείων και τους καθηγητές-συνδέσμους, τους αξιολογητές...

(Χειροκροτήματα)

...καθώς και τους εκπαιδευτικούς που έχει διαθέσει το Υπουργείο Παιδείας για την πραγματοποίηση των εκπαιδευτικών προγραμμάτων της Βουλής.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε το Ενιαίο Λύκειο «Οδυσσέας Ελύτης» της Σιβιτανιδείου Σχολής, το οποίο μας παραχώρησε τους χώρους του για την αξιολόγηση των εργασιών των μαθητών.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε την Ελληνική Ραδιοφωνία και Τηλεόραση, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τις Ολυμπιακές Αερογραμμές, την Aegean Airlines, τα στρατιωτικά νοσοκομεία, το Κέντρο Άμεσης Βοήθειας, την Πυροσβεστική Υπηρεσία, την Ελληνική Αστυνομία και την Τροχαία.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε το ΔΗΠΕΘΕ Ρούμελης που παρουσίασε προς τιμήν των Εφήβων Βουλευτών τη θεατρική παράσταση «Δωδέκατη Νύχτα» του Σαίξπηρ.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε το Υπουργείο Πολιτισμού και το Ελληνικό Φεστιβάλ Α.Ε. για την παραχώρηση του Ωδείου Ηρώδου του Αττικού.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε το Υπουργείο Πολιτισμού και το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο για την ξενάγηση στους χώρους του Μουσείου...

(Χειροκροτήματα)

...το κανάλι της Βουλής, τους λοιπούς ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς και τους δημοσιογράφους που προβάλλουν το πρόγραμμα της Βουλής των Εφήβων.

(Χειροκροτήματα)

Ευχαριστούμε όλως ιδιαιτέρως το προσωπικό της Βουλής και του Ιδρύματος της Βουλής για τον Κοινοβουλευτισμό και τη Δημοκρατία...

(Χειροκροτήματα)

καθώς επίσης το Φρούραρχο και το προσωπικό της Φρουράς της Βουλής.

(Χειροκροτήματα)

Αγαπημένα μας παιδιά, σας εύχομαι από την καρδιά μου -διερμηνεύοντας και τα αισθήματα της Βουλής των Ελλήνων στο σύνολό της- κάθε πρόοδο και καλή τύχη.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Κλείνοντας, σας παρακαλώ να ψάλλουμε όλοι μαζί τον Εθνικό Ύμνο.

(Ψάλλεται ο Εθνικός Ύμνος)

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι όλοι οι Έφηβοι Βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 14.18΄.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Από την Ολομέλεια της «Βουλής των Εφήβων»

Η Πρόεδρος της Βουλής, ο Γενικός Γραμματέας της Βουλής, ο Γενικός Γραμματέας του Ιδρύματος της Βουλής με τα μέλη της Επιτροπής του προγράμματος «Βουλή των Εφήβων»